

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. november 29.
(OR. en)

14835/16

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0365 (COD)**

EF 360
ECOFIN 1116
CODEC 1735

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. november 29.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 856 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel, valamint az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 856 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 856 final

Brüsszel, 2016.11.28.
COM(2016) 856 final

2016/0365 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszeréről,
valamint az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 368 final}

{SWD(2016) 369 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat indokai és céljai

Egy központi szerződő fél úgy avatkozik be a pénzügyi piaci szereplők között, hogy minden eladóval szemben vevőként, illetve minden vevővel szemben eladóként jár el meghatározott ügylettípusok esetében. A központi szerződő felek különféle eszközosztályokban kötnek pénzügyi ügyleteket, például részvényekre, származtatott ügyletekre és repóügyletekre. Szolgáltatásukat rendszerint klíringtagjaiknak (jellemzően bankoknak) nyújtják, akik közvetlen szerződéses kapcsolatban állnak a központi szerződő felekkel és a klíringtagok ügyfeleivel (pl. nyugdíjalapokkal).

Az ügyletek koncentrációja és a központi szerződő feleknél ebből eredő pozíciók lehetővé teszik e pozíciók nettósítását, és ezáltal jelentősen csökkentik a központi szerződő felek, valamint klíringtagjaik és azok ügyfeleinek teljes kitettségét. A pozíciók átvállalásáért és nettósításáért a központi szerződő fél letétek és garanciaalaphoz való hozzájárulások formájában biztosítékot gyűjt a klíringtagoktól és azok ügyfeleitől a kötelezettségei fedezésére arra az esetre, ha valamely résztvevő nem teljesítené kötelezettségeit a központi szerződő fél felé. Ezáltal kezelik a pénzügyi piacokban rejlő kockázatokat (pl. partnerkockázat, likviditási kockázat és piaci kockázat), és javítják a pénzügyi piacok általános stabilitását és alkalmazkodóképességét. E folyamatban nélkülözhetetlen csomópontokká válnak a pénzügyi rendszerben, amelyek több pénzügyi szereplőt kapcsolnak össze, és kitettségük jelentős részét különféle kockázatok felé összpontosítják. Ezért kulcsfontosságú a központi szerződő fél hatékony kockázatkezelése és szigorú felügyeleti ellenőrzése annak biztosítására, hogy az ilyen kitettségek megfelelően fedezettek legyenek.

A központi szerződő felek mérete és jelentősége Európában és azon túl is növekedni fog a G-20 arra irányuló kötelezettségvállalásával, hogy a tőzsdén kívül bonyolított szabványosított származtatott ügyleteket a központi szerződő feleken keresztül számolják el. Ezt a kötelezettséget az Európai Unióban a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló rendelet („EMIR”)¹ hajtja végre. A rendelet emellett átfogó prudenciális kötelezettségeket is meghatároz a központi szerződő felek számára, valamint a központi szerződő felek műveleteivel és felügyeletével kapcsolatos előírásokat is megállapít.

Miközben az Európai Unióban ezáltal szigorú előírások vonatkoznak a központi szerződő felekre – figyelemmel a gazdaságban betöltött központi szerepükre és az általuk vállalt megnövekedett kockázatra –, nincs harmonizált uniós szabály az olyan valószínűtlen helyzetekre, amelyek közepette e szabályok alkalmazása ellehetetlenül, és amelyekben a központi szerződő felek súlyos helyzetbe kerülnek – az EMIR-ben felvázoltakon túl – vagy egyenesen csődbe jutnak. Elvben a csődbe jutott vállalatokat fizetéseképtelenségi eljárás alá kellene vonni. Azonban az elmúlt válság egyértelműen megmutatta, hogy egy olyan fontos pénzügyi intézet csődjé, amely nagymértékben kapcsolódik a pénzügyi piacok egyéb szereplőéhez, súlyos problémákat okozhat a pénzügyi rendszer többi szereplője számára, és kedvezőtlenül befolyásolhatja a szélesebb értelemben vett gazdaság növekedési kilátásait. Ennek az az oka,

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1-59. o.).

hogy fizetéseképtelenségük hirtelen korlátozhatja egy intézmény kritikus funkcióinak biztosítását a gazdaság számára, ami piaci pánikot válthat ki, és továbbgyűrűzhet, mivel a partnerek és befektetők bizonytalanok eszközeiket és kötelezettségeiket illetően egy elhúzódo jogi eljárásban. Amikor az elmúlt években a pénzügyi stabilitást – például a piacokon uralkodó bizalomhiány miatt – és az általános közérdeket hasonló veszélyek fenyegették, a kormányok gyakran rákényszerültek arra, hogy közpénzből mentsek meg a fizetéseképtelenné váló pénzügyintézeteket.

A helyreállítás és szanálás olyan intézkedéseket jelentenek, amelyek célja megvédeni a pénzügyi stabilitást, biztosítani a kritikus funkciók folytonosságát és megvédeni az adófizetőket az olyan esetekben, amikor egy nehéz pénzügyi helyzetben lévő intézmény válsághelyzetbe kerül vagy csődbe megy, és a fizetéseképtelenségi eljárások nem szolgálnák megfelelően e célok elérését. Mint ilyen, az intézkedések szándéka megvédeni a létfontosságú kritikus funkciókat anélkül, hogy az adófizetőket veszteségnek tennék ki a pénzügyi rendszer azon képességének megőrzése érdekében, hogy finanszírozza a gazdasági növekedést, és elkerülni egy pénzügyi összeomlás szocio-gazdasági költségeit. A helyreállítási és szanálási intézkedések olyan esetekben a legrelevánsabbak, amikor a pénzügyintézet „rendszerszintű”, amely által méretéből, piaci jelentőségéből és összekapcsoltságából adódóan például a válsághelyzete vagy nem rendezett csődje veszélyeztetné a pénzügyi rendszer rendes működését, ami kedvezőtlen hatást gyakorolhat a reálgazdaságra.

Miközben a központi szerződő felek már jól szabályozottak, komoly erőforrásokkal rendelkeznek a pénzügyi válsághelyzetek kezelésére az EMIR értelmében, és a múltban nem kerültek nagyszámban válsághelyzetbe vagy csődbe, a növekvő számú új kockázattípusok feldolgozása terén fokozódó jelentőségük által teremtett kihívás széles körben ismert a kormányok, hatóságok és egyéb piaci résztvevők előtt. Központi és a pénzügyi piacokon betöltött növekvő szerepükre figyelemmel az EU-ban az összes központi szerződő fél rendszerszintűnek tekintendő².

Helyreállítási intézkedések azok az intézkedések, amelyeket maga a pénzügyintézet tesz meg hosszú távú életképességének helyreállítása érdekében. A központi szerződő feleket illető fő politikai célkitűzés a megfelelő feltételek biztosítása ahhoz, hogy a helyreállítási intézkedések sikeresek legyenek, mivel csődjük nagymértékben bomlasztó lehet a tágabb értelemben vett pénzügyi rendszer számára. Azonban a közérdekből eljáró hatóságoknak is kell, hogy hatáskörük legyen egy központi szerződő fél szanálására, amennyiben ezek az intézkedések kudarcot vallanának, vagy károsíthatják a pénzügyi stabilitást. A szanálási intézkedések olyan rendkívüli lépéseket jelentenek, amelyeket a hatóságok megtehetnének a központi szerződő felek gyors helyreállítása érdekében, valamint azért, hogy biztosítsák azon funkcióik folytonosságát, amelyek a gazdaság szempontjából kritikusak, csökkentve ezzel a pénzügyi rendszernek és a tágabb értelemben vett gazdaságnak okozott károkat, miközben a központi szerződő fél fennmaradó részeit fizetéseképtelenségi eljárás alá vonják, biztosítva ezzel a piaci hatékonyságot. A folyamat során a költségeket és a veszteségeket a lehető legnagyobb mértékben a központi szerződő fél tulajdonosaira és hitelezőire hárítják, nem pedig az adófizetőkre, annak megfelelően, hogy a központi szerződő fél csődje esetén azok milyen

² A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az elszámolási kötelezettségre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015. augusztus 6-i (EU) 2205/2015 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet és 2016. március 1-jei (EU) 2016/592 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet szerint az EUR, GBP, JPY és USD devizákban denominált tőzsdén kívüli származtatott kamatlábügyletek számos osztályát, illetve az euróban denominált tőzsdén kívüli származtatott hitelügyletek számos osztályát 2016. június 21-től, illetve 2017. február 9-től központilag kell elszámolni egy engedéllyel rendelkező vagy elismert központi szerződő féllel.

elbánás alá estek volna, és az Alapjogi Charta, az Európai Unió Bíróságának vonatkozó joggyakorlata, valamint az Európai Emberi Jogi Egyezmény teljes betartása mellett. A szanálásnak nem célja megakadályozni a nem hatékony intézmények csődjét; ehelyett inkább az intézmény kritikus funkcióinak megtartása a célja, miközben lehetővé teszi a fennmaradó részeinek rendezett módon történő felszámolását.

A bankokon és központi szerződő feleken kívüli egyéb pénzügyi vállalkozások lehetséges helyreállítására és szanálására történő reagálás szükségességének elemzése nem haladt ugyanilyen ütemben. Ennek a legfőbb oka a pénzügyi válság alatt levont tanulság, amely nem mutatott ugyanilyen sürgető igényt a szóban forgó intézkedések iránt. Ilyen intézkedések azonban szükségesek lehetnek a jövőben, figyelemmel a gazdasági és pénzügyi kockázatok kialakulására az érintett ágazatokban.

Továbbá a biztosító társaságokkal kapcsolatos konkrét és szélesebb körű nemzetközi munka a G-20 szintjén szintén még a javaslattetelek korai szakaszában vannak, és csak néhány joghatóság vezetett be a gyakorlatban e területen szabályozói reformokat. Az Európai Unión belül ez ideáig három tagállam vezetett be, illetve fog bevezetni a biztosító társaságok helyreállítására és szanálására vonatkozó jogszabályokat. Az EIOPA megkezdte a nemzetközi helyreállítási és szanálási gyakorlatok és fejlemények alapos, átfogó és széles körű felülvizsgálatát ezen a területen, és e témában várhatóan 2017 első felében fog jelentést készíteni. A jelentés alapján a Bizottság mérlegelni fogja a további lépéseket az Európai Parlamenttel, Tanáccsal és minden fontos érdekelt féllel folytatott szoros együttműködésben.

1.2. Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A bankok és befektetési vállalkozások tekintetében már elfogadásra került egy átfogó uniós helyreállítási és szanálási keretrendszer³. A központi szerződő felekre javasolt keretrendszer nem teremt párhuzamosságot sem ezzel a rendszerrel, sem pedig az EMIR-rel, hanem kiegészíti azokat. Meghatározza a bankokra és befektetési vállalkozásokra vonatkozó rendelkezésekkel összehasonlítható rendelkezéseket, hogy elősegítse a rendezett helyreállítást és szanálást, azonban azokat a központi szerződő felek üzleti modelljeinek és a náluk felmerülő kockázatuk konkrét jellemzőihez igazítja, ideértve annak meghatározását, hogy a veszteségeket milyen módon kell szétosztani olyan helyzetekben, ahol a meglévő központi szerződő felek EMIR értelmében előírt előfinanszírozott forrásai kimerültek.

Még általánosabban, nemzetközi szinten a G-20 vezetők elfogadtak egy a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által kidolgozott megközelítést azon kockázatok átfogó és megfelelő helyreállítási és szanálási eszközökön keresztül történő kezelésére, amelyeket valamely globális rendszerszintű jelentőségű pénzügyi intézet (bank, pénzügyi piaci infrastruktúra, biztosító társaság, stb.) csődje idézhet elő a pénzügy rendszerre nézve⁴. A Fizetési és Piaci Infrastruktúra Bizottság (CPMI) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) továbbá útmutatást dolgozott ki a pénzügyi piaci infrastruktúrák helyreállítási terveire vonatkozóan, ideértve a központi szerződő feleket is, miközben az FSB további

³ 2014/59/EU irányelv a bankok helyreállításáról és szanálásáról (BRRD). A banki felügyelet és szanálás iránti felelősség bankunióba történő integrálásra irányuló intézkedések részeként ez utóbbit kiegészítette az Egységes Szanálási Mechanizmus (806/2014/EU rendelet). Lásd http://ec.europa.eu/internal_market/bank/crisis_management/index_en.htm http://ec.europa.eu/internal_market/finances/banking-union/index_en.htm

⁴ Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions, Pénzügyi Stabilitási Tanács (2011. november) http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf 2014 októberében ágazatspecifikus mellékletekkel frissített változat: http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

útmutatást adott ki Key Attributes of Effective Resolution Regimes („A hatékony szanálási rendszerek főbb jellemzői”) pénzügyi piaci infrastruktúrákra, például központi szerződő felekre, valamint biztosítókra történő alkalmazására vonatkozóan⁵. 2016. közepén ezek a szervezetek folytatták a tanácskozást ennek az útmutatónak a fő részeire vonatkozóan, beleértve az olyan kérdéseket, mint az időzítés, hogy a hatóságok mikor vonják szanálás alá a központi szerződő felet azért, mert kockán forog az életképessége, és a pénzügyi stabilitás, valamint hogy milyen hatáskört és eszközöket alkalmazzon a szanálási hatóság ennél a pontnál annak érdekében, hogy a legjobban biztosítsa a kritikus funkciók folytonosságát, minimalizálja a továbbgyűrűzést és a költségeket és veszteségeket a lehető leghatékonyabb módon tudja szétosztani⁶. Végezetül 2013 decemberében az Európai Parlament elfogadott egy saját kezdeményezésű jelentést, amellyel felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot megfelelő uniós intézkedésekre annak biztosítására, hogy a fő pénzügyi intézetek, nevezetesen a központi szerződő felek lehetséges csődjének hatásait csökkenteni lehessen⁷.

1.3. Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló európai keretrendszer kidolgozásának javaslatát a Bizottság 2015. évi munkaprogramjában jelezte, és a kezdeményezés menetrendjét 2015 áprilisában tették közzé⁸. Az előző bekezdésben említett vonatkozó nemzetközi útmutató további finomításának figyelembevétele érdekében a kezdeményezést továbbvitték a 2016. évi munkaprogramba. A kezdeményezés a Bizottság azon törekvéseinek részét képezi, hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer zökkenőmentes működését és az adófizetőket érintő fenyegetések kezelését, valamint azt, hogy a pénzügyi piacok képesek legyenek folyamatosan betölteni a fenntartható, hosszú távú növekedésben betöltött szerepüket a belső piac további mélyítése céljából a fogyasztók és vállalkozások érdekében.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

2.1. Jogalap

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely lehetővé teszi a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadását, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A javaslat a lehetséges vészhelyzet és csőd kezelését szolgáló azonos eszközök és eljárások központi szerződő felek számára történő biztosításához szükséges mértékben harmonizálja a központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló nemzeti jogi aktusokat. Jelenleg miközben az engedéllyel rendelkező központi szerződő felek az EU egész területén működhetnek és nyújthatnak szolgáltatásokat, az EMIR követelményeit meghaladó lehetséges válságok kezelését szolgáló szabályozói környezet megosztott. Néhány tagállam előírta a központi szerződő felek számára, hogy készítsenek készenléti tervet a vészhelyzeteikre, vagy

⁵ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d121.pdf>; http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf.

⁶ <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/Essential-Aspects-of-CCP-Resolution-Planning.pdf>; <https://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCPD539.pdf>.

⁷ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0533+0+DOC+XML+V0//EN>.

⁸ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/docs/2015_fisma_029_cwp_ccp_resolution_of_non_bank_resolution_en.pdf.

vonják a központi szerződő feleket a pénzügyi szektor elsődlegesen a bankokra kidolgozott szélesebb körű szanálási rendszerei alá. Ugyanakkor egyetlen tagállam sem dolgozott ki egy olyan teljes körű nemzeti rendszert a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására, amely teljes mértékben megfelelné a G-20 által elfogadott FSB elveknek, többek között a határokon átnyúló továbbgyűrűzések elleni hatékony koordináció és felügyelet szükségességét illetően⁹. Egy uniós szintű keretrendszer nélkül a tagállamok valószínűleg nem tudnak átfogó és összeegyeztethető rendszereket kidolgozni. Azokat az eltérő megközelítéseket, amelyekkel a központi szerződő felek és hatóságok mérsékelnék vagy kezelnék a központi szerződő felek válsághelyzetét vagy csődjét, nem lehetne teljes mértékben koherensen megtervezni, és azokat nem lehetne következetesen alkalmazni. Ez a határokon túli klíringtagok és ügyfelek számára kritikus funkciók zavarához vezethet, valamint szélesebb körű pénzügyi instabilitást idézhet elő. Szükséges ezért egy uniós szintű fellépés ahhoz, hogy a tagállamok hatóságait ellássák azokkal az eszközökkel és hatáskörökkel, amelyek célirányosan, koherensen és egyenlő módon alkalmazhatók az egész Unióban.

Az uniós szintű intézkedés továbbá garantált azon központi szerződő felek számára is, amelyek kevesebb közvetlen határokon átnyúló kapcsolatokkal rendelkeznek, de amelyek esetében a harmonizálás mérsékelné a központi szerződő felek csődjének várható és tényleges nemzeti kezeléséből adódó egyenlő feltételekkel és versennyel kapcsolatos lehetséges aggodalmakat. A közpénzekből történő különböző szintű lehetséges állami beavatkozással működő nemzeti rendszerek például egyenlőtlen feltételeket biztosító mozgásteret eredményeznének azon tagállamokban lévő központi szerződő felek számára, ahol nagyobb a támogatás valószínűsége. A különböző tagállamokban a banki csődök tapasztalata kiemeli, hogy a rendszerszintű pénzintézetek problémái mennyire fel tudják darabolni az egységes piacot nemzeti gazdasági zónákra. A piaci megítélés és elfogultság a verseny torzulását okozhatja az állam relatíve komolyabb hallgatólagos támogatását élvező joghatóságokban található szervezetek javára, és önkényesen befolyásolhatja a vállalkozások költségeit azok földrajzi elhelyezkedésétől és attól függően, hogy egy tagállamnak mekkora kedve van megelőző jelleggel elkülöníteni az eszközöket, likviditást vagy a tőkét a határokon átnyúló kitétség minimalizálására, vagy mennyire szükséges ez számára. Miközben az egységes piac ilyen jellegű szétaprózódásának kockázata a központi szerződő felek esetében kevésbé fenyegető, a tagállamok arra való képességének eltérő megítélése, illetve azzal kapcsolatos bizonytalanság, hogy ellenőrző befolyás alá tudnak-e vonni egy csődbe jutott központi szerződő felet, és hatékonyan tudják-e azt szanálni, alááshatja a piaci szereplők egységes piac működésébe vetett bizalmát, és ezzel annak működését. Valójában az európai tőkepiacok integrációja elmaradt ütemének egyik okaként az azzal kapcsolatos bizonytalanságot említik meg, hogy a fő piaci infrastruktúrák csődjét miként lehet kezelni közös uniós szabályok hiányában¹⁰.

A központi szerződő felekre alkalmazandó követelmények harmonizációja javítaná a gazdasági szereplők egyenlő versenyfeltételeit, és segítene lendületet adni a belső piac integrációjának. Annak biztosításával, hogy az összes vonatkozó tagállam hatóságai azonos minimum eszközökkel rendelkezzenek a központi szerződő felek rendezett helyreállításának és szanálásának biztosításához, valamint a hatóságok közötti együttműködés elősegítésével a határokon átnyúló továbbgyűrűző hatások csökkentése érdekében a válsághelyzetek vagy csőd kezelésekor, a harmonizált keretrendszer fokozná a pénzügyi stabilitást is a belső piacon, és megakadályozná az olyan kimeneteket, ahol a tagállamok arra kényszerülnének, hogy

⁹ Lásd a csatolt hatásvizsgálat 3.2. pontját.

¹⁰ Lásd a csatolt hatásvizsgálat 4. pontját.

egyedül és nem koordinált módon intézkedjenek a saját joghatóságukban letelepedett gazdasági szereplőkkel kapcsolatban.

A megfelelő jogalap következképpen az EUMSZ 114. cikke.

2.2. Szubszidiaritás

Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az uniós pénzügyi piacok nyitottak és integráltak. A központi szerződő felek képesek határokon átnyúlóan működni az általuk kiszolgált piacokon és termékvonalakon belül. A folyamat során több pénzügyi szereplőt, partnert és ügyfelet kapcsolnak össze határokon átnyúlóan szerte az egységes piacon. A pénzügyi szektor e fejlett és több rétegű határokon átnyúló integrációjának köszönhetően szükséges egy olyan uniós szanalási és helyreállítási keretrendszer, amely visszatükrözi a vállalkozás integrációjának szintjét. A válságot átélő központi szerződő felek kezeléséhez jelenleg rendelkezésre álló eszközök a központi szerződő felek belső megállapodásaira korlátozottak, vagy, ahol kidolgoztak ilyet, nemzeti szintűek. Ez azt jelenti, hogy léteznek olyan potenciálisan eltérő megközelítések, amelyek révén a központi szerződő felek és a hatóságok mérsékelhetik vagy kezelhetik a pénzügyi válságot átélő vagy csőd szélére került központi szerződő feleken belüli azon problémákat, amelyek végső soron a gazdaság számára kritikus funkciók zavarához, a belső piac felaprózódásához, valamint egy szélesebb körű pénzügyi instabilitáshoz vezethetnek. Egy a nemzeti határokon túl működő központi szerződő fél csödjé, ami az esetek többségére igaz, valószínűleg mindazon tagállamok pénzügyi piacainak stabilitását érinti – különböző mértékben – ahol az adott központi szerződő fél működik. Csak uniós fellépéssel lehet biztosítani, hogy a központi szerződő felek és azok klíringtagjai (akik a központi szerződő felektől eltérő tagállamokban lehetnek) megfelelő és hatékony beavatkozás alá tartozzanak a válsághelyzetek koordinált és koherens módon történő mérséklése vagy kezelése érdekében. Ezért e célok uniós és tagállami szinten történő biztosításához helyénvaló, hogy az EU kidolgozza a szükséges jogi keretrendszert.

2.3. Arányosság

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges. Elvileg egy csödbe jutott központi szerződő félre ugyanolyan fizetéseképtelenségi eljárásnak kellene vonatkoznia, mint minden más vállalkozásra. Azonban a központi szerződő felek olyan központi pénzügyi infrastruktúrák, amelyek rendkívüli mértékben összefonódtak számtalan pénzügyi szereplővel, és ezek nevében központosítják a kockázatot. Ily módon, ha e szereplőket megfosztanák a központi szerződő felek által biztosított kritikus szolgáltatásoktól, az komoly következményeket idézne elő a pénzügyi stabilitás és a tágabb értelemben vett gazdaság szempontjából. Ennek csökkentéséhez indokolt megfelelő készenléti tervek előírása a rendezett helyreállításhoz és szanaláshoz, továbbá szanalási hatáskörrel felruházni a hatóságokat, hogy szükség esetén gyorsan átalakíthassák műveleteiket.

Mivel egy központi szerződő fél csődjének rendszerszintű hatása teljes bizonyossággal nem határozható meg előre, a javasolt keretrendszert elvben minden központi szerződő félre alkalmazni kell, függetlenül azok méretétől vagy összetettségétől. Az EU-ban letelepedett központi szerződő felek többsége EU-szerte és néhányuk azon túl nyújtja szolgáltatásait a klíringtagoknak és ügyfeleknek, és válságuk vagy csődjük ezért globális visszhangot keltene. A helyreállítási és szanálási terveket ezért az egyes központi felek konkrét kockázati profiljához kell igazítani. A hatóságok pénzügyi stabilitás és az adófizetők megvédelem érdekében tett minden rendkívüli intézkedésének teljes mértékben indokoltnak és arányosnak kell lennie, nem mutathat túl azon, ami a cél eléréséhez szükséges, és a tulajdonhoz való jognak a hatáskörök gyakorlása nyomán bekövetkező esetleges korlátozása nem sértheti az Alapjogi Charta rendelkezéseit, az Európai Unió Bíróságának vonatkozó értelmezéseit is figyelembe véve. Végezetül, úgy kell végrehajtani azokat, hogy biztosított legyen az, hogy érintett érdekelt felek ne részesüljenek hátrányosabb elbánásban, mint amilyenben akkor részesültek volna, ha nem kerül sor a központi szerződő fél szanálására, hanem a központi szerződő fél működési szabályai értelmében végrehajtott további esetleges intézkedések vonatkoztak volna rájuk a veszteségek elosztását illetően, vagy fizetéseiképtelenné vált volna.

2.4. A jogi aktus típusának megválasztása

Az EUMSZ 114. cikke lehetővé teszi jogi aktusok elfogadását rendeletek és irányelvek formájában egyaránt. Ebben az esetben rendelet elfogadása mellett döntöttek a következő okokból.

Először, egy rendelet egészítené ki és építené a legjobban az EMIR által létrehozott megközelítésre, amely rendelkezik a központi szerződő felekkel szemben támasztott követelményekről a prudenciális szabályozás területén. A központi szerződő felekkel szemben támasztott új követelmények az átfogó helyreállítási intézkedéseket illetően az EMIR célkitűzéseire és intézkedéseire építenek annak biztosítására, hogy a központi szerződő felek alkalmazkodóképesek legyenek. Ezeknek egy másik jogi formában (nevezetesen irányelv) történő meghatározása nem lenne összeegyeztethető, és a tagállamoknak egy olyan terület sajátos részén kellene törvényeket hozniuk, amelyet egyébként közvetlenül alkalmazandó uniós jog szabályoz. A központi szerződő felek működő alkalmazkodóképességének elősegítésével a továbbiakban már nem kell foglalkozni az arra vonatkozó rendelkezésekkel, hogy a hatóságok célzott hatáskörrel és eszközökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy szükség esetén hatékony és rendezett szanálást hajtsanak végre a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében, ha az EMIR követelményei és a helyreállítási intézkedések kudarcot vallanának, viszont mindenképpen foglalkozni kell a kritikus funkcióik életképességének olyan módon történő biztosításával, hogy e funkciók működése (az azonos jogalanyban vagy másik formában) továbbra is megfeleljenek az EMIR követelményeinek és célkitűzéseinek. Ennek megfelelően az ennek elérését szabályozó rendelkezéseket az EMIR-rel azonos jogi formában kell megszövegezni.

Másodszor, egy rendelet tudna a legjobban közvetíteni egy közös megközelítést és egy egységes szabálykönyvet a hatóságok számára, és elkerülné a nemzeti szabályok közötti eltérést és az esetleges jogbizonytalanságot, amit ez okozhat nevezetesen a fent ismertetett határokon átnyúló összefüggésben. Elősegítené továbbá adott esetben a nemzetközi együttműködést is, és megkönnyítené az üzletkötést az EU-ban, illetve az EU-val, mivel a rendszer az Unióban egységes lenne. Ráadásul figyelemmel arra, hogy egy uniós központi szerződő fél csődje az összes uniós tagállam pénzügyi rendszerére hatással lehet, egy egységes keretrendszer enyhítené minden kárt okozó bizonytalanságot azon feltételek

vonatkozásában, amelyek között egy ilyen csődöt a különböző tagállamokban a központi szerződő felek érintett hatóságai kezelnének, és segítene megnyugtatni a feszült piacokat.

Harmadszor, üzleti modelljükből adódóan a központi szerződő felek csődjének valószínűsége általában jóval kisebb, mint a bankok esetében. A különböző méretű és kockázati profilú bankokkal szemben, amelyek csődjére különféle helyzetekben kerülhet sor, és amelyek változó arányú szanálási eszközöket (és eltéréseket) feltételeznek és következésképpen ezek szélesebb körét igénylik, a központi szerződő felek csődje inkább előre ismert (klíringtagok nemteljesítése vagy súlyos működési hiba) és olyan okokból következhet be, amelyek jobban körülhatárolható eszközökkel kezelhetők. Tehát ez a korlátozottabb alkalmazhatóság és a különféle lehetőségek ilyen széles köréről való gondoskodás azzal jár, hogy a célkitűzéseket egy rendelet útján jobban el lehet érni, jóllehet némi rugalmasságot kell engedélyezni a hatóságok számára, hogy reagálni tudjanak az ügy körülményeire.

Végezetül az uniós bankokkal összehasonlítva az uniós központi szerződő felek sokkal kisebb számú szervezetet képviselnek, és a központi szerződő felek vállalati szerkezete és annak módja, ahogyan a szolgáltatások határokon átnyúlóan nyújtják, különbözik a határokon átnyúló banki csoportokétól. Ez utóbbi esetben a leányvállalatok és fióktelepek gyakran különböző joghatóságokban jönnek létre, hogy ügyfeleket szolgáljanak ki, eszközöket és forrásokat szerezzenek, stb., ami a helyi törvények nagyobb fokú érzékenységét indokolja a szanálási határozatok végrehajtásában. Központi szerződő felek esetében a szolgáltatások nyújtása kevésbé szétszóródottan, inkább központosítottan történik egyik joghatóságból a másikba leányvállalatok és fióktelepek közvetítése nélkül. Ez kedvez egy rendelet elfogadásának annak biztosítására, hogy a határozatokat a különböző joghatóságokban egységesen alkalmazzák.

3. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

3.1. Konzultáció az érdekelt felekkel

2012. október 5. és december 28. között nyilvános konzultációt tartottak a nem banki intézmények lehetséges helyreállítási és szanálási keretrendszerére vonatkozóan¹¹. Kérdéseket tettek fel a helyreállítási és szanálási intézkedések szükségességére vonatkozóan főként a központi szerződő felek, a központi értékpapír letétkezelők és biztosítók vonatkozásában. Ennek során 67 válasz érkezett¹².

Összességében a konzultáció jelezte, hogy elsődleges fontosságú egy uniós szintű helyreállítási és szanálási keretrendszer kidolgozása a központi szerződő felek számára. A G-20 arra vonatkozó követelményét, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolása központilag történjen, egyértelműen a cselekvés mellett szóló kényszerítő érvként értékelték. A válaszadók általában egyetértettek azzal, hogy – akár csak a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvnek – a központi szerződő felekre vonatkozó keretrendszernek is biztosítania kell központi funkcióik folytonosságát, minimalizálni az adófizetők csődjükből adódó veszteségeknek való kitettségét, és javítania kell a jogbiztonságot a klíringtagjaik és ügyfeleik számára. Szinte az összes érdekelt fél egyetértett abban, hogy a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a központi szerződő felek

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf.

¹² Egy összefoglalás elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/summary-of-replies.pdf.

fő műveleteinek folytonossága az elsődleges fontosságú. Sokan úgy vélték, hogy miközben elengedhetetlen biztosítani, hogy a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló intézkedések hitelesek és stabilak legyenek, ezek nem róhatnak túlzott terhet a tagokra vagy a résztvevőkre valamely meghatározó kliringtag nemteljesítéséből, vagy még kevésbé a központi szerződő fél belső kockázatkezeléséből eredő potenciálisan jelentős kötelezettségek fedezésére. Az érintettek általában megjegyezték, hogy ez szükségessé teszi a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben meghatározott eszközök központi szerződő felek üzleti modelljeinek sajátosságaira történő testreszabását.

3.2. Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

Az érdekeltekkel folytatott konzultáció mellett a Bizottság részt vett a pénzügyi piaci infrastruktúrák helyreállítására vonatkozóan útmutatást nyújtó CPMI/IOSCO jelentést tájékoztató tárgyalásokon és eszmecsereken is. A Bizottság továbbá részt vett az FSB egyéb nem banki pénzügyi intézetek szanálására vonatkozó munkájában, beleértve ezen útmutatás részeinek finomítására irányuló legutóbbi tárgyalásokat, amelyek célja segítséget nyújtani a hatóságoknak a hatékony szanálási stratégiák kidolgozásában. Részükről (külön-külön) a helyreállításra és szanálásra vonatkozó útmutatást javasoló jelentések kidolgozásakor a CPMI/IOSCO és az FSB egyaránt felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket az iránymutató dokumentumok tervezetére vonatkozóan és közzétette a kapott válaszokat¹³. Össességében ezek a pénzügyi piaci infrastruktúrát érintő nemzetközi szintű konzultációk megerősítik a Bizottság saját konzultációja során kifejezett álláspontokat, és hasznos kiegészítő visszajelzéseket adnak néhány javasolt szakpolitikai alternatíva és szanálási eszköz viszonylagos előnyeiről.

A Bizottság szolgálatai négy megbeszélést is tartottak a tagállamok szakértőivel, hogy megvitassák az FSB és a CPMI-IOSCO által folytatott nemzetközi munkát, a legvitatottabb szakpolitikai döntéseket, valamint a javaslat érvényességi körét és jellegét. A tagállamok szakértői általában egyetértettek a Bizottság által javasolt politikai iránnyal, amely a nemzetközi útmutatáson alapul, az EMIR-re és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló relevánsnak tekintett irányelvre épít.

3.3. Hatásvizsgálat

A Bizottság hatásvizsgálatot folytatott a vonatkozó politikai lehetőségekről. A szakpolitikai alternatívákat értékelték a pénzügyi stabilitás és a központi szerződő felek iránti bizalom megvédésére, a társaság egészségének és különösen az adófizetők veszteségeinek minimalizálására, illetve a központi szerződő felek által nyújtott szolgáltatások belső piacának erősítésére irányuló fő célkitűzéseikhez viszonyítva az egyenlő versenyfeltételek fenntartása mellett.

A hatásvizsgálatot 2015. május 6-án hagyta jóvá a Hatásvizsgáló Testület (IAB). Az IAB számos javító szándékú javaslatot tett. E javaslatokat figyelembe véve tovább finomították a hatásvizsgálatot. Különösen az uniós szintű fellépés szükségességének indoklását és a lehetőségek azonosítását és értékelését támasztották még jobban alá. A vizsgált lehetőségeket és a levont következtetéseket is összevetették a folyamatban lévő nemzetközi munka legutóbbi útmutatásaival, amelyet a Bizottság fokozott figyelemmel kísért. A jogalkotási

¹³ A nyilvános válaszok az alábbi címen találhatóak: <http://www.bis.org/publ/cpss109/comments.htm> és: https://www.financialstabilityboard.org/publications/c_131121.htm.

javaslat teljes mértékben összhangban van a legutóbbi FSB és G-20 politikai eszmecserékkel és irányokkal¹⁴.

Az uniós szintű fellépés szükségességét illetően a hatásvizsgálat megállapította, hogy figyelemmel a központi szerződő felek tevékenységének határokon átnyúló jellegére, ami több pénzügyi szereplőt, partnert és ügyfelet kapcsol össze az egységes piacon, szükség van uniós fellépésre. A jelenleg a tagállamok hatóságainak rendelkezésére álló eszközök nem megfelelőek ahhoz, hogy kezelni tudják azokat a központi szerződő feleket, amelyek az életképességüket veszélyeztető komoly nyomás alatt állnak. A tagállamok eltérő megközelítései a központi szerződő felek lehetséges súlyos problémáinak mérséklésére vagy megoldására végső soron a gazdaság és a szélesebb körű pénzügyi instabilitás szempontjából kritikus funkciók zavarához vezethetnek. Az uniós szinten történő fellépés szükséges ahhoz, hogy a tagállamok hatóságait ellássák azokkal az eszközökkel és hatáskörökkel, amelyek a teljes Unióban végrehajthatók a saját joghatóságaikban található központi szerződő felek csődjének kezelése, és az összes érintett hatóság közötti hatékony kommunikáció biztosítása érdekében függetlenül attól, hogy azonos vagy másik tagállamban vannak.

A megfelelő helyreállítás és szanálás tervezésnek segítenie kell biztosítani, hogy a költségeket ne az adófizetők viseljék, hanem a központi félhez kapcsolódó piaci szereplők (hitelezők, klíringtagok, azok ügyfelei) arányos és megkülönböztetés-mentes módon.

Azon kérdést illetően, hogy a központi szerződő felek szanálása hogyan biztosítható határozott és jól időzített módon, a hatásvizsgálat megvizsgálta, hogy melyek azok a lehetséges kiváltó feltételek, amelyek meghatározzák, hogy mikor kell megindítani a szanálást, továbbá azokat a lehetőségeket, amelyekhez kapcsolódóan a hatóságokat szanálási eszközökkel és hatáskörrel kell ellátni.

A hatásvizsgálat azt állapította meg, hogy a szanálást előíró kiváltó feltételek, például konkrét követelmények megszegése, átláthatóságot vinne a szanálási keretrendszerbe ezzel előzetesen tisztázná minden érdekelt fél számára, hogy mikor kerül sor egy esetleges állami beavatkozásra. Az előíró kiváltó feltételek mindazonáltal nem lennének alkalmasak, mivel nehéz lenne azonosítani azokat az egyetlen vagy összetett mutatókat, amelyek képesek egyértelműen előre jelezni a pénzügyi stabilitást veszélyeztető jövőbeli eseményeket. Az előíró kiváltó feltételek emellett megengedhetetlen teret is hagyhatnak a szervezeteknek a rendszer kijátszására, vagyis hogy a kiváltó feltételek mentén olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek veszélyeztetik a kiváltó feltételek érvényességét; továbbá a központi szerződő felek úgy is csődbe juthatnak, hogy nem teljesülnek konkrét előíró feltételek, és ezért a szanálás nem állna lehetőségként rendelkezésre egy rendezett szerkezetátalakítás vagy felszámolás megvalósításához. Az olyan rugalmasabb kiváltó feltételekkel, amelyek meghagyják a hatóságoknak annak eldöntését, hogy szanálást indítsanak-e, elkerülhetők ezek a problémák, és hatáskört biztosítanak a hatóságoknak ahhoz, hogy gyorsan és véglegesen intézkedjenek bármely fizetésképtelen vagy valószínűleg fizetésképtelenné váló rendszerszintű jelentőségű központi szerződő fél felszámolásáról, mielőtt az fizetésképtelenné válna. A hatásvizsgálat megállapította, hogy a rugalmasabb kiváltó feltételek jelentik a kívánatos lehetőséget; azonban kiemelte, hogy elengedhetetlen biztosítani, hogy a hatóságok csak akkor használják a szanálási eszközöket, ha a központi szerződő fél közel került a csődhöz, és már egyetlen

¹⁴ Lásd az FSB 2016. augusztusi vitafeljegyzését az „Essential Aspects of CCP Resolution Planning” (A központi szerződő felek szanálás tervezésének alapvető szempontjai) a következő címen: <http://www.fsb.org/2016/08/essential-aspects-of-ccp-resolution-planning/>.

másik intézkedés sem képes helyreállítani életképességét és biztosítani az általános pénzügyi stabilitást, és ami még ennél is fontosabb, a központi szerződő fél szanálásának jobban kell a közérdeket szolgálnia, mint a rendes felszámolásának vagy fizetéseképtelenségi eljárás alá vonásának.

A szanálási eszközök és hatáskörök tekintetében a hatásvizsgálat megállapította, hogy a szanálási hatóságokat harmonizált, de nem teljes körű és nem előíró szanálási eszközkészlettel kell felruházni, amely biztosítja a szükséges mérlegelési jogkört a hatóságok számára a lehetséges válság körülményeinek figyelembevételéhez. Nem kötelező szanálási tervekben fektetnék le egy szervezet különböző helyzetekben történő lehetséges szanálásának elképzelhető módjait. A hatóságok átfogó, teljes körű eszközkészlettel való ellátásának másik lehetőségét, valamint az eszközök használata rendjének kidolgozását elutasították, mivel az veszélyeztetné a szanálás hatékonyságát azzal, hogy korlátozza a hatóságok arra való képességét, hogy rugalmasan reagáljanak egy kialakuló válsághelyzet konkrét körülményeire. Valószínűtlennek ítélték, hogy kidolgozhatók tökéletesen illeszkedő szanálási eszközök és a használatukra vonatkozó rangsor az összes elképzelhető stresszforgatókönyvre, ami azt kockáztatná, hogy az előírányzott szanálási intézkedések nem lennének megfelelőek ahhoz, hogy kezeljék a konkrét szóban forgó problémákat.

A konkrét eszközöket illetően a hatásvizsgálat megállapította, hogy ha az eszközöket a helyreállítás és szanálás során egyaránt átfogóan rendelkezésre bocsátanák a nemzetközi iránymutatás keretében, az minimálisra csökkentené az adófizetők által viselendő költségeket, és azzal a legjobban elérhető az előzetes piaci fegyelem. Azt is lehetővé tenné, hogy a veszteségeket úgy osszák szét a központi szerződő fél összes érdekelt fele között, hogy az a piaci szereplők számára előre bizonyosságot biztosítson, és a lehető legigazságosabb legyen.

A különféle lehetőségek piaci résztvevőkre gyakorolt hatása eltérő lehet, azonban a szanálás legfőbb célja, hogy ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe, mint amilyenbe akkor kerültek volna, ha nem kerül sor a központi szerződő fél szanálására, hanem a központi szerződő fél működési szabályai értelmében végrehajtott további esetleges intézkedések vonatkoztak volna rájuk a veszteségek elosztását illetően, vagy ha a központi szerződő fél fizetéseképtelenné vált volna.

Néhány egyéb eszközzel – ilyen például a központi szerződő felek és a klíringtagok felkérése arra, hogy további előfinanszírozott eszközöket halmozzanak fel a veszteségek fedezésére és a források feltöltésére – azt állapították meg, hogy azok nem javítanák hatékonyan a piaci fegyelmet, vagy aránytalanul költségesek lennének figyelemmel használatuk kis valószínűségére. Összességében az előnyben részesített lehetőségekről tehát úgy vélték, hogy azok pozitívan járulnak hozzá a pénzügyi stabilitás fenntartásához és a szélesebb értelemben vett pénzügyi rendszer iránti bizalomhoz anélkül, hogy azok olyan megengedhetetlen vagy túlzott költségekkel járnának, amelyek súlyosan megterhelhetik a szélesebb körű gazdasági növekedést.

3.4. Alapjogok

Akárcsak a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv korábban, a központi szerződő felekre vonatkozó keretrendszer is teljesen összeegyeztethető az Alapjogi Chartával. Miközben a szanálásra irányuló intézkedés a központi szerződő felek tulajdonosainak és a klíringben részt vevő felek eszközeinek és jogainak megváltozásával járhat, a Charta 52. cikke értelmében megengedett néhány jog és szabadság korlátozása. A Charta előírásainak

megfelelően e jogok és szabadságok gyakorlásának ilyen korlátozásairól rendelkezik a rendelet. A rendelkezések tiszteletben tartják e jogok és szabadságok lényegét, és azokat csak akkor alkalmazzák, ha az valóban szükséges az Unió által elismert általános érdekből. A pénzügyi stabilitás biztosításának védelmét általános érdekként ismerte el a Bíróság, ezzel indokolva az alapvető jogok és szabadságok korlátozását a Szerződés értelmében, feltéve, hogy a korlátozás arányos és alkalmas az általa kitűzött célok elérésére. Az érintett érdekelt felek kifogásolhatják a szanálási határozat azon konkrét elemeit, amelyek hatást gyakorolnak rájuk, és kártérítésre jogosultak abban az esetben, ha hátrányosabb helyzetbe kerülnek, mint amilyenbe akkor kerültek volna, ha nem kerül sor a központi szerződő fél szanálására, hanem a központi szerződő fél működési szabályai értelmében végrehajtott további esetleges intézkedések vonatkoztak volna rájuk a veszteségek elosztását illetően, vagy ha a központi szerződő fél fizetése képtelenné vált volna.

3.5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A fenti szakpolitikai lehetőségeknek uniós nem lesznek költségvetési vonzatai lesznek.

A jelenlegi javaslat előírja, hogy az ESMA i. dolgozzon ki 5 technikai standardot és 2 iránymutatást, és ii. vegyen részt a szanálási kollégiumokban (az EBH-val együtt), nézeteltérés esetén hozzon határozatokat, továbbá folytasson kötelező jellegű közvetítést. A technikai standardok elkészítésének határideje az irányelv hatálybalépését követő 12 hónap múlva jár le. Az ESMA számára javasolt feladatokhoz nem szükséges új tisztségek létrehozása, és azok a meglévő erőforrásokkal elvégezhetőek, a legtöbb esetben a már jelenleg is az EBH által a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv végrehajtásával összefüggésben végzett munkával. Az ESMA feladatait szintén egy újonnan létrehozott ESMA szanálási bizottság készíti elő, ahová megfigyelőként meghívják a vonatkozó EBH hatáskörrel rendelkező hatóságokat maximalizálva a meglévő erőforrások kihasználását.

4. EGYÉB ELEMEEK

4.1. Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A hatálybalépést követően, az arányos helyreállítási és szanálási tervek kidolgozása és a központi szerződő felek, valamint a hatóságok által e tervek alapján végrehajtott intézkedések az utókövetés kézzel fogható középtávú mutatójaként szolgál. Egy központi szerződő felet érintő válsághelyzet esetén a nyomon követés másik mutatója lehetne az, hogy a központi szerződő felek életbe léptetik-e helyreállítási terveiket, ha igen, akkor mikor és hogyan, valamint hogy a felügyeleti hatóságok intézkednek-e a keretrendszer által biztosított korai beavatkozási hatáskörüknek megfelelően, és ha igen, akkor mikor és hogyan. Végezetül pedig a központi szerződő fél csődjé, és a szanálási feltételek teljesülése esetén, a nyomon követés mutatója az lenne, hogy a szanálási hatóságok mikor avatkoznak be, milyen eszközöket használnak, és hogy a veszteségeket hogyan osztják szét a magán érdekelt felek között. Három év elteltével meg kell vizsgálni a konkrét rendelkezések működését, és egy általánosabb felülvizsgálatot is el kell végezni. A nyomonkövetési és értékelési keretrendszert adott esetben finomítani kell ebben az összefüggésben a rendszerrel szerzett konkrét tapasztalatokra építve.

4.2. A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

4.2.1. Hatókör és célok

Figyelemmel funkciójukra és a pénzügyi piacokon betöltött központi szerepükre, a hatókör kiterjed az EU-ban letelepedett összes központi szerződő félre. A rendelet által átruházott vonatkozó hatáskörök és eszközök ezért az összes központi szerződő félre vonatkozóan használhatók függetlenül azok méretétől, összekapcsoltságától és egyéb jellemzőitől. Az arányosság mindazonáltal garantált lenne, mivel a helyreállítási és szanálási terveket minden egyes központi szerződő félre kell szabni, és megfelelő módon figyelembe kell venni azok rendszerszerű relevanciáját. A hatóságok korai beavatkozásra és szanálásra irányuló hatásköre gyakorlásának is minden esetben arányosnak és indokoltnak kell lennie.

A célkitűzés, először is az, hogy a központi szerződő felek helyreállítása a központi szerződő fél és klíringtagjai által elfogadott stabil és átfogó helyreállítási tervek révén rendezett legyen a különböző pénzügyi stresszhelyzetekben. Másodsor, ha ez nem lenne elegendő, és teljesülnek a szanálás feltételei, a hatóságok gyorsan intézkedjenek a pénzügyi stabilitás megőrzése, a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása és az adófizetők lehető legnagyobb mértékű megvédése érdekében. Szanálás esetén a hatósági intézkedést a központi szerződő feleknek a veszteséget viselő tulajdonosaira, hitelezőire és partnereire kell alapozni a követelések rangsorával összhangban, valamint a leváltott és a nemzeti jog értelmében a sérelem okozásért felelősnek tartott igazgatókra.

Jogi és vállalati szerkezetükből adódóan a központi szerződő felek hatékony helyreállításának és szanálásának nem kell szükségszerűen felölelnie azokat a tágabb csoportokat, amelyeknek a központi szerződő felek esetleg részét képezik. Azonban azokban az esetekben, ahol a fenti célok elérése szempontjából célravezető, konkrét hatáskörök alkalmazhatók a központi szerződő felek anyavállalataira. Ezek közé tartozik például a hatóságok lehetősége, hogy eseti alapon döntsenek arról, hogy a helyreállítási tervek kiterjedjenek-e az anyavállalatokra is.

4.2.2. Szanálási hatóságok és szanálási kollégiumok felállítása

Szanálási hatóságokat kell felállítani a központi szerződő felekre, és harmonizált hatáskörrel kell felruházni azokat az összes alábbi előkészítő és szanálási intézkedés végrehajtása érdekében. A hatóságok lehetnek központi bankok, illetékes minisztériumok, a központi szerződő felek illetékes hatósága (pl. felügyelete) vagy egyéb közigazgatási hatóság. Amennyiben a hatáskörrel egy már létező hatóságot ruháznak fel, biztosítani kell a szanálási funkciók megfelelő működési függetlenségét. Amennyiben ezzel a hatáskörrel több hatóság is rendelkezik, a feladatokat egyértelműen szét kell osztani. A kijelölt szerv(ek)nek törvényben meghatározott feladatokat kell ellátniuk a központi szerződő felek rendezett szanálásának olyan módon történő biztosítására, ami megvédi a pénzügyi stabilitást és az adófizetőket. Nem kizárt, hogy a hatóságnak más pénzügyi intézetekkel szemben is hasonló feladatai vannak. Azokban az esetekben, ahol a tagállam nemzeti törvényei előírják, a bíróság bevonható a központi szerződő fél szanálására irányuló határozat jóváhagyásába, feltéve, hogy az eljárás gyors.

Figyelemmel az EMIR által a kollégiumok és feladataik vonatkozásában meghatározott szerepre és precedensre, valamint a szanálási intézkedések klíringtagokra és más érdekelt felekre gyakorolt esetleges hatásaira, a központi szerződő felek szanálási hatóságainak minden egyes központi szerződő félre szanálási kollégiumot kell felállítani és biztosítani elnökségét. Ezek nagymértékben tükrözik az EMIR szerinti kollégiumok összetételét. A központi szerződő fél szanálási hatósága mellett a kollégium tagjai között ezért szerepelniük

kell a klíringtagok, a központi szerződő felek, központi értéktárak és kereskedési helyek EMIR-ben jelen lévő illetékes hatóságainak, valamint a vonatkozó központi bankoknak és az ESMA-nak. Ezenkívül a többi tag között szerepelnie kell azon klíringtagok szanálási hatóságának, amelyek illetékes hatósága tag, amennyiben a kettő nem azonos, minden olyan anyavállalat vonatkozó illetékes hatóságának, amelyre a helyreállítási tervek vonatkoznak, valamint a központi szerződő felek szanálásában speciális szerepet betöltő minden illetékes minisztériumnak, valamint az EBH-nak. Az EMIR keretében meglévő kollégiumoknak és az újonnan felállított szanálási kollégiumoknak közösen kell ellátniuk a jelen rendelet értelmében rájuk osztott feladatokat az alábbiaknak megfelelően.

4.2.3. *Előkészítés – helyreállítási tervek*

A központi szerződő feleknek helyreállítási terveket kell készíteniük a pénzügyi válság minden olyan formájának kezelése érdekében, amely meghaladja a nemteljesítés-kezelésre szolgáló erőforrásait és egyéb követelményeket az EMIR értelmében. Ide tartoznak a klíringtagok nemteljesítését érintő esetek (vagyis a nemteljesítés esete), valamint egyéb kockázatok és veszteségek bekövetkezése (vagyis egyéb (nemteljesítési) esetek). Azokat a pontos körülmények, amelyek között a tervek életbe lépnek, nem rögzíti jogszabály, de a központi szerződő felek kötelesek olyan megfelelő mutatókat kidolgozni, amelyek tájékoztatják a klíringben részt vevő feleket és a hatóságokat arról, hogy erre mikor kerül sor. A tervek nem támaszkodhatnak semmilyen rendkívüli állami pénzügyi támogatásra, azonban fel kell vázolniuk, hogy miként lehet hozzájutni esetleges központi banki finanszírozáshoz szokásos feltételek mellett.

A CPMI-IOSCO útmutatással összhangban a terveknek átfogónak, hatékonyak, átláthatónak és mérhetőnek kell lenniük azok számára, akikre esetlegesen hatást gyakorolnak, megfelelő ösztönzőket kell meghatározniuk, és minimálisra kell csökkenteniük a negatív hatásokat minden érdekelt fél, valamint a tágabb értelemben vett pénzügyi rendszer számára. Ezen elvek függvényében a központi szerződő felek meghatározhatják a lehetőségek és szanálási eszközök megfelelő tartományát. Ide tartoznak a központi szerződő fél számviteli nyilvántartásainak rendbetételét szolgáló eszközök a szerződések felbontása révén úgy, hogy az ügyletek megszűnnek, és a nyereségek és veszteségek elszámolásra kerülnek, és olyan önkéntes megállapodások jönnek létre, például árverések a fennmaradó klíringtagokkal, amelyek keretében önként átvállalják a pozíciókat vagy intézkednek kiegészítő forrásokról azáltal, hogy előírják a klíringtagoknak egy felső határértékhez kötött további források biztosítását („készpénzbefizetési felhívás”) és a klíringben részt vevő feleket származtatott ügyletekből származó gazdasági eredményként megillető kifizetések értékcsökkentését („változó letét értékcsökkentése”). A rendelet nem határozza meg azt, hogy a helyreállítási tervek mely konkrét lehetőségeket tartalmazzák, de nem is zár ki másokat. Azonban előírja, hogy a tervek minden esetben a központi szerződő felek és klíringtagjai közötti megállapodást testesítsenek meg azok hatékonyságának fokozása érdekében, arra kötelezve a klíringtagokat, hogy az előre egyeztetett működési szabályzattal összhangban járjanak el a tervek életbe lépése esetén függetlenül attól a székhelyük szerinti joghatóságtól. A klíringtagok kötelesek teljes körűen tájékoztatni ügyfeleiket arról, hogy miként fogják áthárítani rájuk a helyreállítási eszközök központi szerződő fél általi gyakorlásából származó veszteségeket vagy költségeket.

A helyreállítási terveket a központi szerződő fél illetékes hatóságának felül kell vizsgálnia. Figyelemmel a terv klíringtagokra és egyéb érdekelt felekre gyakorolt lehetséges hatásaira, az EMIR értelmében felállított kollégiumot be kell vonni a folyamatba. Például, a terv megfelelőségének értékeléséről a kollégiummal együttesen kell határozni. Amennyiben nem sikerül együttes határozatra jutni, megbízatásában összhangban az Európai Értékpapírpiaci

Hatóság (ESMA) kötelező jellegű közvetítést folytathat (1095/2010/EU rendelet 19. cikk (3) bekezdése).

4.2.4. Előkészítés – szanalási tervek és szanalhatósági vizsgálatok

A szanalási hatóságok kötelesek szanalási tervet készíteni a központi szerződő felek szerkezetátalakítására, valamint arra vonatkozóan, hogy csőd esetén miként lehetnek életben tartani a kritikus funkcióikat. A helyreállítási tervekhez hasonlóan e terveknek is ki kell terjedniük a nemteljesítés eseteire és az egyéb (nemteljesítési) eseményekre, és nem feltételezhetnek semmilyen állami pénzügyi támogatást a szokásos feltételek mellett történő központi banki finanszírozáson kívül. A terveknek ismertetniük kell azokat a szanalási hatásköröket és eszközöket, amelyeket a hatóság bevet abban az esetben, ha a központi szerződő fél teljesíti a szanalás feltételeit, az üzleti modelljével arányosan és annak figyelembevételével, valamint figyelemmel a központi szerződő fél piaci részesedésére és rendszerszintű relevanciájára a letelepedése szerinti joghatóságban, illetve egyéb tagállamokban, valamint harmadik országok joghatóságaiban egyaránt. A terv nem kötelező érvényű, azonban az attól való minden eltérést a szanalás pillanatában megfelelően indokolnia kell a hatóságnak.

A szanalás tervezés részeként a szanalási hatóságoknak értékelniük kell a központi szerződő fél általános szanalhatóságát, és annak minden akadályát el kell hárítaniuk. Következésképpen hatáskörrel kell rendelkezniük ahhoz, hogy eseti alapon előírják a központi szerződő fél számára például, hogy változtasson bizonyos üzleti gyakorlatain vagy működési vagy jogi szerkezetén, módosítsa azokat a csoporton belüli megállapodásokat, amelyek gátolhatják a szanalást, vagy növelje előfinanszírozott veszteségtűrő forrásait.

A helyreállítási tervekhez hasonlóan, az intézkedések klíringtagokra és érdekelt felekre gyakorolt lehetséges hatása azt jelenti, hogy a szanalási kollégiumokat be kell vonni a szanalási tervek kidolgozásába és a szanalhatóság kezelésére irányuló intézkedések egyeztetésébe. Elő kell írni például a szanalási kollégium számára, hogy mindkét esetben jusson együttes határozatra, amelynek sikertelensége esetén az ESMA-nak kötelező erejű közvetítést kell lefolytatnia.

4.2.5. Korai beavatkozás

Az illetékes hatóságokat különös hatáskörrel ruházzák fel annak érdekében, hogy beavatkozassanak a központi szerződő felek műveleteibe, ha azok életképessége forog kockán, de még mielőtt csődhelyzetbe kerülnének, vagy akkor, ha intézkedéseik hátrányos lenne az általános pénzügyi stabilitás szempontjából. A hatáskör kiegészítené az EMIR biztosította hatáskört, sajátos felügyeleti lehetőséget kialakítva e körülmények között. Nevezetesen, az illetékes hatóságok előírhatják a központi szerződő fél számára, hogy helyreállítási tervében vállaljon konkrét intézkedéseket, vagy tartózkodjon ilyen intézkedések megtételétől.

4.2.6. A szanalást kiváltó feltételek

A központi szerződő fél szanalás alá vonható, ha fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, amennyiben egyetlen magánszektorbeli lehetőség sem képes megakadályozni a csődöt, és ha csődje veszélyeztetné a közérdeket és a pénzügyi stabilitást. Továbbá a Pénzügyi Stabilitási Tanács Key Attributes for Effective Resolution Regimes dokumentumával összhangban a központi szerződő fél még akkor is szanalás alá vonható, ha nem teljesül e feltételek mindegyike, amennyiben a központi szerződő fél által megtett

további helyreállítási intézkedések megakadályozhatják annak csődjét, de ennek során veszélyeztetnék a pénzügyi stabilitást. Nagyon speciális körülmények kivételével a központi szerződő felet fizetéseképtelenségnek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak kell minősíteni, ha rendkívüli állami pénzügyi támogatásra van szüksége.

Azonban az első feltétel vizsgálatának (az, hogy a központi szerződő fél fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e) az illetékes hatóság elsődleges felelősségébe kell, hogy tartozzon. Azonban az első feltétel vizsgálatának (az, hogy a központi szerződő fél fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e) az illetékes hatóság elsődleges felelősségébe kell, hogy tartozzon. Általános megállapítás, hogy az illetékes hatóságok a csőd pillanatáig több valószínűséggel rendelkeznek részletes ismeretekkel a központi szerződő fél pénzügyi egészségére vonatkozóan. Azonban feltéve, hogy a szanálási hatóság rendelkezik az összes szükséges adattal és információval, ezt a vizsgálatot a szanálási hatóság is elvégezheti.

4.2.7. Szanálási eszközök és hatáskör

Mivel a szanálási intézkedést a szanálási terv előzetesen rögzíti, azt úgy kell végrehajtani, hogy az ne ássa alá annak a tágabb csoportnak a működését, amelynek a központi szerződő fél esetleg részét képezi. A központi szerződő fél pénzügyi támogatására vonatkozó minden fennálló szerződéses kötelezettséget, például az anyavállalat garanciáját, azonban a szanálási hatóságnak le kell tudnia hívni ugyanúgy, mintha azt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében hívták volna le.

A szanálást számos eszköz segítségével kell végrehajtani, amelyek külön-külön és együttesen is alkalmazhatók: i. a központi szerződő fél összes vagy kritikus funkciójának értékesítése egy életképes versenytársnak, ii. állami felügyelet alatt álló áthidaló központi szerződő fél létrehozása, és iii. a veszteség és a pozíciók elosztása a klíringtagok között. A rendelet nem írja kötelezően elő, hogy a különböző forgatókönyvekben mely eszközöket és hatáskört kell alkalmazni, hanem annak megválasztását a körülmények függvényében a hatóságra bízva, azonban amennyiben kivitelezhető, a szanálási kollégiummal egyeztetett a szanálási tervvel összhangban kell ezt tenni.

A különböző veszteség és pozíció elosztó lehetőségek lehetőséget biztosítanak a szanálási hatóságnak a központi szerződő fél számviteli nyilvántartásainak rendbetételéhez, további veszteség megfékezésére és pótlólagos források bevonására a központi szerződő fél feltökésítése érdekében. A szanálási tervek részeként a központi szerződő fél által választott és az EMIR kollégium által jóváhagyott opcióktól függően átfedés lehet a központi szerződő fél számára a szanálási terve részeként rendelkezésre álló veszteség és pozíció elosztást szolgáló eszközök, és a szanálás során a szanálási hatóság rendelkezésére álló eszközök között. Szanálásra például sor kerülhet a nemteljesítők pozícióinak fennmaradó klíringtagok közötti további árverezése formájában, a szerződések részleges vagy teljes felbontásával, a változó letétre vonatkozó kimenő kifizetések további értékcsökkentésével, a helyreállítási tervben meghatározott bármely rendezetlen készpénzbefizetési felhívás vagy kifejezetten a szanálási hatóság számára a központi szerződő fél belső (működési) szabályzatában fenntartott készpénzbefizetési felhívás gyakorlásával, és a központi szerződő fél által kibocsátott tőke-, és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírásával, valamint bármely hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek részvényekre történő átváltásával.

Végezetül a rendelet nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a szanálási hatóságok egyéb opciókat is gyakoroljanak a szanálás elveivel összhangban, ideértve a kötelezettségek

rangsorának teljes körű betartását az állami mentőakciók és erkölcsi kockázatok elkerülése érdekében annak biztosítása ellenére, hogy egyetlen hitelező sem kerülhet hátrányosabb helyzetbe, mint amilyenbe fizetéképtelenség esetén került volna. Mint ilyen, további magánforrások bevonását írhatják elő, vagy a központi szerződő félben belül (pl. a nem érintett termékvonalak garanciaalapjainak igénybevitelével) vagy külső felektől (pl. a klíringtagok felhívása arra, hogy önkéntesen fogadják el a pozíciók további elosztását). Amennyiben ezek a lehetőségek nem állnak rendelkezésre, vagy igazolhatóan nem lennének elegendők a pénzügyi stabilitás biztosítására, végső esetben mérlegelhető az állami részvétel tőketámogatás vagy átmeneti állami tulajdon formájában. Az állam ilyen intézkedéseinek mindazonáltal meg kell felelniük az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak, ideértve a központi szerződő fél műveleteinek szerkezetátalakítását, és lehetővé kell tenniük, hogy az igénybe vett források idővel megtérüljenek a központi szerződő féltől.

Noha nem számít szanálási eszköznek, esetenként a központi bank átmeneti likviditási támogatása elősegítheti a szanálás folyamatát. Az ilyen támogatás a szanálási tervekben meghatározott azon forgatókönyvek függvénye, amelyek értelmében a szanálás alatt álló központi szerződő felek számára elképzelhető, hogy központi banki likviditáshoz jussanak, továbbá függ maguknak a központi bankoknak a végső mérlegelésétől.

4.2.8. A szanálásra vonatkozó kiegészítő rendelkezések

Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálást elrendelő döntés a tulajdonosi jogokra vonatkozó fő alapelvekkel összhangban, és a vonatkozó értékpapír és társasági törvénynek, valamint a nemzeti alkotmányos berendezkedésnek megfelelően hozzák meg, a rendelet tartalmazza azokat a szükséges rendelkezéseket és intézkedéseket, amelyeket a szanálási hatóságoknak be kell tartaniuk a szanálást elrendelő döntés meghozatalakor, és azt megelőzően. Ezek például tartalmazzák a központi szerződő fél mérlegének pontos értékelését, arra vonatkozó biztosítékokat az érintett érdekelt felek számára, hogy kártérítésben részesülnek, amennyiben hátrányosabb helyzetbe kerülnek annál, mint amilyenbe akkor kerültek volna, ha a központi szerződő felet nem vonják szanálás alá, hanem a központi szerződő fél belső szabályzata értelmében végrehajtott további esetleges intézkedések vonatkoztak volna rájuk a veszteségek elosztását illetően, vagy ha a központi szerződő fél fizetéképtelenné vált volna, továbbá azokat az eljárási lépéseket, amelyekkel a hatóságoknak értesíteniük kell a központi szerződő felet és az egyéb érintett hatóságokat a szanálási döntésről.

A szanálás megkönnyítésére, valamint a pénzügyi stabilitás megőrzésére irányuló cél elősegítése érdekében a keretrendszer egy átmeneti moratóriumot is tartalmaz a központi szerződő fél bizonyos kötelezettségeit illetően, továbbá rendelkezik arról, hogy a partnerek rendes jogukkal, hogy pozícióikat megszüntessék vagy lezárják a központi szerződő féllal szemben, kizárólag a szanálási hatáskör központi szerződő féllal kapcsolatban történő gyakorlása folytán élhessenek. E kísérő lépések megfelelő védelmet biztosítanak az egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrák felé fizetendő egyéb kifizetések és a biztosítéki és nettósítási megállapodások számára a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvben foglaltakkal összhangban.

4.2.9. Harmadik országok

Egy központi szerződő fél válsága vagy csődje nemzetközi tovagyrúzó hatásokat válthat kis, különösen az olyan esetekben, ahol a klíringtagok a központi szerződő féltől eltérő joghatóságban letelepedettek. Az FSB Key Attributes dokumentuma rögzíti, hogy a

különböző joghatóságokban lévő hatóságoknak szanálási ügyekben együtt kell működniük, el kell ismerniük és végre kell hajtaniuk egymás szanálási intézkedéseit a területükön lévő érintett szereplőkkel, eszközökkel vagy kötelezettségekkel kapcsolatban.

Valamely uniós hatóságnak egy harmadik államban letelepedett klíringtagra vonatkozó intézkedése végrehajthatóságának javítása érdekében a központi szerződő felek számára elő kell írni, hogy biztosítsák, hogy a helyreállítási terveikben szereplő intézkedések a különböző joghatóságokban kötelező érvényűek legyenek. Ez azt jelenti, hogy biztosítani kell, hogy a helyreállítási lehetőségek szerződéses kötelezettséget testesítsenek meg a központi szerződő fél letelepedése szerinti ország törvényei értelmében, vagy egyéb módon igazolni kell az illetékes és a szanálási hatóságok megelégedettségére, hogy a tervekben foglalt rendelkezések végrehajthatók, például egy harmadik ország törvénye értelmében. Ez segítené, hogy szanálás során a szanálási hatóságok végrehajthassanak minden e tervekben foglalt még nem teljesített kötelezettséget.

Ezen túl a hatóságoknak együtt kell működniük a harmadik országok hatóságával annak érdekében, hogy elismerjék és végrehajtsák az adott ország törvényei alá tartozó minden vonatkozó eszközzel vagy szerződéssel kapcsolatban hozott döntését. A szanálási hatóságoknak az együttműködés részletes feltételeit meghatározó együttműködési megállapodásokat kell kötniük a harmadik országok hatóságaival. Bármely adott központi szerződő fél esetében több olyan tagállam vagy harmadik ország lehet, ahol klíringtagok találhatóak, vagy amelyek törvényei alá tartoznak a vonatkozó eszközök vagy szerződések. Az ESMA-nak ezért útmutatást kell kiadnia az érintett harmadik országokkal megkötendő megállapodások lényeges tartalmát illetően, hogy ezekben az esetekben azonos feltételeket lehessen alkalmazni.

Valamely harmadik ország szanálási hatósága által az EU-ban található érintett klíringtagokkal, szerződésekkel vagy egyéb eszközökkel vagy kötelezettségekkel kapcsolatban hozott intézkedések végrehajtásának elősegítése érdekében legyen az érintett nemzeti hatóságok feladata, hogy elismerjék és hatályossá tegyék ezeket, vagy sajátos körülmények között visszautasítsák ennek megtételét. Akkor történjen meg az elismerés, ha az intézkedések nem gyakorolnak hátrányos hatást a tagállam pénzügyi stabilitására, a központi szerződő fél hitelezői elhelyezkedésüktől függetlenül az egyéb hitelezőkkel azonos elbánásban részesülnek, és a tagállam számára az intézkedéseknek nincs jelentős pénzügyi vonzata.

4.2.10. A társasági jogi irányelvek, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, az EMIR és az ESMA-rendelet módosításai, és egy ESMA szanálási bizottság felállítása

A társasági jogi irányelvek a részvényesek és a hitelezők védelmét szolgáló szabályokat tartalmaznak. E szabályok közül néhány akadályozhatja a szanálási hatóságok gyors intézkedését. Ezeknek a szabályoknak a módosítása már megtörtént a bankokat illetően a 2014/59/EU irányelvvel, valamint a Bizottságnak a 2014/59/EU irányelv módosítására irányuló javaslatával (COM(2016) 852), e módosítások alkalmazásának központi szerződő felekre történő kiterjesztését javasolják a nemzeti törvényekben¹⁵.

¹⁵ A második társasági jogi irányelv előírja, hogy a részvénytársaságok bármely tőkeemeléséről a közgyűlésnek kell határoznia, miközben a 2007/36/EK irányelv (a részvényesi jogokról szóló irányelv) e közgyűlés összehívására 21 napos időtartamot ír elő. A központi szerződő fél pénzügyi helyzetének gyors, tőkeemelés útján történő helyreállítása nem lehetséges. A javaslat módosítja a részvényesi

A Bizottságnak a 2014/59/EU irányelv módosítására irányuló javaslata (COM(2016) 852) értelmében a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv hatálya alá tartozó, banki engedélyekkel rendelkező központi szerződő felek, mire e rendelet hatályba lép, kikerülnek annak az irányelvnek a hatálya alól, és kizárólag e rendelet rendelkezései és előírása alá fognak tartozni.

Annak biztosítására továbbá, hogy a hatóságok büntetést szabhassanak ki, ha nem tartják be a javasolt rendelet rendelkezéseit, a Bizottságnak a 2014/59/EU irányelv módosítására irányuló javaslata (COM(2016) 852) kiköti VIII. címe alkalmazási körének kiterjesztését a központi szerződő felekre. Az alkalmazási kör kiterjesztése biztosítja a pénzügyi stabilitás és piaci bizalom megőrzése érdekében, különösen a továbbterjedési hatások elkerülése és annak megakadályozása érdekében, hogy a partnerek és befektetők nagy és bizonytalan kockázati kitettséggel rendelkezzenek a központi szerződő féllel szemben. A központi szerződő felek kockázatkezelési bizottságának szerepe is fokozódik annak érdekében, hogy a központi szerződő felet kockázatainak körültekintő kezelésére ösztönözzék.

A EMIR módosítására kerül sor annak érdekében, hogy bevezessék az elszámolási kötelezettség átmeneti felfüggesztésének lehetőségét valamely központi szerződő fél szanálásával összefüggésben, amennyiben az szükséges a pénzügyi stabilitás és piaci bizalom megőrzése érdekében, különösen a továbbterjedési hatások elkerülése és annak megakadályozása érdekében, hogy a partnerek és befektetők nagy és bizonytalan kockázati kitettséggel rendelkezzenek a központi szerződő féllel szemben. A központi szerződő felek kockázatkezelési bizottságának szerepe is fokozódik annak érdekében, hogy a központi szerződő felet kockázatainak körültekintő kezelésére ösztönözzék.

Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálásért felelős hatóságok hozzájárulhassanak az ESMA munkájához e rendelet értelmében, lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy az illetékes hatóságot elkísérjék az ESMA felügyeleti tanács üléseire, szavazati jog biztosítása nélkül. Az e rendelet értelmében hozott határozatainak előkészítése céljából, és annak biztosítása érdekében, hogy az EBH tagok teljes mértékben részt tudjanak venni a folyamatban, az ESMA-nak e célból egy bizottságot kell felállítania, ahová megfigyelőként meg kell hívni az 1093/2010 rendelet értelmében vett egyes illetékes hatóságokat.

jogokról szóló irányelvet, lehetővé téve a közgyűlés számára, hogy előzetesen határozzon arról, hogy a vészhelyzeti tőkeemelésről történő határozathozatal esetén rövidebb határidőt alkalmaz a közgyűlés összehívására. Ez a felhatalmazás a helyreállítási terv részét képezi. Ez lehetővé teszi a gyors reagálást, miközben megőrzi a részvényesek döntéshozatali hatáskörét. Ezenfelül a társasági jogi irányelvek előírják, hogy a tőke emeléséhez, csökkentéséhez, az összefonódáshoz és a szétváláshoz a részvényesek beleegyezése szükséges, és a részvényeseket elővásárlási jog illeti meg a tőke pénzbeli hozzájárulás ellenében történő felemelésekor. Emellett a nyilvános vételi ajánlatról szóló irányelv kötelező ajánlattételt ír elő, amennyiben valamely személy – az államot is ideértve – az irányítási küszöb (általában 30–50 %) feletti részesedést szerez egy jegyzett társaságban. Ezen akadályok kezelése érdekében a javaslat lehetővé teszi a tagállamok számára az azon rendelkezésektől való eltérést, amelyek előírják a hitelezők vagy a részvényesek hozzájárulását vagy más módon akadályozzák a hatékony és gyors szanálást.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről, valamint az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,¹⁶

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,¹⁷

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,¹⁸

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A pénzügyi piacok kulcsfontosságúak a modern gazdaságok működése szempontjából. Minél integráltabbak, annál hatékonyabb lesz a gazdasági erőforrások elosztása, ami a gazdasági teljesítmény hasznára válik. Azonban a pénzügyi szolgáltatások egységes piaca működésének javítása érdekében fontos, hogy legyenek olyan eljárások, amelyekkel biztosítható, hogy amennyiben ezen a piacon aktív pénzügyi intézet vagy pénzügyi piaci infrastruktúra nehéz pénzügyi helyzetbe vagy csőd közelébe kerül, egy ilyen esemény ne destabilizálja a teljes pénzügyi piacot, és ne tegye tönkre a növekedést a tágabb értelemben vett gazdaságban.
- (2) A központi szerződő felek kulcsfontosságú elemei a pénzügyi piacoknak azáltal, hogy a piaci szereplők között minden eladóval szemben vevőként, illetve minden vevővel szemben eladóként járnak el, és központi szerepet töltenek be a pénzügyi tranzakciók feldolgozásában és a tranzakciókban rejlő különféle kockázatokkal szembeni kitettségek kezelésében. A központi szerződő felek központosítják a partnerek tranzakcióinak és pozícióinak kezelését, teljesítik a tranzakciók által létrehozott kötelezettségeket, valamint beszerzik tagjaiktól a megfelelő fedezetet letétek és garanciaalapokhoz való hozzájárulások formájában.

¹⁶ HL C... , , .o.

¹⁷ HL C... , , .o.

¹⁸ HL C... , , .o.

- (3) Az Unió pénzügyi piacainak integrációjával a központi szerződő felek az elsősorban nemzeti igények és piacok kiszolgálásból nélkülözhetetlen csomópontokká nőttek ki magukat az Unió szélesebb körű pénzügyi piacain. Az Unióban engedéllyel rendelkező központi szerződő felek ma számos termékosztály elszámolásával foglalkoznak a tőzsdén jegyzett és tőzsdén kívüli (OTC) származtatott pénzügyi és árualapú ügyletektől, az azonnali részvény- és kötvényügyletek és egyéb termékek, például repóügyletek elszámolásáig. Szolgáltatásaikat a nemzeti határokon átnyúlóan nyújtják pénzügyintézetek és egyéb intézmények széles körének az egész Unióban. Miközben az Unióban engedélyezett egyes központi szerződő felek továbbra is a hazai piacokra összpontosítanak, mindegyikük legalább a hazai piacon rendszerszinten fontos szerepet tölt be.
- (4) Mivel az Unió pénzügyi rendszerét érintő pénzügyi kockázatok jelentős részét klíringtagjaik és azok ügyfeleinek a megbízásából a központi szerződő felek dolgozzák fel és koncentrálnak, elengedhetetlen a központi szerződő felek hatékony szabályozása és hathatós felügyelete. Az Európai Parlament és a Tanács 2012 augusztusa óta hatályos 648/2012/EU rendelete¹⁹ előírja, hogy a központi szerződő felek kiemelkedő prudenciális, szervezeti és üzletviteli normákat kövessenek. Az illetékes hatóságok feladata tevékenységük teljes körű felügyelete, azon kollégiumokon belül együttműködve, amelyek az érintett hatóságokat a rájuk kiosztott konkrét feladatok alapján tömörítik. A G-20 által a pénzügyi válság óta vállalt kötelezettségeknek megfelelően a 648/2012/EU rendelet előírja továbbá, hogy a szabványosított tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolása központilag, egy központi szerződő félén keresztül történjen. Amint hatályba lép a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek központi elszámolásának kötelezettsége, a központi szerződő felek által végzett ügyletek volumene és köre várhatóan megnövekedik, ami további kihívások elé állíthatja a központi szerződő felek kockázatkezelési stratégiáit.
- (5) A 648/2012/EU rendelet hozzájárult a központi szerződő felek és tágabb pénzügyi piacok nagyobb alkalmazkodóképességéhez a központi szerződő felek által feldolgozott és náluk koncentrálnak kockázatok széles körével szemben. Azonban semmilyen szabályrendszer és gyakorlat nem akadályozhatja meg azt, hogy a meglévő erőforrások alkalmatlanok legyenek a központi szerződő félénél felmerülő kockázatok kezelésére, ideértve egy vagy több klíringtag nemteljesítését. Amikor a pénzügyintézetek súlyos pénzügyi helyzetbe vagy csőd közelébe kerülnek, elvben rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kellene vonni őket. Azonban a pénzügyi válság megmutatta, hogy különösen az elhúzódó gazdasági instabilitás és bizonytalanság időszakában az ilyen eljárások zavart okozhatnak a gazdaság számára kritikus funkciókban, veszélyeztetve ezzel a pénzügyi stabilitást. A vállalatokra vonatkozó rendes fizetéseképtelenségi eljárások nem mindig teszik lehetővé a gyors beavatkozást, vagy nem helyezik megfelelően előtérbe azt a szempontot, hogy a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében fenn kell tartani a pénzügyintézetek kritikus funkcióinak működőképességét. A rendes fizetéseképtelenségi eljárások e hátrányos következményeinek elkerülése érdekében külön szanálási keretrendszert kell létrehozni a központi szerződő felek számára.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- (6) A válság arra is rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő eszközök a csődbe jutott pénzügyi intézetek által ellátott kritikus funkciók megőrzéséhez. Rámutatott továbbá arra, hogy hiányoznak azok a keretrendszerek, amelyek lehetővé teszik a hatóságok, különösen a különböző tagállamokban vagy joghatóságokban található hatóságok közötti együttműködést és koordinációt a gyors és végleges intézkedés végrehajtásának biztosításához. Ilyen eszközök nélkül, és az együttműködés és koordináció keretrendszereinek hiányában a tagállamok rákényszerültek arra, hogy az adófizetők pénzéből mentse meg a pénzügyi intézeteket, hogy megakadályozzák a továbbterjedést és csökkentsék a pánikot. Miközben a központi szerződő felek nem voltak közvetlen kedvezményezettjei a rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak a válság során, a bankokkal kapcsolatban tett mentőintézkedések közvetett kedvezményezettjei voltak, ezzel és így védelemben részesültek azon hatásokkal szemben, amelyeket egyébként a kötelezettségeiket teljesíteni nem képes bankok gyakoroltak volna rájuk. A központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszer ezért szükséges annak megakadályozása érdekében, hogy rendezetlen csődjük esetén az adófizetők pénzére kelljen támaszkodni.
- (7) Egy hiteles helyreállítási és szanálási keretrendszer célja a lehető legnagyobb mértékben biztosítani, hogy a központi szerződő felek intézkedéseket dolgozzanak ki annak érdekében, hogy helyreálljanak a pénzügyi válsághelyzetből, fenntartsák a fizetésekre való képességet vagy valószínűleg fizetésekre való képessé válnak a központi szerződő felek kritikus funkcióit, miközben rendes fizetésekre való eljárás keretében felszámolják a fennmaradó tevékenységeket, és hogy megőrizzék a pénzügyi stabilitást, miközben a lehető legkisebbre csökkentik a központi szerződő fél csődjeinek adófizetők által viselt költségeit. A helyreállítási és szanálási keretrendszer továbbá elősegíti a központi szerződő felek és a hatóságok felkészültségét a pénzügyi stresszhelyzetek mérséklésére, és további betekintést enged a hatóságoknak a központi szerződő felek stresszhelyzetekre való felkészülésébe. A hatóságokat továbbá hatáskörrel ruházza fel arra, hogy felkészüljenek a központi szerződő fél lehetséges szanálására, és összehangolt módon kezeljék a központi szerződő fél hanyatló egészségét, ezzel hozzájárulva a pénzügyi piacok zökkenőmentes működéséhez.
- (8) Jelenleg nincsenek harmonizált rendelkezések az Unióban a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására. Egyes tagállamok már elrendeltek olyan jogszabályi változásokat, amelyek előírják a központi szerződő felek számára, hogy készítsenek helyreállítási terveket és vezessenek be mechanizmusokat a fizetésekre való hitelintézetek szanálására. Továbbá jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamok között a központi szerződő felek fizetésekre való képességére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket illetően. Az a tény, hogy a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások nem egységesek, valószínűleg akadályozza a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést a központi szerződő felek csődjének kezelése és a tagok közötti megfelelő veszteségelosztási mechanizmus alkalmazása terén az Unióban és globálisan egyaránt. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok a központi szerződő felek szanálása tekintetében nem ugyanolyan mértékű ellenőrzési jogkörrel vagy lehetőséggel rendelkeznek. A helyreállítási és szanálási rendszerek e különbségei különféle módon befolyásolhatják a központi szerződő feleket és tagjaikat az egyes tagállamokban, ami a belső piacon a verseny torzulását eredményezheti. Az a tény, hogy nincsenek egységes szabályok és eszközök a központi szerződő felek válsághelyzetének vagy csődjének kezelésére, befolyásolhatja

a résztvevők elszámolásra vonatkozó döntéseit és a központi szerződő felek letelepedésük helyének megválasztására vonatkozó döntéseit, ezzel megakadályozva, hogy a központi szerződő felek teljes körűen kihasználhassák az egységes piacon belüli szabadságokat. Ez pedig elbátortalaníthatja a résztvevőket attól, hogy a belső piacon határokon átnyúlóan vegyenek igénybe központi szerződő feleket, és megakadályozhatja az európai tőkepiacok további integrációját. Az egységes helyreállítási és szanálási szabályok minden tagállamban történő megteremtésére ezért annak biztosítása érdekében van szükség, hogy a központi szerződő felek ne legyenek korlátozva belső piaci szabadságaik gyakorlásában, hatóságaik pedig a csődjük kezelésében.

- (9) A bankokra és egyéb pénzügyi intézményekre vonatkozó szabályozási keretrendszer felülvizsgálata, amelyre a válság nyomán került sor, és különösen a bankok tőkéjének és likviditási tartalékainak megerősítése és a makroprudenciális politikák eszközeinek javítása, valamint a bankok helyreállítását és szanálását célzó átfogó szabályok csökkentették a jövőbeli válságok bekövetkezésének valószínűségét, és fokozták az összes pénzügyi intézmény és piaci infrastruktúra, köztük a központi szerződő felek – akár rendszerszintű zavarok, akár a kifejezetten egyes intézményeket érintő események következtében fellépő – alkalmazkodóképességét. 2015. január 1-jétől a bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó rendszer az Európai Parlament és Tanács 2014/59/EU irányelve²⁰ értelmében minden tagállamban hatályos.
- (10) A bankok helyreállítására és szanálására vonatkozó megközelítésre építkezve a tagállamoknak felkészülteknek kell lenniük, és megfelelő helyreállítási és szanálási eszközökkel kell rendelkezniük a központi szerződő feleknél bekövetkezett csődök kezelésére. Azonban az eltérő funkcióikból és üzleti modelljeikből adódóan a bankokban és központi szerződő felekben rejlő kockázatok eltérőek. Ezért sajátos eszközökre és hatáskörre van szükség a központi szerződő felek akár a központi szerződő fél klíringtagjainak csődjéből vagy nem csőd jellegű egyéb eseményből adódó csődhelyzeteinek kezelésére.
- (11) Rendelet használata szükséges a központi szerződő felekre alkalmazandó egységes prudenciális követelményekről rendelkező 648/2012/EU rendelet által létrehozott megközelítés kiegészítésére, és az általa lefektetett alapokra való építéshez. A helyreállításra és szanálásra vonatkozó követelmények irányelvben történő meghatározása ellentmondásokat teremthet az esetlegesen eltérő nemzeti törvények elfogadásával egy olyan területen, amelyet egyébként közvetlenül alkalmazandó uniós jog szabályoz, és amelyre fokozottan jellemző a központi szerződő felek határokon átnyúló szolgáltatásnyújtása. Ezért célravezető egységes és közvetlenül alkalmazandó szabályokat is elfogadni a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozóan.
- (12) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az Unióban a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a helyreállítási és szanálási rendszert alkalmazni kell az összes központi szerződő félre, összhangban a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

meghatározott prudenciális követelményekkel. Egy csoporthoz tartozó központi szerződő fél fizetéképtelensége gyorsan kihat az egész csoport fizetőképességére, és további pénzügyi instabilitást okozhat. Miközben azokat a csoportokat, amelyek részét képezi egy központi szerződő fél, nem kell a teljes rendszernek alávetni, egyes rendelkezéseknek az anyavállalatokra is vonatkozniuk kell azokban az esetekben, ahol e rendelkezések alkalmazása azon a szinten hatékonyabb helyreállításra és szanálásra vezetne. A hatóságoknak ezért célzott cselekvési eszközökkel kell rendelkezniük az anyavállalatok tekintetében a központi szerződő fél hatékony helyreállítása és szanálása, valamint annak érdekében, hogy csökkentsék a csoport többi tagjára történő továbbterjedés lehetőségét.

- (13) A szanálási intézkedések hatékony és eredményes megtételének biztosítása érdekében a tagállamoknak közigazgatási hatóságokat vagy közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságokat kell kijelölniük a szanálással kapcsolatos feladatok és kötelezettségek elvégzésére. A tagállamok kötelesek elegendő forrást is biztosítani a szanálási hatóságok részére. Amennyiben a tagállamok a központi szerződő felek prudenciális felügyeletéért felelős hatóságokat (illetékes hatóság) jelölik ki szanálási hatóságként, megfelelő strukturális intézkedéseket kell bevezetni a felügyeleti és szanálási funkciók elkülönítésére az összeférhetetlenség és a szabályozói felmentés kockázatának megelőzése érdekében.
- (14) Figyelemmel azokra a következményekre, amelyeket egy központi szerződő fél csődje és az azt követő intézkedések egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára gyakorolhatnak, valamint arra a tényre, hogy egy válság rendezéséhez végső soron állami források igénybevételére is szükség lehet, a tagállamok pénzügyminisztériumát vagy más érintett minisztériumaikat már korai stádiumban szorosan be kell vonni a helyreállítás és szanálás folyamatába.
- (15) Mivel a központi szerződő felek gyakran nyújtanak szolgáltatásokat az egész Unióban, az eredményes helyreállításuk és szanálásuk az illetékes hatóságok és szanálási hatóságok felügyeleti és szanálási kollégiumokban megvalósuló együttműködését teszi szükségessé, mégpedig a helyreállítás és szanálás előkészítő szakaszaiban. Idetartozik a központi szerződő fél által kidolgozott helyreállítási tervek értékelése, a szanálási tervek kidolgozása és karbantartása, valamint a szanálhatóság minden akadályának megszüntetése.
- (16) A központi szerződő felek szanálása során biztosítani kell az egyensúlyt egyfelől a helyzet sürgősségét szem előtt tartó és hatékony, méltányos és gyors megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrésztől azon érintett tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között, ahol a központi szerződő fél a szolgáltatásait nyújtja. Azoknak a hatóságoknak, amelyek hatáskörét érintené valamely központi szerződő fél csődje, célszerű megosztaniuk nézeteiket a szanálási kollégiumon belül e célok elérése érdekében. Hasonlóan, a vonatkozó harmadik országok hatóságaival történő rendszeres eszmecsere és koordináció biztosítása érdekében e hatóságokat szükség esetén megfigyelőként meg kell hívni a szanálási kollégiumokba. A hatóságoknak mindig figyelembe kell venniük döntéseik azon tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt hatását, amelyekben a központi szerződő fél műveletei a helyi pénzügyi piacok szempontjából kritikusak vagy fontosak, ideértve azokat a tagállamokat is, ahol a klíringtagok találhatóak, és ahol a kapcsolódó kereskedési helyek és pénzügyi piaci infrastruktúrák letelepedettek.

- (17) Az ESMA rá kiosztott feladatokkal kapcsolatos döntéseinek előkészítése és az EBH, valamint tagjainak e döntések előkészítésébe történő szoros bevonása érdekében az ESMA-nek egy belső szanalási bizottságot hoz létre, és a bizottságba megfigyelőként meghívja az érintett EBH hatáskörrel rendelkező hatóságokat.
- (18) Egy központi szerződő fél lehetséges csődjének hatékony és arányos kezelése érdekében a hatóságoknak számos tényezőt kell figyelembe venniük, ideértve a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellegét, a részvényesi struktúrát, jogi formát, kockázati profilt, méretet és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságot. A hatóságoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy csődjé, és az azt követő rendes fizetéseképtelenségi eljárásban történő felszámolása hátrányos hatást gyakorolhat-e a pénzügyi piacokra, egyéb pénzügyi intézetekre vagy a tágabb értelemben vett gazdaságra.
- (19) A csődhelyzetben lévő központi szerződő felek eredményes kezelése érdekében a hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy előkészítő intézkedéseket rendeljenek el. Egy minimális normát kell kialakítani a helyreállítási tervek tartalmát, és a benne foglalt információkat illetően annak biztosítására, hogy az Unióban az összes központi szerződő fél kellően részletes helyreállítási tervvel rendelkezzen arra az esetre, ha pénzügyi stresszhelyzetbe kerülnének. E terveknek különféle súlyosságú helyzetekre kidolgozott forgatókönyvek esetén alkalmazandó, reális feltételezéseken kell alapulniuk, ideértve a helyzet nemteljesítési eseményből vagy egyéb eseményből adódó romlását. A helyreállítási terv részét kell, hogy képezze a központi szerződő fél működési szabályzata, amelyet a kliringtagok szerződésben fogadtak el. Ezeknek a működési szabályoknak továbbá rendelkezéseket kell tartalmazniuk a tervben kidolgozott helyreállítási intézkedések minden helyzetben történő végrehajthatósága érdekében. A helyreállítási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatással, és nem tehetik ki az adófizetőket veszteség kockázatának.
- (20) A központi szerződő feleknek ki kell dolgozniuk, és rendszeresen aktualizálniuk kell a helyreállítási tervüket. A helyreállítási terv készítésére vonatkozó követelményt azonban arányosan, a központi szerződő fél rendszerszintű jelentőségének és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságának megfelelően kell alkalmazni. Ebben az összefüggésben a helyreállítási szakasznak akkor kell kezdődnie, amikor jelentősen romlik a központi szerződő fél pénzügyi helyzete, vagy fennáll annak kockázata, hogy megszegi a 648/2012/EU rendelet értelmében fennálló prudenciális követelményeket. Ezt jelezni kell a helyreállítási tervben szereplő minőségi vagy mennyiségi mutatókból álló keretrendszer vonatkozásában.
- (21) A központi szerződő félnek be kell nyújtania helyreállítási tervét az illetékes hatóságoknak és a 648/2012/EU rendelet értelmében létrehozott felügyeleti kollégiumnak egy teljes körű értékelés céljából, amelyet a kollégium együttes határozatával kell elérni. Az értékelésnek tartalmaznia kell, hogy a terv átfogó-e, és hogy képes-e megvalósítható módon, megfelelő időben helyreállítani a központi szerződő fél életképességét, beleértve a súlyos pénzügyi stressz időszakait is.
- (22) A helyreállítási terveknek átfogóan kell ismertetniük azokat az intézkedéseket, amelyeket a központi szerződő félnek meg kell tennie ahhoz, hogy rendezze a még nem teljesített kötelezettségeit, fedezetlen veszteségeit, a likviditáshiányt vagy tőkehiányos állapotot, valamint a kimerült előfinanszírozott pénzügyi erőforrások és likviditási megállapodások feltöltéséhez szükséges intézkedéseket a központi szerződő

fél életképességének helyreállítása, valamint annak érdekében, hogy folyamatosan képes legyen eleget tenni az engedélyezéséhez megkövetelt feltételeknek.

- (23) A központi szerződő feleknek biztosítaniuk kell, hogy a tervek megkülönböztetéstől mentesek és kiegyensúlyozottak legyenek hatásukat és az általuk létrehozott ösztönzőket illetően. Nem részesíthetik aránytalan hátrányban a klíringtagokat vagy az ügyfeleket. Különösen a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően a központi szerződő felek biztosítják, hogy klíringtagjaiknak a központi szerződő féllel szembeni kitettsége ne legyen korlátlan. A központi szerződő felek biztosítják, hogy az összes fontos érdekelt fél véleményét kikérjék a helyreállítási tervre vonatkozóan a központi szerződő fél kockázatkezelési bizottságába való bevonásukon keresztül, valamint azzal, hogy bevonják őket a helyreállítási terv kidolgozásába.
- (24) Annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő fél képes legyen alkalmazni a helyreállítási lehetőségeket szükség esetén a harmadik országok joga alá tartozó szerződésekre vagy eszközökre, vagy harmadik országokban letelepedett jogalanyokra, a központi szerződő fél működési szabályainak szerződéses rendelkezéseket kell tartalmazniuk e célból.
- (25) Az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben valamely központi szerződő fél nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, kötelezhessék a központi szerződő felet a terv lényegi hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére a központi szerződő fél üzleti tevékenységének erősítése érdekében, és annak biztosítására, hogy csőd esetén a központi szerződő fél helyre tudja állítani tőkét vagy rendezni tudja számviteli nyilvántartásait. Ennek a hatáskörnek lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára, hogy megelőző intézkedéseket tegyenek, amennyiben szükséges, a hiányosságok megszüntetéséhez és ennél fogva a pénzügyi stabilitás célkitűzéseinek megvalósításához.
- (26) A szanalás megtervezése a hatékony szanalás elengedhetetlen eleme. A terveket a központi szerződő fél szanalási hatósága dolgozza ki, és azokat a szanalási kollégium érintett hatóságai együttesen fogadják el. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell ahhoz, hogy meghatározzák a kritikus funkciókat, és biztosítsák azok folytonosságát. A szanalási terv tartalmának azonban a központi szerződő fél rendszerszintű jelentőségével arányosnak kell lennie, és többek között az általa szolgáltatott információkon kell alapulnia.
- (27) A szanalási hatóságoknak – a szanalhatósági vizsgálat alapján – hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy közvetlenül vagy az illetékes hatóság révén közvetetten a központi szerződő felek struktúrájában és szervezetében változtatásokat írjanak elő annak érdekében, hogy – amennyiben szükségesnek és arányosnak tűnik – intézkedéseket hozzanak a szanalási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati és jelentős akadályainak kiküszöbölésére, és biztosítsák az érintett vállalkozások szanalhatóságát.
- (28) A szanalási tervek és szanalhatósági vizsgálatok olyan területeket képeznek, ahol a napi felügyeleti szempontokat átveszi a gyors szerkezetátalakítási intézkedések sürgetésének és biztosításának szükségessége a központi szerződő fél kritikus funkcióinak biztosítása és a pénzügyi stabilitás fenntartása érdekében. Abban az esetben, ha a szanalási kollégium különböző tagjai nem értenének egyet a központi szerződő fél szanalási tervét, vagy a központi szerződő fél szanalhatóságának

vizsgálatát illetően meghozandó döntésekben, illetve a szanálhatóság akadályainak elhárítására vonatkozó döntésben, az ESMA-nak közvetítőként kell eljárnia az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően. Az ESMA ilyen kötelező jellegű közvetítését mindazonáltal az ESMA valamely belső bizottsága általi megvitatásra kell előkészíteni figyelemmel az ESMA tagjainak illetékességére a pénzügyi stabilitás biztosítása, valamint annak érdekében, a klíringtagokat több tagállamban is tudja felügyelni. Az EBH rendelet szerinti egyes illetékes hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni az ESMA-nak ebbe a belső bizottságába figyelemmel arra, hogy az ilyen hatóságok hasonló feladatokat látnak el a 2014/59/EU irányelv értelmében. A szóban forgó kötelező erejű közvetítés nem akadályozza meg, hogy az EBH más esetekben nem kötelező erejű közvetítést végezzen az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkével összhangban.

- (29) Azokban az esetekben, ahol sürgető elérni a rendezett helyreállítás és szanálás célkitűzését, az illetékes és a szanálási hatóságoknak konkrét intézkedéseket kell meghatározniuk az anyavállalattal kapcsolatban. Annak a csoportnak a szerkezetétől függően, amelyhez a központi szerződő fél tartozik, szükséges lehet, hogy a központi szerződő fél helyreállítási terve tartalmazza azokat a feltételeket, amelyek mellett az életbe lép az anyavállalat vagy a csoporthoz tartozó más vállalkozás lehetséges pénzügyi támogatása, garanciája vagy a működési támogatás egyéb formája az azonos csoporton belüli központi szerződő fél részére. Az ilyen megállapodások átláthatósága mérsékelné a szorult pénzügyi helyzetbe került központi szerződő félnek támogatást nyújtó csoportvállalat likviditását és fizetőképességét fenyegető kockázatot. E megállapodások minden módosítását a helyreállítási terv felülvizsgálatához szükséges lényeges változásnak kell tekinteni.
- (30) Tekintettel arra, hogy a helyreállítási és szanálási tervek érzékeny információkat tartalmaznak, e tervekre megfelelő titoktartási előírásoknak kell vonatkozniuk.
- (31) Az illetékes hatóságok a helyreállítási terveket és azok változtatásait továbbítják az érintett szanálási hatóságoknak, azok pedig továbbítják a szanálási terveket és azok változtatásait az illetékes hatóságoknak, hogy minden érintett hatóság folyamatosan és teljes körűen tájékoztatva legyen.
- (32) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében szükséges, hogy az illetékes hatóságok azelőtt tudják orvosolni egy központi szerződő fél pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy a központi szerződő fél elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanálás, vagy a központi szerződő fél utasítása arra, hogy változtasson irányt, amikor intézkedései az általános pénzügyi stabilitásra nézve hátrányosak lehetnek. Ezért az illetékes hatóságokat korai beavatkozási hatáskörrel kell felruházni a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatások elkerülése vagy minimalizálása érdekében, amelyek a központi szerződő fél bizonyos intézkedéseinek megvalósításából eredhetnek. A korai beavatkozási hatáskörrel az illetékes hatóságokat a tagállamok nemzeti törvényeiben vagy a 648/2012/EU rendelet értelmében biztosított hatáskörükön túl kell felruházni azon körülmények esetére, amelyek nem tekintendők korai beavatkozásnak.
- (33) A helyreállítás és korai beavatkozás szakaszaiban a részvényesek teljes körűen megtartják jogaikat. Azonban a központi szerződő fél szanálásának megkezdésekor már nem tarthatják meg teljes körűen jogaikat.

- (34) A szanálást szabályozó keretrendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanálás időben, még a központi szerződő fél fizetőképtelenné válását megelőzően megkezdődhessen. Valamely központi szerződő fél akkor tekintendő fizetőképtelennek, vagy valószínűleg fizetőképtelenné válónak, ha megsértette vagy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező követelményeket, ha helyreállítása során nem sikerült helyreállítani az életképességét, ha a központi szerződő fél eszközei kevesebbek, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásainál, ha a központi szerződő fél nem tudja, vagy a közeljövőben valószínűsíthetően nem fogja tudni megfizetni az esedékessé váló tartozásait, vagy ha a központi szerződő fél rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul. Önmagában azonban az a tény, hogy egy központi szerződő fél nem teljesíti az engedélyezési követelményeket, nem indokolhatja a szanálás elrendelését.
- (35) Az a tény, hogy valamely központi szerződő fél központi banki sürgősségi likviditási támogatást kap – amennyiben van erre lehetőség –, nem jelenthet olyan körülményt, amely bizonyítja, hogy a központi szerződő fél nem tudja, vagy a közeljövőben nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor. A pénzügyi stabilitás megőrzése és különösen annak rendszerszintű likviditáshiány esetében történő megőrzése érdekében a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó – valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására irányuló – állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanálási eljárás megindítását.
- (36) Amennyiben valamely központi szerződő fél teljesíti a szanálás feltételeit, a központi szerződő fél szanálási hatóságának rendelkeznie kell harmonizált szanálási eszközökkel és hatáskörrel. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. E további hatáskörök és eszközök szanálási hatóságok általi használatának összhangban kell lennie a szanálással kapcsolatban meghatározott elvekkel és célokkal. E hatáskörök és eszközök nem akadályozhatják a határokon átnyúló tevékenységű csoportok eredményes szanálását.
- (37) A szanálás elsődleges célja a kritikus funkciók folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése, valamint az állami források védelme érdekében a csődhelyzetben lévő központi szerződő feleknek nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása.
- (38) Csődhelyzetben lévő központi szerződő fél kritikus funkcióit szanálási eszközök alkalmazásán keresztül fenn kell tartani – habár adott esetben a vezetésben végrehajtott változtatásokkal át kell azokat alakítani – és eközben a lehető legnagyobb mértékben magánszektorból származó forrásokra kell támaszkodni. Ez vagy fizetőképes harmadik félnek történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, illetve – feltőkésítés céljából – a központi szerződő fél szerződéseinek vagy kötelezettségeinek a veszteségek és pozíciók elosztásán keresztül történő átütetmezését vagy leírását követően, vagy a részvények leírását vagy adósságának leírását és saját tőkévé való átalakítását követően érhető el. E célkitűzéssel összhangban ezeket az intézkedéseket megelőzően a szanálási hatóságnak mérlegelnie kell a központi szerződő fél minden fennálló vagy rendezetlen szerződéses kötelezettségének végrehajtását azzal összhangban, ahogyan azokat rendes fizetőképtelenségi eljárásban hajtánák végre.

- (39) A piac bizalmának fenntartása és a továbbgyűrűzés minimalizálása érdekében gyors és végleges fellépés szükséges. Miután teljesültek a szanálás feltételei, a központi szerződő fél szanálási hatóságának közérdekből haladéktalanul meg kell tennie a megfelelő és összehangolt szanálási intézkedést. Valamely központi szerződő fél csődje bekövetkezhet olyan körülmények között, amelyek azonnali reakciót igényelnek a vonatkozó szanálási hatóság részéről. E hatóság számára ezért lehetővé kell tenni, hogy szanálási intézkedéseket hajtson végre annak ellenére, hogy a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket tesz, vagy anélkül, hogy először a korai beavatkozási hatáskört kelljen gyakorolnia.
- (40) Szanálási intézkedések meghozatalakor a központi szerződő fél szanálási hatóságának figyelembe kell vennie és követnie kell a szanálási kollégiumon belül kidolgozott szanálási tervekben előírt intézkedéseket, kivéve, ha a szanálási hatóságok – az adott eset körülményeit figyelembe véve – úgy értékeli, hogy a szanálási célok hatékonyabban megvalósíthatók olyan intézkedések révén, amelyek a szanálási tervekben nem szerepelnek. A szanálási hatóság haladéktalanul tájékoztatja a szanálási kollégiumot a tervezett szanálási intézkedésekről, különösen azokban az esetekben, amikor ezek eltérnek a tervben szereplő intézkedésektől.
- (41) A tulajdonjogokba való beavatkozásnak a pénzügyi stabilitási kockázattal arányosnak kell lennie. A szanálási eszközök ezért csak azon központi szerződő felek esetében alkalmazhatók, amelyek megfelelnek a szanálás feltételeinek, és különösen akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. Figyelemmel arra, hogy a szanálási eszközök és hatáskör csorbíthatják a részvényesek, a klíringtagok és a hitelezők jogait, szanálási intézkedés csak akkor hozható, ha az közérdekből szükséges, és e jogokba való bármilyen beavatkozásnak összhangban kell lennie a Chartával. Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanálási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak és a vonatkozó kockázattal arányosaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti megkülönböztetést.
- (42) Az érintett részvényeseknek, klíringben részt vevő feleknek és hitelezőknek nem keletkezhet nagyobb vesztesége, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket a központi szerződő féllel kapcsolatban, és ehelyett a központi szerződő fél helyreállítási tervében vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodások szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségek alá tartoztak volna, vagy ha a központi szerződő felet rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében számolták volna fel. Abban az esetben, ha egy szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vásárló vagy áthidaló központi szerződő fél, a szanálás alatt álló központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetési képtelenségi eljárás útján fel kell számolni.
- (43) A részvényesek, partnerek és hitelezők jogának védelme érdekében egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani a központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és annak értékelésére vonatkozóan, hogy milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek és hitelezők, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedést. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy az értékelés már a helyreállítási szakaszban elkezdődhessen. A szanálási intézkedések meghozatala előtt el kell végezni a központi szerződő fél

eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos és reális értékelését. Ez az értékelés csak a szanálásról szóló határozattal együtt képezheti fellebbezéshez való jog tárgyát. Emellett – egyes esetekben – a szanálási eszközök alkalmazását követően utólag összehasonlítást kell végezni a tekintetben, hogy ténylegesen milyen elbánásban részesültek a részvényesek és hitelezők, illetve milyen elbánásban részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedést a központi szerződő féllel kapcsolatban, és ehelyett a központi szerződő fél helyreállítási tervében vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodások szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségek alá tartoztak volna, vagy rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Azokban az esetekben, ahol a részvényesek és hitelezők követeléseik ellenértékéért vagy kártalanításként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amennyit akkor kaptak volna ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedést a központi szerződő féllel kapcsolatban, és ehelyett a központi szerződő fél helyreállítási tervében vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodások szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségek alá tartoztak volna, vagy rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén, bizonyos esetekben jogosultak arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Szemben a szanálási intézkedést megelőzően végzett értékeléssel, ez az összehasonlítás a szanálásról szóló határozattól függetlenül is bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabadon határozzák meg, milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek és hitelezők számára az említett különbözet.

- (44) A hatékony szanálás biztosítása érdekében az értékelésnek a lehető legpontosabban meg kell határoznia azokat a veszteségeket, amelyek elosztása szükséges ahhoz, hogy a központi szerződő fél rendbe tudja tenni rendezetlen pozícióira vonatkozó számviteli nyilvántartásait, és teljesíteni tudja folyamatos fizetési kötelezettségeit. A csődhelyzetben lévő központi szerződő felek eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában méltányos, prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia, feltéve, hogy a piacok megfelelően működnek. Mindamellett a központi szerződő fél pénzügyi helyzete alapján történő értékelés nem érintheti a kötelezettségek értékét. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatóságok a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors értékeléssel mérjék fel. Ez az értékelés ideiglenes, a független értékelés elvégzéséig érvényes.
- (45) A szanálás megindításakor a központi szerződő fél működési szabályzatában meghatározott minden még nem teljesített szerződéses kötelezettséget, ideértve a rendezetlen helyreállítási intézkedéseket is, teljesíteni kell, kivéve azokban az esetekben, ahol másik szanálási hatáskör vagy eszköz gyakorlása megfelelőbb ahhoz, hogy kellő időben elkerüljék a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hátrányos hatásokat vagy biztosítsák a központi szerződő fél kritikus funkcióit. A veszteségeket ekkor a szavatolótőke-elemekben kell érvényesíteni, és a részvényesek felé kapacitásuk maximumáig a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonása vagy átruházása, illetve jelentős hígítása révén kell közvetíteni. Azokban az esetekben, ahol ezek az instrumentumok nem elegendők, a szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell hatáskörrel a hátrasorolt fedezetlen adósság és első helyi fedezetlen kötelezettségek szükséges mértékű leírásához anélkül, hogy az veszélyeztetné a tágabb értelemben vett pénzügyi stabilitást, az alkalmazandó nemzeti fizetéseképtelenségi törvény szerinti ranghelyüknek megfelelően.

- (46) Abban az esetben, ha a központi szerződő fél által végrehajtott helyreállítási intézkedések nem voltak sikeresek a veszteség megfékezésében, egyensúlyi helyzet helyreállításában a még nyitott pozíciókra vonatkozó számviteli nyilvántartások rendbetételét illetően, vagy az előfinanszírozott források átfogó feltöltésében, vagy ha a szanálási hatóság azt állapította meg, hogy ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtása hátrányos lenne a pénzügyi stabilitás szempontjából, a hatóság veszteség és pozíció elosztó hatásköre gyakorlásának céljának a fennálló veszteségek elosztására kell irányulnia, biztosítva a központi szerződő fél egyensúlyi helyzetbe kerülését, és az előírt előfinanszírozott források feltöltését vagy a központi szerződő fél működési szabályzatában szereplő eszközök folytatólagos gyakorlásán, vagy egyéb intézkedéseken keresztül.
- (47) A szanálási hatóságoknak emellett biztosítaniuk kell, hogy a központi szerződő fél szanálásának költségei minimálisak legyenek, és az egyazon csoportba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesüljenek. Amennyiben az azonos osztályba tartozó hitelezőket a szanálási intézkedés keretében másként kezelik, e különbségtételeknek a közérdek szempontjából indokoltaknak kell lenniük, és az intézkedések sem közvetlenül sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság vagy egyéb ok szerinti megkülönböztetést.
- (48) A szanálási eszközök alkalmazásának a lehető legnagyobb mértékben meg kell előznie a központi szerződő félnek esetlegesen nyújtott állami tőkejuttatást vagy bármely ezzel egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatást. Az állami pénzügyi támogatást a vonatkozó állami támogatási rendelkezéseknek megfelelően kell a csődhelyzetben lévő intézmény szanálása érdekében felhasználni.
- (49) Egy jól működő szanálási rendszernek minimalizálnia kell a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél szanálásának adófizetők által viselt költségeit. Biztosítania kell, hogy a központi szerződő feleket a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül lehessen szanálni. A veszteség és pozíció elosztó eszközök úgy érik el ezt a célt, hogy biztosítják, hogy a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél hitelezői közé tartozó részvényesek és partnerek viseljék a megfelelő veszteségeket, valamint a központi szerződő fél csődje miatt keletkezett költségek megfelelő részét. A veszteség és pozíció elosztó eszközök ezért a központi szerződő felek részvényeseinek és partnereinek erősebb ösztönzést adnak a központi szerződő fél egészségének rendes körülmények közötti figyelemmel kíséréséhez a Pénzügyi Stabilitási Bizottság ajánlásának²¹ megfelelően.
- (50) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóságok különféle körülmények között is rendelkezzenek a veszteségek és pozíciók partnerek közötti elosztásához szükséges rugalmassággal, indokolt, hogy a hatóságok a veszteség és pozíció elosztó eszközöket egyaránt tudják alkalmazni akkor is, ha a cél a csődbe jutott központi szerződő fél működésének fenntartása, és akkor is, ha a kritikus szolgáltatásokat áthidaló központi szerződő félnek vagy harmadik félnek adják át, a központi szerződő fél többi részének működése pedig megszűnik és felszámolják.
- (51) Ha a veszteség és pozíció elosztó eszközöket abból a célból alkalmazzák, hogy a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél életképességét helyreállítsák, hogy az intézmény tovább folytathassa üzleti tevékenységét, a szanálást a vezetés leváltásának

²¹ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

– kivéve, amennyiben a vezetés megtartása helyénvaló és szükséges a szanalási célok eléréséhez –, valamint a központi szerződő fél és tevékenységei átszervezésének kell kísérsnie, amelynek során orvosolják a csödhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást üzleti reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani, amelynek összhangban kell állnia azzal a reorganizációs tervvel, amelyet a központi szerződő félnek esetlegesen be kell nyújtania az állami támogatások keretrendszerének értelmében.

- (52) A különböző veszteség és pozíció elosztó eszközöket a központi szerződő fél számviteli nyilvántartásainak rendbetétele, a további veszteségek megfékezése céljából, valamint abból a célból kell alkalmazni, hogy pótlólagos forrásokat lehessen bevonni a központi szerződő fél feltőkésítése és előfinanszírozott forrásainak feltöltése érdekében. Annak biztosítására, hogy ezek hatékonyak legyenek és elérjék céljukat, lehetővé kell tenni, hogy ezeket a fedezetlen kötelezettségeket vagy a csödbe jutott központi szerződő fél számára rendezetlen számviteli nyilvántartást eredményező szerződések lehető legszélesebb körére lehessen alkalmazni. Rendelkezni kell például a nemteljesítők pozíciói árverezésének lehetőségéről a fennmaradó klíringtagok között, azok kényszerelosztásáról, amennyiben a helyreállítási terv részeként létrejött önkéntes megállapodások nem merülnek ki a szanalás megkezdésével, a nemteljesítő klíringtagok, termékvonalak és a központi szerződő fél szerződéseinek részleges vagy teljes felmondásáról, a változó letétre vonatkozó kimenő kifizetések további értékcsökkentéséről, a helyreállítási tervekben meghatározott bármely még nem teljesített készpénzbefizetési felhívás vagy kifejezetten a szanalási hatóság számára a központi szerződő fél belső (működési) szabályzatában fenntartott készpénzbefizetési felhívás gyakorlásáról és a központi szerződő fél által kibocsátott tőke- és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírásáról, valamint bármely hitelviszonyt megtestesítő instrumentum részvényekre történő átalakításáról.
- (53) A szanalási hatóságoknak számos körülmény között képesnek kell lenniük kizárni néhány ügyletet részben vagy egészben a veszteség és pozíció elosztás köréből. A kizárás ilyen esetekben történő alkalmazásakor e tény figyelembevétele céljából – „a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul” elv tiszteletben tartása mellett – megemelhető az egyéb ügyletekre alkalmazott veszteség vagy kitettség szintje.
- (54) Ha a szanalási eszközöket egy központi szerződő fél kritikus funkcióinak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló központi szerződő félre – történő átruházására használták, a fennmaradó részt megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve azokat az esetleges igényeket, amelyek a vásárló vagy áthidaló központi szerződő fél által átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítása céljából a csödhelyzetben lévő központi szerződő fél által nyújtott szolgáltatások vagy támogatás iránt jelentkeznek.
- (55) A vagyonértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy a központi szerződő felet vagy a központi szerződő fél tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére. A vagyonértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy a központi szerződő fél vagy a központi szerződő fél egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, melynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek.

- (56) A szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek vagy kötelezettségeinek a vagyonértékesítési eszköz keretében történő átruházásából származó minden nettó bevétel a felszámolási eljárásban érintett szervezetet illeti meg. A szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a vagyonértékesítési eszköz keretében történő átruházásából származó minden nettó bevétel a részvényeseket illeti meg. A bevételekből le kell vonni a központi szerződő fél csődje miatt keletkezett költségeket és a szanálási folyamat költségeit.
- (57) A vagyonértékesítés megfelelő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a befolyásoló részesedést szerző vásárló értékelését késedelem nélkül el kell végezni, hogy az ne késleltesse a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását
- (58) A csődbe jutott központi szerződő fél értékesítésével kapcsolatos információk és a potenciális vásárlókkal az üzletértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalások valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²² által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő a központi szerződő fél szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.
- (59) A részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában lévő vagy a szanálási hatóság ellenőrzése alatt álló központi szerződő félként az áthidaló központi szerződő fél fő célja, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a klíringtagok és a szanálás alá vont központi szerződő fél ügyfelei részére, valamint azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. Az áthidaló központi szerződő felet az üzleti tevékenység életképes folytatásaként kell működtetni, és amennyiben a feltételek megfelelőek, vissza kell helyezni a piacra, vagy amennyiben nem bizonyul életképesnek, fel kell számolni.
- (60) Amennyiben egy másik lehetőség sem áll gyakorlatilag rendelkezésre, vagy igazolhatóan nem lennének elegendők a pénzügyi stabilitás biztosítására, lehetséges lehet az állami részvétel tőketámogatás vagy átmenti állami tulajdon formájában az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban, ideértve a központi szerződő fél műveleteinek szerkezetátalakítását, valamint annak lehetővé tételét, hogy az igénybe vett források idővel megtérüljenek a központi szerződő féltől. Mindazonáltal a kormányzati stabilizációs eszközök alkalmazása nem érinti a központi bankok azon feladatát, hogy likviditást nyújtsanak a pénzügyi rendszernek, akár stresszhelyzetben is.
- (61) Annak érdekében, hogy valamely uniós hatóság alkalmazni tudja a veszteség és pozíció elosztó eszközöket a harmadik országokban lévő jogalanyokkal kötött szerződésekre, e lehetőség elismerését tartalmaznia kell a központi szerződő fél működési szabályzatának.

²²

Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- (62) A szanálási hatóságoknak minden olyan szükséges jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanálási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé tartozik a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek egy másik szervezetre, például egy másik központi szerződő félre vagy áthidaló központi szerződő félre történő átruházására vonatkozó hatáskör; a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak leírására vagy bevonására, illetve kötelezettségeinek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a változó letét leírására vonatkozó hatáskör; a harmadik felek központi szerződő féllel kapcsolatban fennálló bármely nem teljesített kötelezettségeinek érvényesítése, ideértve a készpénzbefizetési felhívásokat és pozíció elosztásokat; a központi szerződő fél szerződéseinek részleges vagy teljes felmondására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör, valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium elrendelésének hatásköre. A központi szerződő félnek, a központi szerződő fél igazgatósága tagjainak és felső vezetőinek a tagállam jogától függően a polgári jog vagy a büntetőjog alapján felelősségre vonhatónak kell lenniük a központi szerződő fél csődjéért.
- (63) A szanálási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanálási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanálási hatóságok és szaktanácsadók által a szanálási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanálási határozat közzététele előtt megfelelően titkosítani kell azokat. Figyelembe kell venni annak tényét, hogy a helyreállítási és szanálási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk, akár arról, hogy a szanálás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra, hatással vannak az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekekre. Már egyedül az az információ is elegendő lehet negatív hatás kiváltására egy adott központi szerződő fél esetében, hogy a szanálási hatóság vizsgálja a központi szerződő felet. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő eszközök létezzenek az ilyen információk, például a helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredménye titkosságának fenntartására.
- (64) A szanálási hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a tulajdonviszonyt vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek eredményes átruházását. A biztosítékoktól függően, a hatásköröknek magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átadott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört és a szerződések végrehajtására irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és tulajdonviszonyt megtestesítő eszközöket átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szanálás alatt álló központi szerződő féllel vagy egy csoporthoz tartozó vállalkozásával fennálló szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél szanálásra kerül. A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló központi szerződő fél

fennmaradó részét azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a vagyonerőértékesítési eszköz vagy áthidaló központi szerződő fél eszközeinek alkalmazásával eszközökhöz, szerződésekhez vagy tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírhoz jutó központi szerződő fél folytassa üzleti tevékenységét.

- (65) A Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatok ellen való fellebbezés jogát.
- (66) A nemzeti szanálási hatóságok által hozott szanálási intézkedések gazdasági értékeléseket és széles mérlegelési jogkört követelhetnek meg. A nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek a szükséges szakértelemmel ahhoz, hogy elvégezzék ezeket az értékeléseket és meghatározzák a mérlegelési jogkör megfelelő alkalmazását. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a nemzeti szanálási hatóságok által ebben a vonatkozásban készített gazdasági értékeléseket a nemzeti bíróságok alapként használják fel az érintett válságkezelési intézkedések felülvizsgálatakor.
- (67) Annak érdekében, hogy lefedje a rendkívüli sürgősséget képviselő helyzeteket, és mivel a szanálási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja a kritikus funkciók folytatólagos biztosítását, rendelkezni kell arról, hogy felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása nem vonja automatikusan maga után a megtámadott határozat joghatásának automatikus felfüggesztését, a szanálási hatóság határozata pedig azonnal végrehajtható.
- (68) Továbbá, adott esetben azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során jóhiszeműen hozzájutottak a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeihez, szerződéséhez jogaihoz és kötelezettségeihez, valamint a pénzügyi piacok stabilitása érdekében, a fellebbezéshez való jog nem érinthet megsemmisített határozat alapján hozott későbbi adminisztratív intézkedést vagy végrehajtott ügyletet. Ilyen esetekben a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett személyek által elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.
- (69) Tekintettel arra, hogy a szanálási intézkedéseket a tagállam vagy az Unió pénzügyi stabilitására jelentett súlyos kockázatok miatt esetleg sürgősen kell meghozni, a válságkezelési intézkedések előzetes bírósági jóváhagyásának kérelmezésére vonatkozó nemzeti jog szerinti eljárást és a kérelem bírósági vizsgálatát egyaránt gyorsan kell lefolytatni. Ez nem érinti az érdekelt felek esetleges azon jogát, hogy a bíróságnál korlátozott időre kérelmezzék a döntés elhalasztását, miután a szanálási hatóság meghozta a válságkezelési intézkedést.
- (70) Az eredményes szanálás és a joghatóságot érintő konfliktusok elkerülése érdekében rendes fizetésektelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a csődhelyzetben lévő központi szerződő féllel szemben, amíg a szanálási hatóság a szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanálási eszközöket alkalmazza, kivéve, ha azt az eljárást a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy annak beleegyezésével indítják, illetve folytatják. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanálási hatóságnak legyen ideje a szanálási eszközök gyakorlatba való átültetésére. Ez azonban nem alkalmazandó a csődbe jutott központi szerződő félnek az Európai

Parlament és Tanács 98/26/EK irányelvének²³ értelmében kijelölt rendszerek, egyéb központi szerződő felek és központi bankok felé fennálló kötelezettségeire. A 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azért, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetési képtelensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, a válságmegelőzési vagy szanálási intézkedéseket önmagukban nem lehet a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetési képtelenségi eljárásnak tekinteni, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. A 98/26/EK irányelv szerinti rendszerek működése vagy az általa garantált biztosítékhoz fűződő jog azonban nem szenvedhet csorbát.

- (71) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóságoknak, amikor magánszektorbeli vásárlóra vagy áthidaló központi szerződő félre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésére az átadandó szerződések meghatározására, indokolt lehetne a partnerek pénzügyi szerződések lezárására, meggyorsítására, illetve más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez a korlátozás szükséges lenne ahhoz, hogy a hatóságok a felmondási jogok széles körű gyakorlásából következő érték- és hatáskörváltozásoktól mentes, valós képet kaphassanak a csődhelyzetben lévő központi szerződő fél mérlegéről. Annak érdekében, hogy csak a feltétlenül szükséges legkisebb mértékben avatkozzanak be a partnerek szerződéses jogaiba, a felmondási jogok korlátozása csak a megelőző intézkedéssel vagy szanálási intézkedéssel – vagy az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen eseménnyel – összefüggésben érvényesíthető, a más mulasztás, például fizetési vagy letétnyújtási kötelezettség elmulasztása miatt fennálló felmondási jogokat változatlanul kell hagyni.
- (72) A csődhelyzetben lévő központi szerződő fél néhány, de nem az összes eszközének, szerződésének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében indokolt védintézkedéseket hozni a megfelelő kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések különválasztásának megakadályozására. A kapcsolt szerződésekből és kapcsolódó biztosítékból való válogatásra vonatkozó e korlátozásnak az ugyanazon féllel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodással, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodással, pozíciólezáró nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási rendszerrel fedett szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben védintézkedések alkalmazandók, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell ruházniuk, vagy mindegyiket a csődbe jutott központi szerződő fél fennmaradó részénél kell hagyniuk. A védintézkedéseknek garantálniuk kell, hogy a 2013/36/EU irányelv szerinti nettósítási megállapodással fedett kitétségek szavatolótőke-kezelését ez csak minimális mértékben érinti.
- (73) Az uniós központi szerződő felek harmadik országokban található klíringtagoknak és ügyfeleknek nyújtanak szolgáltatásokat, és a harmadik országban található központi

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

szerződő felek az Unióban található klíringtagoknak és ügyfeleknek nyújtanak szolgáltatásokat. A nemzetközileg tevékenykedő központi szerződő felek hatékony szanálásához a tagállamok és a harmadik országok hatóságai közötti együttműködésre van szükség. E célból az ESMA-nak iránymutatást kell adnia a harmadik országokkal megkötendő együttműködési megállapodások vonatkozó tartalmát illetően. Ezek az együttműködési megállapodások biztosítják a nemzetközi szinten aktív központi szerződő felekkel kapcsolatos hatékony tervezést, döntéshozatalt és koordinációt. A nemzeti szanálási hatóságok bizonyos körülmények között elismerik és végrehajtják a harmadik országbeli szanálási eljárásokat. Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli központi szerződő felek leányvállalataira és azok klíringtagjaira, valamint ügyfeleire.

- (74) A következetes harmonizáció és a piaci résztvevők megfelelő védelme érdekében az egész Unióban, a Bizottságnak az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia az EUMSZ 290. cikke alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az írásos megállapodások tartalmának és a szanálási kollégiumok működésére vonatkozó eljárások, a szanálási tervek tartalmának és az értékelések elvégzése szempontjából releváns elemek meghatározására.
- (75) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy felfüggeszzen a 648/2012/EU rendelet 5. cikke értelmében létrehozott bármely elszámolási kötelezettséget valamely szanálás alatt álló központi szerződő fél szanálási hatóságának kérésére, és az ESMA nem kötelező érvényű véleményét követően, azon tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek meghatározott osztályai esetében, amelyek elszámolását a szanálás alatt álló központi szerződő fél végzi. A felfüggesztésre vonatkozó határozatot kizárólag abban az esetben lehet elfogadni, ha az szükséges a pénzügyi stabilitás és piaci bizalom megőrzése érdekében, különösen a továbbterjedési hatások elkerülése és annak megakadályozása érdekében, hogy a partnerek és befektetők nagy és bizonytalan kockázati kitettséggel rendelkezzenek a központi szerződő féllel szemben. Határozata elfogadása érdekében a Bizottságnak figyelembe kell vennie a szanálási célokat és a 648/2012/EU rendeletben rögzített kritériumokat arra vonatkozóan, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek elszámolási kötelezettség alá essenek azon tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében, amelyekre a felfüggesztést kérik. A felfüggesztésnek átmenetinek kell lennie, és lehetőséget kell biztosítani a megújítására. Hasonlóan a központi szerződő fél kockázatkezelési bizottságának 648/2012/EU rendelet 28. cikkében meghatározott szerepét növelni kell annak érdekében, hogy jobban ösztönözze a központi szerződő felet a kockázatainak átgondolt kezelésére és alkalmazkodóképességének javítására. A kockázatkezelési bizottság tagjainak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy tájékoztassák az illetékes hatóságot, ha a központi szerződő fél nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, és a klíringtagok és ügyfelek kockázatkezelési bizottságba delegált képviselőinek biztosítani kell, hogy – a titoktartási garanciáknak megfelelően – felhasználhassák azokat az információkat, amelyeket a központi szerződő féllel szembeni kitettségeik nyomán követésére kaptak. Végezetül, a központi szerződő felek szanálási hatóságainak is hozzáférést kell biztosítani a kereskedési adattárakban elérhető összes szükséges információhoz. A 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet és a

2365/2015 európai parlamenti és tanácsi rendeletet²⁴ ezért ennek megfelelően módosítani kell.

- (76) Annak biztosítása érdekében, hogy a központi szerződő felek szanálási hatóságai képvisellel rendelkezzenek az összes releváns fórumban, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az ESMA hasznosítani tudja a központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos feladatok végrehajtásához szükséges szakértelemmel, az 1095/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy a központi szerződő felek nemzeti szanálási hatóságai beletartozzanak az illetékes hatóságoknak azzal a rendelettel létrehozott fogalmába.
- (77) Az ESMA rá kiosztott feladatokkal kapcsolatos döntéseinek előkészítése érdekében, amelybe beletartozik az előzetes és utólagos értékelésekre és a szanálási kollégiumokra és tervekre vonatkozó technikai standard tervezetek kidolgozása, valamint a szanálási feltételekre és kötelező érvényű közvetítésre vonatkozó iránymutatások kidolgozása, és az EBH, valamint tagjainak e döntések előkészítésébe történő szoros bevonásának biztosítására az ESMA-nak egy belső szanálási bizottságot kell létrehoznia, és megfigyelőként a bizottságba meg kell hívnia a vonatkozó EBH hatáskörrel rendelkező hatóságokat.
- (78) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen a Charta által elismert jogokat, szabadságokat és elveket, különösen a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot.
- (79) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak az ezen rendelet értelmében hozott döntéseik és intézkedéseik során kellőképpen figyelembe kell venniük, hogy a szóban forgó döntések és intézkedések milyen hatással vannak más tagállamok pénzügyi stabilitására és gazdasági helyzetére, továbbá mérlegelniük kell az érintett klíringtagnak a letelepedés szerinti tagállam pénzügyi szektora és teljes gazdasága szempontjából vett jelentőségét.
- (80) Mivel ezen rendelet célját, nevezetesen a központi szerződő felek szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy központi szerződő fél csődjének az egész Unióra gyakorolt hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (81) A központi szerződő felek helyreállításával és szanálásával kapcsolatos rendelkezések és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását szabályozó jogi keretrendszer közötti ellentmondások elkerülése érdekében indokolt elhalasztani a jelen rendelet alkalmazását addig a dátumig, amelynél a tagállamok kötelesek alkalmazni a [PO: *Please insert reference to the Directive amending Directive 2014/59/EU*] irányelvet átültető intézkedéseket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

I. CÍM

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására vonatkozó, és a 648/2012/EU rendelettel összhangban engedélyezett szabályokat és eljárásokat, valamint a harmadik országokkal a központi szerződő felek helyreállítása és szanálása terén kötött megállapodásokra vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- (1) „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
- (2) „szanálási kollégium”: a 4. cikk alkalmazásában létrehozott kollégium;
- (3) „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;
- (4) „szanálási eszköz”: a 27. cikk (1) bekezdésében említett szanálási eszköz;
- (5) „szanálási hatáskör”: a 48. cikkben meghatározott hatáskör;
- (6) „szanálási célok”: a 21. cikkben rögzített szanálási célok;
- (7) „illetékes hatóság”: egy tagállam által a 648/2012/EU rendelet 22. cikkével összhangban kijelölt hatóság;
- (8) „szanálási terv”: egy központi szerződő fél vonatkozásában a 13. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített szanálási terv;
- (9) „szanálási intézkedés”: egy központi szerződő fél szanálás alá helyezéséről szóló, a 22. cikknek megfelelő döntés, valamint szanálási eszköz alkalmazása, vagy egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása;
- (10) „klíringtag”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott klíringtag;
- (11) „anyavállalat”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 15. pontjának a) alpontjában meghatározott anyavállalat;
- (12) „harmadik országbeli központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amelynek székhelye egy harmadik országban van;

- (13) „egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodás” olyan megállapodás, amely alapján a szanálás alatt álló központi szerződő fél és valamely partnere közötti két vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
- (14) „pénzügyi piaci infrastruktúra” (FMI): központi szerződő fél, központi értéktár, kereskedési adattár, fizetési rendszer vagy valamely tagállam által a 98/26/EK irányelv 2. cikkének a) pontjának értelmében meghatározott és kijelölt egyéb rendszer;
- (15) „ügyfél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott ügyfél;
- (16) „kapcsolt központi szerződő fél”: olyan központi szerződő fél, amellyel a 648/2012/EU rendelet V. címe értelmében interoperabilitási megállapodást kötöttek;
- (17) „klíringben részt vevő felek”: klíringtagok és ügyfelek;
- (18) „helyreállítási terv”: egy központi szerződő fél által a 9. cikk rendelkezéseinek megfelelően elkészített és naprakészen tartott helyreállítási terv;
- (19) „igazgatóság”: a nemzeti társasági joggal összhangban, a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének megfelelően felállított igazgatótanács, felügyelőbizottság, vagy mindkettő;
- (20) „kollégium”: a 648/2012/EU rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett kollégium;
- (21) „tőke”: a 86/635/EGK tanácsi irányelv²⁵ 22. cikke szerinti jegyzett tőke – amennyiben az befizetésre került –, beleértve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, és kiegészítve a névértéken felüli többletbevételekkel; fedezetet nyújt az intézmény rendes működése során felmerülő veszteségekre, csőd vagy felszámolás esetén pedig az összes többi követelés után következik a rangsorban;
- (22) „többlepcsős veszteségfedezés”: veszteségfedezés a 648/2012/EU rendelet 45. cikkével összhangban;
- (23) „kritikus funkciók”: a központi szerződő félen kívüli harmadik feleknek nyújtott tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok, amelyek megszűnése a központi szerződő fél vagy csoport méretéből, piaci részesedéséből, külső és belső összekapcsoltságából, összetettségéből vagy határokon átnyúló tevékenységéből adódóan egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően fennakadást okoz a reálgazdaság számára létfontosságú szolgáltatások vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében, különös tekintettel e tevékenységek, szolgáltatások vagy működési folyamatok helyettesíthetőségére;
- (24) „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
- (25) „kapcsolt FMI”: egy kapcsolt központi szerződő fél vagy másik olyan FMI, amellyel a központi szerződő fél szerződéses megállapodást kötött;

²⁵ A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

- (26) „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, vagy bármilyen más, nemzeti szinten nyújtva állami támogatásnak minősülő szupranacionális szintű állami pénzügyi támogatás, amelyet egy központi szerződő fél vagy egy – ilyen központi szerződő felet magában foglaló – csoport életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének megőrzése vagy helyreállítása céljából nyújtanak;
- (27) „pénzügyi szerződések”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 100. pontjában meghatározott szerződések és megállapodások;
- (28) „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: olyan valamennyi hitelezőre kiterjedő (kollektív) fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyon feletti rendelkezési jogának részleges vagy teljes elvonását és felszámoló vagy vagyonfelügyelő kijelölését foglalja magában, és amely a központi szerződő felekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó, továbbá amely vagy kifejezetten csak ezen központi szerződő felekre, vagy általános jelleggel minden természetes vagy jogi személyre vonatkozik;
- (29) „tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok”: részvények, tulajdonjogot biztosító egyéb instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokra átváltható vagy ilyenek megszerzésére jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
- (30) „kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóság”: a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról szóló, 2011. december 22-i európai rendszerkockázati testületi (ERKT) ajánlás (ESRB/2011/3) B. ajánlásának 1. pontjában említett, a makroprudenciális politika vitelével megbízott hatóság;
- (31) „garanciaalap” a központi szerződő fél által tartott garanciaalap a 648/2012/EU rendelet 42. cikkével összhangban;
- (32) „előfinanszírozott források”: a vonatkozó jogi személy által tartott és szabadon rendelkezésére álló források;
- (33) „felső vezetés”: a központi szerződő fél üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személy vagy személyek, valamint az igazgatóság ügyvezető tagja vagy tagjai;
- (34) „kereskedési adattár”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikke 2. pontjában vagy az (EU) 2015/2365 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ 3. cikke 1. pontjában meghatározott kereskedési adattár;
- (35) „állami támogatások uniós keretrendszere”: az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2365 rendelete (2015. november 25.) az értékpapír-finanszírozási ügyletek és az újrafelhasználás átláthatóságáról, valamint a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 337., 2015.12.23., 1. o.).

- (36) „hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok”: kötvények vagy az átruházható fedezetlen követelések más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentum megszerzésére feljogosító instrumentumok;
- (37) „szanálási készpénzbefizetési felhívás”: arra vonatkozó kérés, hogy a klíringtagok biztosítsanak készpénzforrásokat a központi szerződő fél számára az előfinanszírozott forrásokon túl, a szanálási hatóság törvényben meghatározott hatásköre alapján a 31. cikknek megfelelően;
- (38) „készpénzbefizetési felhívás”: arra vonatkozó kérés, hogy a klíringtagok biztosítsanak készpénzforrásokat a központi szerződő fél számára az előfinanszírozott forrásokon túl, a központi szerződő fél működési szabályzatában lefektetett szerződéses megállapodások alapján;
- (39) „átruházási hatáskör”: a 48. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában meghatározott, szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényeinek, egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak, eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félre történő átruházására vonatkozó hatáskörök;
- (40) „származtatott ügylet”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott származtatott ügylet;
- (41) „nettósítási megállapodás”: olyan megállapodás, amelynek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeit meggyorsítják, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre, beleértve a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 2. cikke (1) bekezdése n) pontjának i. alpontjában meghatározott „pozíciólezáró nettósítási rendelkezéseket”, valamint a 98/26/EK irányelv 2. cikke k) pontjában meghatározott „nettósítást”;
- (42) „válságmegelőzési intézkedés”: a központi szerződő fél számára a szanálási tervben felmerülő hiányosságok megszüntetésére irányuló intézkedések megtételét előíró, a 10. cikk (8) és (9) bekezdése szerinti hatáskörök gyakorlása, a szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó, a 17. cikk szerinti hatáskörök gyakorlása, vagy a 19. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések bármelyikének alkalmazása;
- (43) „felmondási jog”: a szerződés felmondására irányuló jog, a kötelezettségek esedékességének előrehozására, lezárására, egymással szemben való elszámolására vagy nettósítására irányuló jog vagy az egyik szerződő fél fizetési kötelezettségét felfüggesztő, módosító vagy megszüntető bármely hasonló rendelkezés, illetve olyan

²⁷

Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

rendelkezés, amely megakadályozza egy szerződés szerinti kötelezettség esedékessé válását, és amely kötelezettség ilyen rendelkezés hiányában esedékessé válna;

- (44) „tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás”: a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás;
- (45) „fedezett kötvény”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸ 52. cikkének (4) bekezdésében említett instrumentum;
- (46) „harmadik országbeli szanálási eljárás”: egy harmadik országbeli központi szerződő fél csődjének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely a célok és a várható eredmények szempontjából hasonló az ezen rendelet szerinti szanálási intézkedésekhez;
- (47) „érintett nemzeti hatóságok”: a jelen rendelettel összhangban vagy a 2014/59/EU irányelv 3. cikkének értelmében kijelölt szanálási hatóságok, illetékes hatóságok vagy illetékes minisztériumok, vagy a tagállamok egyéb olyan hatóságai, amelyek a joghatóságukban elszámolási szolgáltatásokat nyújtok, harmadik országbeli központi szerződő felek eszközeivel, jogaival, kötelmeivel vagy kötelezettségeivel kapcsolatban hatáskörrel rendelkeznek;
- (48) „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok és illetékes hatóságok ezen rendelet szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság.;

²⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

II. CÍM

HATÓSÁGOK, SZANÁLÁSI KOLLÉGIUM ÉS ELJÁRÁSOK

I. SZAKASZ

SZANÁLÁSI HATÓSÁGOK, SZANÁLÁSI KOLLÉGIUMOK ÉS AZ EURÓPAI FELÜGYELETI HATÓSÁGOK BEVONÁSA

3. cikk

Szanálási hatóságok és illetékes minisztériumok kijelölése

- (1) Minden tagállam egy vagy több szanálási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a jelen rendeletben meghatározott szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.

A szanálási hatóságok nemzeti központi bankok, illetékes minisztériumok, közigazgatási hatóságok vagy más közigazgatási hatáskörrel felruházott hatóságok.

- (2) A szanálási hatóságok rendelkeznek a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatáskörüket a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal gyakorolják.

- (3) Azokban az esetekben, amikor az (1) bekezdés értelmében kijelölt szanálási hatóságot egyéb funkciókkal is felruháznak, a tagállamoknak biztosítaniuk kell az adott szanálási hatóság működési függetlenségét, és minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a szanálási hatóságra e rendelet értelmében bízott funkciók és minden egyéb rá bízott funkció közötti összeférhetlenség elkerülése érdekében.

- (4) A szanálási hatóság feladatainak a rendelet szerint ellátásában részt vevő alkalmazottakat strukturális szempontból el kell választani az adott hatóság egyéb funkcióival kapcsolatos feladatok ellátásában részt vevő alkalmazottaktól, illetve rájuk külön jelentési útvonalak vonatkoznak.

A szanálási hatóság az első albekezdésben hivatkozott strukturális elkülönítést biztosító belső szabályokat elfogadja és közzéteszi, beleértve a szakmai titoktartásra és a különböző funkcionális területek közötti információcserére vonatkozó szabályokat is.

- (5) Minden tagállam kijelöl egy minisztériumot, amely betölti azokat a funkciókat, amelyekkel e rendelet szerint az illetékes minisztériumot ruházzák fel.

- (6) Ha a szanálási hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, a szanálási hatóságnak tájékoztatnia kell az illetékes minisztériumot e rendelet szerint meghozott határozatokról.

- (7) Amennyiben a (6) bekezdésben hivatkozott határozatoknak közvetlen költségvetési hatásai vagy rendszerszintű következményei vannak – amennyiben a nemzeti jog

másként nem rendelkezik –, a szanálási hatóságnak meg kell szereznie minisztérium jóváhagyását azok végrehajtása előtt.

- (8) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot (ESMA) az (1) bekezdés szerint kijelölt szanálási hatóságokról.
- (9) Amennyiben a tagállam az (1) bekezdés szerint egynél több szanálási hatóságot jelöl ki, a (8) bekezdésben említett értesítésnek tartalmaznia kell a következőket:
 - a) a többszörös kijelölést indokoló okokat;
 - b) a funkciók és felelősségi körök felosztását e hatóságok között;
 - c) a hatóságok közötti koordináció biztosításának módját;
 - d) a kapcsolattartó hatóságként kijelölt szanálási hatóságot a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és koordináció céljából.
- (10) Az ESMA közzéteszi a (8) bekezdés szerint bejelentett szanálási hatóságok és kapcsolattartó hatóságok listáját.

4. cikk *Szanálási kollégiumok*

- (1) A szanálási hatóság szanálási kollégiumokat hoz létre a 13., 16. és 17. cikkben említett feladatok végrehajtására, ellátja annak igazgatását és elnökletét, és biztosítja a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.

A szanálási kollégiumok keretet biztosítanak a szanálási hatóságok és a többi érintett hatóság számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a szanálási tervek kidolgozásához, az előkészítési és megelőzési intézkedések alkalmazásához és a szanáláshoz kapcsolódó információk cseréje;
 - b) a 13. cikk szerinti szanálási tervek kidolgozása;
 - c) a 16. cikknek megfelelően a központi szerződő felek szanálhatóságának értékelése;
 - d) a 17. cikknek megfelelően a központi szerződő felek szanálhatósága előtt álló akadályok azonosítására, kezelésére és megszüntetésére irányuló hatáskörök gyakorlása;
 - e) a szanálási stratégiákról és rendszerekről szóló nyilvános kommunikáció koordinálása.
- (2) A szanálási kollégiumok az alábbi tagokból állnak:
 - a) a központi szerződő fél szanálási hatósága;
 - b) a központi szerződő fél illetékes hatósága;

- c) a klíringtagoknak a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett illetékes hatóságai és szanálási hatóságai;
- d) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett illetékes hatóságok;
- e) a központi szerződő feleknek a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett illetékes hatóságai és szanálási hatóságai;
- f) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének f) pontjában említett illetékes hatóságok;
- g) a KBER-nek a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének g) pontjában említett tagjai;
- h) a 648/2012/EU rendelet 18. cikke (2) bekezdésének h) pontjában említett központi bankok;
- i) az anyavállalat illetékes hatósága, amennyiben a 8. cikk (4) bekezdése alkalmazandó;
- j) az illetékes minisztérium, amennyiben az a) pontban említett szanálási hatóság nem azonos az illetékes minisztériummal;
- k) az ESMA;
- l) az Európai Bankhatóság (EBH).

(3) Az ESMA-nak és az EBH-nak nincs szavazati joga a szanálási kollégiumban.

(4) A harmadik országban letelepedett klíringtagok illetékes és szanálási hatóságai, valamint azon harmadik országbeli központi szerződő felek illetékes és szanálási hatóságai, amelyekkel a központi szerződő fél interoperabilitási megállapodást kötött, megfigyelőként meghívhatók a szanálási kollégiumba. E hatóságok részvétele annak függvénye, hogy a kollégium elnökének véleménye szerint a 71. cikkben meghatározott titoktartási követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak-e rájuk.

A harmadik országbeli hatóságok részvétele a szanálási kollégiumban a határokon átnyúló végrehajtási kérdések megvitatására korlátozódik, ideértve a következőket:

- a) a szanálási intézkedések hatékony és összehangolt végrehajtása különösen az 53. és 75. cikkeknek megfelelően;
- b) a hatékony szanálási intézkedés azon lehetséges akadályainak azonosítása és megszüntetése, amelyek a biztosítéki, nettósítási és egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat szabályozó eltérő jogszabályokból és eltérő helyreállítási és szanálási hatáskörökből vagy stratégiákból erednek;
- c) az esetlegesen szükséges új elismerési vagy engedélyezési követelmények azonosítása és koordinálása, az időben végrehajtandó szanálási intézkedések szükségességének mérlegelése;

- d) a központi szerződő fél szanálása által érintett vonatkozó eszközosztályok bármely elszámolási kötelezettségének esetleges felfüggesztése a 648/2012/EU rendelet 6a. cikke vagy az érintett harmadik ország nemzeti jogának bármely azzal egyenértékű rendelkezése szerint;
 - e) az eltérő időzónák esetleges hatása a kereskedés vége tekintetében az üzletzárás alkalmazandó idejére.
- (5) A szanálási kollégium elnöke a következő feladatok ellátásáért felelős:
- a) a szanálási kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályok és eljárások kidolgozása;
 - b) a szanálási kollégium valamennyi tevékenységének koordinálása;
 - c) a szanálási kollégium valamennyi ülésének összehívása és azok elnöki tisztének ellátása;
 - d) teljeskörűen, előre tájékoztatja a szanálási kollégium minden tagját a szanálási kollégium üléseinek szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megvitatandó napirendi pontokról;
 - e) annak eldöntése, hogy a harmadik országok hatóságait meghívják-e, és ha igen, melyiket a szanálási kollégium adott ülésére a (4) bekezdésnek megfelelően;
 - f) az összes releváns információ a szanálási kollégium tagjai közötti, kellő időben történő cseréjének koordinálása;
 - g) a szanálási kollégium valamennyi tagjának folyamatos és kellő időben történő tájékoztatása az üléseken meghozott határozatokról és az ülések eredményeiről.
- (6) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási kollégiumok egységes és következetes módon működjenek szerte az Unióban, az ESMA szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki az (1) bekezdésben említett szanálási kollégiumok működésére vonatkozó írásos megállapodások és eljárások tartalmának meghatározására.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok elkészítése céljából az ESMA figyelembe veszi a 876/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²⁹ és a 2014/59/EU irányelvnek a 2014/59/EU irányelv 88. cikkének (7) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) –/2016 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet³⁰ 6. fejezete 1. szakaszának vonatkozó rendelkezéseit.

²⁹ A Bizottság 876/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. május 28.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a központi szerződő felek kollégiumairól szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 244., 2013.9.13., 19. o.).

³⁰ A Bizottság (EU) ... felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leirási és átalakítási hatáskörök szerződéses

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [*PO: insert date 12 months after the date of entry into force of this Regulation*]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a (6) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

5. cikk *ESMA Szanáási Bizottság*

- (1) Az ESMA az e rendeletben az ESMA-ra bízott határozatok – kivéve e rendelet 12. cikke szerint elfogadott határozatokat – előkészítése céljából az 1095/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó szanáási bizottságot hoz létre.

A szanáási bizottság elősegíti a szanáási tervek kidolgozását és koordinálását, valamint módszereket dolgoz ki a csődhelyzetben lévő központi szerződő felek szanáására.

- (2) A szanáási bizottság az e rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt hatóságokból áll.

Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. és iv. pontjában említett hatóságokat megfigyelőként meg kell hívni a szanáási bizottságba.

- (3) E rendelet alkalmazásában az ESMA együttműködik az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatósággal (EIOPA) és az EBH-val az 1093/2010/EU rendelet 54. cikkével, az 1094/2010/EU rendelet 54. cikkével és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében.

- (4) E rendelet alkalmazásában az ESMA biztosítja, hogy a szanáási bizottság és az 1095/2010/EU rendeletben említett egyéb funkciók szerkezetileg elkülönüljenek egymástól

6. cikk *A hatóságok együttműködése*

- (1) Az illetékes hatóságok és a szanáási hatóságok szorosán együttműködnek a szanáási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában.

- (2) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok és a szanáási hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

Az illetékes hatóságok és a szanáási hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanáási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről, C(2016) 1691 final [*Note to Publication Office – Please introduce number of Delegated Regulation*].

II. SZAKASZ

DÖNTÉSHOZATAL ÉS ELJÁRÁSOK

7. cikk

A döntéshozatallal kapcsolatos általános alapelvek

Az illetékes hatóságok, a szanálási hatóságok és az ESMA az e rendelet szerinti döntéshozatal és intézkedések megtétele során figyelembe veszik a következő alapelvek mindegyikét:

- a) azt, hogy valamely egyedi központi szerződő féllel kapcsolatos bármely határozat vagy intézkedés arányossága biztosított, legalább a következő tényezők figyelembevétel mellett:
 - (i) a központi szerződő fél jogi formája;
 - (ii) a központi szerződő fél üzleti tevékenységének jellege, mérete és összetettsége;
 - (iii) a központi szerződő fél klíringtagságának felépítése;
 - (iv) a központi szerződő fél részvényesi szerkezete;
 - (v) a központi szerződő fél összekapcsoltsága egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrákkal, egyéb pénzintézetekkel és általában a pénzügyi rendszerrel;
 - (vi) a 19. cikk (1) bekezdésében és a 22. cikk (2) bekezdésében említett jogsértések tényleges vagy lehetséges következményei.
- b) azt, hogy a korai beavatkozási vagy szanálási intézkedések megtétele során betartják a döntéshozatal hatékonyságára és a szanálási költségek lehető legalacsonyabb szinten tartására vonatkozó követelményeket;
- c) kellő időben, valamint szükség esetén sürgősséggel döntéseket hoznak és intézkedéseket tesznek;
- d) a szanálási hatóságoknak, az illetékes hatóságoknak és az egyéb hatóságoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy a döntéshozatal és az intézkedések megtétele koordinált és hatékony módon valósuljon meg;
- e) az egyes tagállamokon belül az érintett hatóságok szerepkörét és felelősségi körét egyértelműen meg kell határozni;
- f) azt, hogy azoknak a tagállamoknak az érdekeit, amelyekben a központi szerződő felek szolgáltatásokat nyújtanak és amelyekben klíringtagjai, ügyfelei vagy bármely kapcsolt központi szerződő fél székhellyel rendelkeznek, megfelelően figyelembe kell venni, különös tekintettel arra, hogy az egyes döntések, intézkedések vagy az intézkedések elmaradása milyen hatással lehet ezeknek a tagállamoknak a pénzügyi stabilitására vagy költségvetési forrásaira és az Unió egészére;

- g) azt, hogy megfelelően figyelembe kell venniük azt, hogy az érintett tagállamokban a különböző klíringben részt vevő felek, érintett hitelezők és érintett részvényesek érdekeinek kiegyensúlyozására kell törekedni, és el kell kerülni azt, hogy egyes tagállamokban bizonyos szereplők érdekei méltánytalanul sérüljenek vagy indokolatlanul előtérbe kerüljenek, beleértve a terhek tagállamok közötti igazságtalan elosztását is;
- h) azt, hogy e rendelet szerinti azon kötelezettség, amelynek értelmében a döntés vagy az intézkedés meghozatala előtt konzultálni kell egy hatósággal, minimálisan azt a kötelezettséget jelenti, hogy konzultálni kell a javasolt döntés vagy intézkedés azon elemeiről, amelyek hatást gyakorolnak, vagy valószínűsíthetően hatást gyakorolnak majd:
 - i. a klíringtagokra, ügyfelekre vagy kapcsolott FMI-kre;
 - ii. annak a tagállamnak a pénzügyi stabilitására, ahol a klíringtagok, ügyfelek vagy kapcsolott FMI-k letelepedettek vagy találhatóak;
- i) azt, hogy a 13. cikkben említett szanalási terveket be kell tartani, kivéve, ha azon tervektől való eltérés szükséges a szanalási célok jobb elérése érdekében;
- j) azt, hogy biztosítani kell az átláthatóságot minden olyan esetben, amikor a javasolt döntés vagy intézkedés valószínűsíthetően hatást gyakorol bármely vonatkozó tagállam pénzügyi stabilitására vagy költségvetési forrásaira;
- k) azt, hogy a lehető leghamarabban koordinálnak és együttműködnek abból a célból is, hogy csökkentsék a szanalás általános költségeit;
- l) azt, hogy mérsékelik bármely határozat negatív gazdasági vagy társadalmi hatásait minden olyan tagállamban és harmadik országban, ahol a központi szerződő fél szolgáltatásokat nyújt, ideértve a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásokat is.

8. cikk
Információcsere

- (1) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak kérésre biztosítaniuk kell egymás számára e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges összes információt.
- (2) A szanalási hatóságok abban az esetben hozhatják nyilvánosságra a harmadik országbeli hatóság által nyújtott bizalmas információt, ha az érintett hatóság ahhoz előzetesen hozzájárult.

A szanalási hatóságok biztosítják az illetékes minisztérium számára azon határozatokra vagy intézkedésekre vonatkozó összes információt, amelyek esetében szükséges az érintett minisztérium értesítése, hozzájárulása vagy a vele folytatott konzultáció.

III. CÍM ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

Helyreállítási és szanalási tervek

1. SZAKASZ

HELYREÁLLÍTÁS-TERVEZÉS

9. cikk

Helyreállítási tervek

- (1) A központi szerződő felek helyreállítási tervet készítenek és tartanak naprakészen, amely rendelkezik azokról az intézkedésekről, amelyeket meg kell tenni pénzügyi helyzetük helyreállítása érdekében a pénzügyi helyzetük jelentős romlását követően, vagy ha fennáll a 648/2012/EU rendelet szerinti prudenciális követelményeik megszegésének kockázata.
- (2) A helyreállítási terv tartalmazza azon mutatók keretrendszerét, amelyek azonosítják azokat a körülményeket, amelyek között meg kell tenni a helyreállítási tervben szereplő intézkedéseket. A mutatók lehetnek a központi szerződő fél pénzügyi helyzetével összefüggő, mennyiségi vagy minőségi jellegű mutatók.
A központi szerződő felek megfelelő intézkedéseket vezetnek be a mutatók rendszeres figyelemmel kísérésére.
- (3) A központi szerződő feleket nem lehet megakadályozni abban, hogy kellően indokolt esetben határozzanak a következők bármelyikéről:
 - a) megtegyék a helyreállítási tervükben meghatározott intézkedéseket annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók nem teljesültek;
 - b) tartózkodjanak a helyreállítási tervükben meghatározott intézkedések megtételétől annak ellenére, hogy a vonatkozó mutatók teljesültek.
- (4) A (3) bekezdés szerint meghozott bármely határozatról és annak indoklásáról haladéktalanul értesíteni kell az illetékes hatóságot. Amennyiben a központi szerződő fél életbe kívánja léptetni helyreállítási tervét, tájékoztatja az illetékes hatóságot az azonosított problémák jellegéről és nagyságrendjéről, az összes vonatkozó körülmény ismertetésével, és a helyzet orvoslásának érdekében megtenni tervezett helyreállítási intézkedések vagy egyéb intézkedések megjelölésével.
Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél által megtenni tervezett helyreállítási intézkedés jelentős hátrányos hatás gyakorolhat a pénzügyi rendszerre, előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy tartózkodjon az adott intézkedés megtételétől.
- (5) Az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja a szanalási hatóságot a (4) bekezdés első albekezdésének megfelelően megkapott értesítésről, valamint az illetékes hatóság minden ezt követő, a (4) bekezdés második albekezdése szerinti utasításáról.

- (6) A központi szerződő felek legalább évente, illetve a központi szerződő fél jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítik helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet az adott helyreállítási tervre, vagy egyéb módon szükségessé teszi annak módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a központi szerződő felek ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.
- (7) A helyreállítási terveket a melléklet A. szakaszának megfelelően kell elkészíteni. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a központi szerződő felek további információkkal egészítsék ki helyreállítási tervüket.
- (8) A központi szerződő fél igazgatósága a kockázatkezelési bizottság tanácsának a 648/2012/EU rendelet 28. cikkének (3) bekezdése szerinti figyelembevétele mellett értékeli és jóváhagyja a helyreállítási tervet az illetékes hatóságnak történő benyújtás előtt.
- (9) A helyreállítási tervek a központi szerződő felek működési szabályzatának részeként tekintendők, és a központi szerződő felek biztosítják, hogy a helyreállítási tervekben meghatározott intézkedések mindenkor végrehajthatók legyenek.

10. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

- (1) A központi szerződő felek, illetve azokban az esetekben, amikor a 11. cikk alkalmazandó, az anyavállalataik benyújtják a helyreállítási tervüket az illetékes hatóságnak jóváhagyás céljából.
- (2) Az illetékes hatóság haladéktalanul továbbít minden egyes tervet a kollégiumnak és a szanálási hatóságnak.
Az egyes tervek benyújtását követő hat hónapon belül és a 12. cikkben meghatározott eljárással összhangban a kollégiummal történő egyeztetés útján az illetékes hatóság felülvizsgálja a helyreállítási tervet, és értékeli, hogy az milyen mértékben felel meg a 9. cikkben megállapított követelményeknek.
- (3) Az illetékes hatóság a helyreállítási terv értékelésekor figyelembe veszi a központi szerződő fél tőkeszerkezetét, többlépcsős veszteségfedezését, szervezeti felépítésének összetettségét és kockázati profilját, valamint azt, hogy a helyreállítási terv végrehajtása milyen hatást gyakorolna a klíringtagokra, azok ügyfeleire, a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacokra és a pénzügyi rendszer egészére.
- (4) A szanálási hatóság megvizsgálhatja a helyreállítási tervet annak megállapítása érdekében, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják a központi szerződő fél szanálhatóságát. A szanálási hatóság ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak e tekintetben.

- (5) Amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt, hogy nem él a szanálási hatóság (4) bekezdés szerinti ajánlásaival, ezt a döntését teljes körűen meg kell indokolnia a szanálási hatóságnak.
- (6) Amennyiben az illetékes hatóság egyetért a szanálási hatóság ajánlásaival, vagy egyébként úgy véli, hogy a helyreállítási tervben lényeges hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának lényegi akadályai lehetnek, értesíti erről a központi szerződő felet vagy anyavállalatát, és lehetőséget biztosít a központi szerződő fél számára, hogy benyújtsa véleményét.
- (7) Az illetékes hatóság – a központi szerződő fél véleményének figyelembevétele mellett – előírhatja a központi szerződő fél vagy anyavállalata számára, hogy két hónapon belül – amely határidő az illetékes hatóság jóváhagyásával további egy hónappal meghosszabbítható – nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését. Az átdolgozott tervet a (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően kell értékelni.
- (8) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az átdolgozott terv a hiányosságokat és akadályokat nem orvosolja megfelelően, vagy amennyiben a központi szerződő fél vagy anyavállalata nem nyújtott be átdolgozott tervet, az illetékes hatóság előírja a központi szerződő fél vagy anyavállalata számára, hogy konkrét módosításokat tegyen a tervben.
- (9) Amennyiben a terv konkrét módosításaival a hiányosságok, illetve akadályok nem orvosolhatók megfelelően, az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet vagy anyavállalatát arra, hogy észszerű határidőn belül azonosítsa, hogy milyen módosításokat tud végrehajtani az üzletvitelét illetően annak érdekében, hogy megszüntesse a helyreállítási terv hiányosságait, illetve az annak végrehajtása előtt álló akadályokat.

Amennyiben a központi szerződő fél vagy anyavállalata az illetékes hatóság által megszabott határidőn belül nem azonosítja az ilyen módosításokat, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél által javasolt intézkedésekkel a helyreállítási terv hiányosságai, illetve a végrehajtása előtt álló akadályok nem lennének megfelelően kezelhetők, akkor az illetékes hatóság kötelezheti a központi szerződő felet vagy anyavállalatát a következő intézkedések bármelyikének megtételére, figyelembe véve a hiányosságok és akadályok súlyosságát és az intézkedések hatását a központi szerződő fél üzletvitelére:

- a) a központi szerződő fél kockázati profiljának mérséklése;
- b) a központi szerződő fél kellő időben történő feltökésíthetőségének javítása prudenciális kötelezettségeinek teljesítése érdekében;
- c) a központi szerződő fél stratégiájának és felépítésének felülvizsgálata;
- d) a többlépcsős veszteségfedezés, a helyreállítási intézkedések és egyéb veszteségelosztó megállapodások módosítása a szanálhatóság és a kritikus funkciók alkalmazkodóképességének javítása érdekében;
- e) a központi szerződő fél irányítási struktúrájának átalakítása.

- (10) A (9) bekezdés második albekezdésében említett kérést indokolni kell, és arról a központi szerződő felet írásban kell értesíteni.

11. cikk

Csoporthoz tartozó központi szerződő felek helyreállítási tervei

- (1) Amennyiben annak a csoportnak az anyavállalata, amelynek a központi szerződő fél tagja, a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 23. pontja szerinti intézmény, vagy ugyanennek az irányelvnek az 1. cikke (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet, az illetékes hatóság, a szóban forgó irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában említettek szerint kötelezi az anyavállalatot arra, hogy a szóban forgó irányelvvvel összhangban nyújtsa be a csoport helyreállítási tervét. A szóban forgó illetékes hatóság a csoport helyreállítási tervét benyújtja a központi szerződő fél illetékes hatóságának.

Amennyiben annak a csoportnak az anyavállalata, amelynek a központi szerződő fél tagja, nem az első albekezdésben említett intézmény vagy szervezet, és adott esetben a melléklet A. szakaszában meghatározott kritériumok teljesítése érdekében, az illetékes hatóság a kollégiummal folytatott konzultációt követően és e rendelet 10. cikkébe rögzített eljárásnak megfelelően kötelezheti az anyavállalatot, hogy nyújtson be tervet a központi szerződő fél helyreállítására a csoport helyreállítási tervének részeként. Ezt a kérést indokolni kell, és arról a központi szerződő felet és anyavállalatát írásban értesíteni kell.

- (2) Amennyiben az anyavállalat benyújtja a helyreállítási tervet az (1) bekezdésnek megfelelően, a központi szerződő fél helyreállítására vonatkozó rendelkezéseknek a szóban forgó helyreállítási terv külön részét kell képeznie, és annak meg kell felelnie e rendelet követelményeinek, és a központi szerződő félnek nem kell saját helyreállítási tervet készítenie.
- (3) A központi szerződő fél illetékes hatósága értékeli a központi szerződő fél helyreállítására vonatkozó rendelkezést a 10. cikkel összhangban, és – szükség esetén – konzultációt folytat a csoport illetékes hatóságával.

12. cikk

A helyreállítási tervekkel kapcsolatos koordinációra vonatkozó eljárások

- (4) A kollégium a következő kérdések mindegyikét illetően együttes határozatot hoz:
- a) a helyreállítási terv felülvizsgálata és értékelése;
 - b) a 9. cikk (6), (7), (8) és (9) bekezdésében említett intézkedések alkalmazása;
 - c) arra vonatkozóan, hogy a helyreállítási tervet az anyavállalatnak kell-e elkészítenie a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelően.
- (2) A kollégiumnak törekednie kell arra, hogy az a) és b) pontokban említett kérdéseket illetően az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák attól a naptól számítva, amikor az illetékes hatóság továbbította helyreállítási tervet.

A kollégiumnak törekednie kell arra, hogy a c) pontban említett kérdést illetően az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák attól a naptól számítva, amikor

az illetékes hatóság dönt arról, hogy felkéri az anyavállalatot a csoportszintű helyreállítási terv elkészítésére.

Az EBH valamely illetékes hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti az illetékes hatóságokat az együttes határozat meghozatalában.

- (3) Amennyiben a helyreállítási terv továbbításától számított négy hónapon belül a kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot az (1) bekezdés a) és b) pontjaiban említett kérdéseket illetően, a központi szerződő fél illetékes hatósága saját határozatot hoz.

A központi szerződő fél illetékes hatósága úgy hozza meg az első albekezdésben említett határozatot, hogy figyelembe veszi a kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét. A központi szerződő fél illetékes hatósága írásban értesíti a központi szerződő felet, adott esetben az anyavállalatát és a kollégium többi tagját a határozataról.

- (4) Amennyiben a négy hónapos időszak végéig a kollégium valamely tagja az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban egy a helyreállítási tervek értékelésével és e rendelet 10. cikke (9) bekezdésének a), b) és d) pontjai szerinti intézkedések végrehajtásával kapcsolatos ügyet az ESMA elé terjesztett, a központi szerződő fél illetékes hatósága megvárja az ESMA-nak a 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghozott határozatát, és az ESMA határozatával összhangban hozza meg határozatát.

- (5) A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé történő terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a központi szerződő fél illetékes hatóságának határozatát kell alkalmazni.

2. SZAKASZ

SZANÁLÁSI TERVEZÉS

13. cikk

Szanálási tervek

- (1) A szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően és a szanálási kollégiummal egyeztetve a 15. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően minden egyes központi szerződő félre szanálási tervet készít.
- (2) A szanálási terv rendelkezik azokról a szanálási intézkedésekről, amelyeket a szanálási hatóság megtehet, amennyiben a központi szerződő fél megfelel a 22. cikkben említett szanálási feltételeknek.
- (3) A szanálási tervnek figyelembe kell vennie legalább az alábbiakat:
- a) a központi szerződő fél következők miatt bekövetkező csődje:

- i. egy vagy több tagjának nemteljesítése;
 - ii. egyéb okok, beleértve a befektetési tevékenységéből vagy működési problémákból eredő veszteségeket;
 - iii. szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események;
 - b) a szanalási terv végrehajtásának klíringtagokra és azok ügyfeleire gyakorolt esetleges hatása, ideértve azt az esetet is, amikor a klíringtagokat a 2014/59/EU irányelvnek megfelelően esetleg helyreállítási intézkedések vagy szanalási intézkedések alá vonják, bármely kapcsolt FMI-re, a központi szerződő fél által kiszolgált pénzügyi piacokra és a pénzügyi rendszer egészére gyakorolt hatás;
 - c) azon körülmények, amelyek között egy központi szerződő fél igényelhet központi banki eszközrendszert és az igénylés módja, valamint azon eszközök meghatározása, amelyek várhatóan fedezetként befogadhatók.
- (4) A szanalási terv nem feltételezheti az alábbiakat:
- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
 - b) központi banki sürgősségi likviditási támogatása;
 - c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.
- (5) A szanalási hatóságok felülvizsgálják a szanalási terveket és adott esetben aktualizálják azokat, legalább éves gyakorisággal, és a központi szerződő fél jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére.
- A központi szerződő felek és az illetékes hatóságok haladéktalanul tájékoztatják a szanalási hatóságokat minden ilyen változásról.
- (6) A szanalási tervnek meg kell határoznia azokat a körülményeket és különböző helyzeteket, amikor sor kerül a szanalási eszközök alkalmazására és a szanalási hatáskör gyakorlására. A szanalási terv tartalmazza a következőket, adott esetben és lehetőség szerint számszerűsítve:
- a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
 - b) a központi szerződő félnél a szanalási terv utolsó aktualizálása óta bekövetkezett lényegi változások összefoglalása;
 - c) annak bemutatása, hogy a központi szerződő fél kritikus funkciói jogilag és gazdaságilag hogyan különíthetők el más funkcióktól a szükséges mértékben annak érdekében, hogy a központi szerződő fél csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
 - d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;

- e) a szanálhatóság 16. cikk szerinti értékelésének részletes leírása;
- f) a 16. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 17. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
- g) a központi szerződő fél kritikus funkciói és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
- h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 14. cikk szerint előírt információk naprakészek legyenek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére álljanak;
- i) annak ismertetése, hogy miként finanszírozhatók a szanálási intézkedések a (4) bekezdésben említett elemek feltételezése nélkül;
- j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása és azok kapcsolódó időkerete;
- k) a központi szerződő fél és egyéb piaci szereplők között fennálló kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;
- l) a különböző lehetőségek leírása a következők biztosításához:
 - i. a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés;
 - ii. a klíringben részt vevő felek és bármely kapcsolt FMI felé fennálló kötelezettségek megfelelő időben történő rendezése;
 - iii. a klíringben részt vevő felek hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapírokhoz és készpénzszámlákhoz, és e felek tulajdonában álló, de a központi szerződő félre könyvelt és általa tartott értékpapírokhoz vagy számlapénzhez;
 - iv. a központi szerződő fél és egyéb FMI-k közötti kapcsolatok működésének folytonossága;
 - v. a klíringben részt vevő felek pozícióinak hordozhatósága;
 - vi. a központi szerződő fél kritikus funkcióinak folyamatos ellátásához szükséges engedélyeinek, felhatalmazásainak, elismeréseinek és törvényes kijelöléseinek megőrzése, beleértve a központi szerződő fél elismerését az elszámolások véglegességére vonatkozó megfelelő szabályok alkalmazása és az egyéb FMI-kben való részvétel, vagy azokkal fenntartott kapcsolatok céljából;
- m) a terv által a központi szerződő fél munkavállalóira gyakorolt hatások elemzése, beleértve a járulékos költségek elemzését is, valamint a munkavállalókkal a szanálási folyamat során való konzultációra szolgáló, tervezett eljárások leírása, figyelembe véve a szociális partnerekkel folytatott párbeszédet célzó nemzeti szabályokat és rendszereket;
- n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv;

- o) a központi szerződő fél működési eljárásainak folyamatos fenntartását szolgáló lényeges műveletek és rendszerek bemutatása.

A 6) bekezdés a) pontjában említett információkat az érintett központi szerződő fél tudomására kell hozni. A központi szerződő fél írásban kinyilváníthatja véleményét a szanalási tervre vonatkozóan a szanalási hatóság felé. Ezt a véleményt a tervben rögzíteni kell.

- (7) A szanalási hatóságok előírhatják a központi szerződő felek számára, hogy bocsássák rendelkezésükre a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett azon ügyletek részletes adatait, amelyekben félként részt vettek. A szanalási hatóságok határidőt szabhatnak ezen adatok rendelkezésre bocsátásához, és a különböző típusú ügyletekre különböző határidőket határozhatnak meg.
- (8) Az ESMA, az ERKT-val folytatott konzultációt követően és miután figyelembe vette a 2014/59/EU irányelvnek a 2014/59/EU irányelv 10. cikkének (9) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló (EU) –/2016 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet vonatkozó rendelkezéseit, szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyek tovább részletezik a szanalási terv tartalmát a (6) bekezdéssel összhangban.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [*PO: please, insert date: twelve months from the date of entry into force of this Regulation*]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

14. cikk

A központi szerződő felek együttműködési és információszolgáltatási kötelezettsége

A központi szerződő felek szükség esetén együttműködnek a szanalási tervek elkészítésében és biztosítják a szanalási hatóságok számára akár közvetlenül, akár az illetékes hatóságon keresztül a szóban forgó tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információt, beleértve a melléklet B. szakaszában meghatározott információt és elemzést.

Az illetékes hatóságok biztosítják a szanalási hatóságok számára az első albekezdésben említett összes olyan információt, amely már a rendelkezésükre áll.

15. cikk

A szanalási tervekkel kapcsolatos koordinációra vonatkozó eljárások

- (1) A szanalási kollégium együttes határozatot hoz a szanalási tervre és annak minden módosítására vonatkozóan attól a naptól számított négy hónapon belül, amikor a szanalási hatóság a (2) bekezdésben említettek szerint továbbította a szóban forgó tervet.
- (2) A szanalási hatóság továbbítja a szanalási kollégiumnak a szanalási terv tervezetét, a 14. cikkel összhangban nyújtott információkat, valamint a szanalási kollégium számára releváns minden kiegészítő információt.

A szanalási hatóság biztosítja, hogy az ESMA rendelkezésére bocsássonak minden olyan információt, amely e cikknek megfelelően lényeges a szerepköre szempontjából.

- (3) A szanalási hatóság dönthet arról, hogy bevonja a harmadik országbeli hatóságokat a szanalási terv elkészítésébe és felülvizsgálatába, feltéve, hogy azok teljesítik a 71. cikkben rögzített titoktartási kötelezettségeket, és olyan joghatóságból származnak, amelyekben a következő szervezetek közül bármelyik letelepedett:
 - i. a központi szerződő fél anyavállalata, ha van ilyen;
 - ii. a központi szerződő fél jelentős klíringtagjai;
 - iii. a központi szerződő fél leányvállalatai, ha vannak ilyenek;
 - iv. a központi szerződő fél számára kritikus szolgáltatásokat nyújtó egyéb szolgáltatók.
- (4) Az ESMA egy szanalási hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási kollégiumot az együttes határozat elérésében.
- (5) Amennyiben a szanalási terv továbbításától számított négy hónapon belül a kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot, a szanalási hatóság saját határozatot hoz a szanalási tervre vonatkozóan. A szanalási hatóság úgy hozza meg határozatát, hogy figyelembe veszi a kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét. A szanalási hatóság a határozatáról írásban értesíti a központi szerződő felet, adott esetben az anyavállalatát és a kollégium többi tagját.
- (6) Amennyiben a négy hónapos időszak végéig a szanalási kollégium valamely tagja az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban egy a szanalási tervek értékelésével kapcsolatos ügyet az ESMA elé terjesztett, a központi szerződő fél szanalási hatósága megvárja az ESMA-nak az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghozott határozatát, és az ESMA határozatával összhangban hozza meg határozatát.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé történő terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanalási hatóság határozatát kell alkalmazni.
- (7) Az (1) bekezdés alapján hozott együttes határozatok esetén, és ha a szanalási hatóság a (6) bekezdés értelmében úgy értékeli, hogy a nézetkülönbség tárgya hatást gyakorol a hatóság tagállamának költségvetési hatáskörére, a központi szerződő fél szanalási hatósága kezdeményezheti a szanalási terv újraértékelését.

II. FEJEZET

Szanálhatóság

16. cikk

A szanálhatóság értékelése

- (1) A szanálási hatóság, a szanálási kollégiummal együttműködve a 17. cikkel összhangban, értékeli a központi szerződő fél szanálhatóságának mértékét anélkül, hogy feltételezné a következők bármelyikét:
- a) rendkívüli állami pénzügyi támogatás;
 - b) központi banki sürgősségi likviditási támogatása;
 - c) nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatás.

- (2) Valamely központi szerződő fél akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy a szanálási eszközöknek és hatásköröknek alkalmazása révén történő szanálása, a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása mellett, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős káros hatással járjon a pénzügyi rendszerre nézve.

Az első albekezdésben említett káros hatásokba beletartoznak a bármely tagállamban bekövetkező szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események.

A szanálási hatóság időben értesít az ESMA-t, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél nem minősül szanálhatónak.

- (2) A szanálási hatóság kérésére a központi szerződő félnek igazolnia kell a következőket:
- a) nincs akadálya a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értéke csökkentésének a szanálási hatáskör gyakorlása után, függetlenül attól, hogy a fennálló szerződéses megállapodásokat vagy a központi szerződő fél szanálási tervében szereplő egyéb intézkedéseket teljes körűen kimerítették-e;
 - b) a központi szerződő fél klíringtagokkal vagy harmadik felekkel fennálló szerződésai nem teszik lehetővé, hogy az érintett klíringtagok vagy harmadik felek eredményesen megtámadják a szanálási hatóság szanálási hatáskörének gyakorlását vagy egyéb módon elkerüljék, hogy e hatáskör alá essenek.
- (3) A szanálhatóságnak az (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságnak adott esetben értékelnie kell a melléklet C. szakaszában meghatározott szempontokat.
- (4) A szanálási hatóság a szanálhatósági vizsgálatot a szanálási tervnek a 13. cikkel összhangban történő elkészítésével és naprakésszé tételével egyidejűleg kell elvégeznie.

17. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelése vagy kiküszöbölése

- (1) Amennyiben a 16. cikkben foglalt vizsgálatot követően a szanálási hatóság és a szanálási kollégium azt állapítja meg, hogy jelentős akadályok állnak a központi szerződő fél szanálhatósága előtt, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal együttműködve jelentést készít, és benyújtja azt a központi szerződő félnek és a szanálási kollégiumnak.

Az első albekezdésben említett jelentés elemzi a szanálási eszközök alkalmazását hátráltató, valamint a szanálási hatáskörök központi szerződő féllel kapcsolatos gyakorlását gátló jelentős akadályokat, mérlegeli azok hatását a központi szerződő fél üzleti modelljére és célzott intézkedéseket javasol az akadályok megszüntetésére.

- (2) A szanálási kollégium szanálási tervekre vonatkozó határozata meghozatalának kötelezettségét (15. cikk) az (1) bekezdésben említett jelentés benyújtását követően felfüggesztik, amíg a szanálhatóság előtt álló jelentős akadályok megszüntetésére irányuló intézkedéseket a szanálási hatóság az e cikk (3) bekezdésének megfelelően el nem fogadja, vagy e cikk (4) bekezdésének megfelelően alternatív intézkedésekről döntést nem hoz.

- (3) A központi szerződő fél az (1) bekezdésnek megfelelően benyújtott jelentés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak a jelentésben megjelölt jelentős akadályok kezelésére vagy megszüntetésére. A szanálási hatóság a központi szerződő fél által javasolt valamennyi intézkedést közli a szanálási kollégiummal. A szanálási hatóság és a szanálási kollégium a 18. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy megszüntetik-e a szóban forgó akadályokat.

- (4) Amennyiben a szanálási hatóság és a szanálási kollégium azt állapítják meg, hogy a központi szerződő fél által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik hatékonyan vagy szüntetik meg a jelentésben azonosított akadályokat, a szanálási hatóság alternatív intézkedéseket határoz meg, amelyekről a 18. cikknek megfelelően együttes határozat meghozatala céljából tájékoztatja a szanálási kollégiumot.

Az első albekezdésben említett alternatív intézkedéseknek figyelembe kell venniük a következőket:

- a) a központi szerződő fél szanálhatóságát gátló szóban forgó akadályok által jelentett fenyegetés a pénzügyi stabilitásra nézve;
- b) az alternatív intézkedések hatása az adott központi szerződő félre, klíringtagjaira és azok ügyfeleire, bármely kapcsolt FMI-re és a belső piacra.

A második albekezdés b) pontjának alkalmazásában a szanálási hatóság konzultál az illetékes hatósággal és a szanálási hatósággal, és adott esetben a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatósággal.

- (5) A szanálási hatóság a 18. cikkkel összhangban írásban értesíti a központi szerződő felet közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten azokról az alternatív

intézkedésekről, amelyeket meg kell tenni a szanálhatóságot gátló akadályok megszüntetésére vonatkozó cél elérése érdekében. A szanálási hatóságnak igazolnia kell, hogy a központi szerződő fél által javasolt intézkedések miatt nem alkalmasak a szanálhatóság akadályainak megszüntetésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek hatékonyan megszüntetni az akadályokat.

- (6) A központi szerződő fél egy hónapon belül javaslatot tesz egy tervre, hogy megfeleljen az alternatív intézkedéseknek.
- (7) Az (4) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság:
 - a) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy vizsgálja felül vagy dolgozza ki a csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött kritikus funkciók nyújtására vonatkozó szolgáltatási szerződéseket;
 - b) az egyedi és összesített fedezetlen kitétségeire felső határt írhat elő a központi szerződő fél számára;
 - c) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a letétek a 648/2012/EU rendelet 41. cikke szerinti gyűjtésének és tartásának módját;
 - d) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerinti garanciaalapjának összetételét és számát;
 - e) a központi szerződő fél számára konkrét vagy rendszeres kiegészítői tájékoztatási követelményeket írhat elő;
 - f) meghatározott eszközök elidegenítésének előírása a központi szerződő fél számára;
 - g) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása a központi szerződő fél számára;
 - h) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy módosítsa helyreállítási tervét;
 - i) új vagy meglévő üzletágak fejlesztésének, illetve új vagy meglévő szolgáltatások nyújtásának a korlátozása vagy megakadályozása;
 - j) változtatásokat írhat elő a központi szerződő fél, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely vállalkozás jogi vagy működési struktúráit illetően annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és működési szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása révén;
 - k) előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot vagy uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot;
 - l) előírhatja a központi szerződő fél, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely olyan vállalkozás számára, amely pénzügyi támogatást nyújt a központi szerződő félnek, hogy bocsásson ki olyan kötelezettségeket amelyek leírhatók és átalakíthatók, vagy hogy tartalékoljon egyéb

források a veszteségfedezésre, feltőkésítésre és az előfinanszírozott források feltöltésére való képesség növelése érdekében;

- m) előírhatja a központi szerződő fél, illetve a közvetlenül vagy közvetve az ellenőrző befolyása alatt álló, csoporton belüli bármely olyan vállalkozás számára, amely pénzügyi támogatást nyújt a központi szerződő félnek, hogy egyéb olyan lépéseket tegyen, amelyek lehetővé teszik a tőke, egyéb kötelezettségek és szerződések számára a veszteség fedezését, és különösen annak megkísérelését, hogy újratárgyalja az általa kibocsátott kötelezettségeket, vagy átdolgozza a szerződési feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség, instrumentum vagy szerződés leírása, átalakítása vagy átütemezése mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni;
- n) amennyiben a központi szerződő fél egy leányvállalat, előírhatja, hogy egyeztessen az érintett hatóságokkal annak érdekében, hogy kötelezze az anyatársaságot egy külön pénzügyi holdingtársaság létrehozására a központi szerződő fél ellenőrzésére, ha ez az intézkedés szükséges a központi szerződő fél szanalásának elősegítése és azon káros hatások elkerülése érdekében, amelyet a szanalási eszközök és a szanalási hatáskörök alkalmazása gyakorolhat a csoport egyéb szervezeteire.

18. cikk

A szanalhatóság akadályainak kezelésével vagy kiküszöbölésével kapcsolatos koordinációra vonatkozó eljárások

- (1) A szanalási kollégium együttes határozatot hoz a következők tekintetében:
 - a) a szanalhatóság 16. cikk (1) bekezdése szerinti lényeges akadályainak azonosítása;
 - b) a központi szerződő fél által a 17. cikk (3) bekezdése szerint javasolt intézkedések (szükség szerint);
 - c) a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően előírt alternatív intézkedések.
- (2) A szanalhatóság lényeges akadályainak azonosítására vonatkozó (1) bekezdés a) pontjában említett együttes határozatot a 17. cikk (1) bekezdésében említett jelentés szanalási kollégiumhoz történő benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.

Az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett együttes határozatot a központi szerződő fél által az akadályok megszüntetésére javasolt intézkedések szanalási kollégiumhoz történő benyújtását követő négy hónapon belül kell meghozni.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat a szanalási hatóság megindokolja, és arról a központi szerződő felet és adott esetben anyavállalatát írásban értesíti.

Az ESMA a szanalási hatóság kérésére az 1095/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban segítheti a szanalási kollégiumot az együttes határozat elérésében.

- (3) Amennyiben a 17. cikk (1) bekezdésében említett jelentés benyújtásától számított négy hónapon belül a kollégiumnak nem sikerül meghoznia az együttes határozatot, a szanálási hatóság saját határozatot hoz a 17. cikk (5) bekezdésével összhangban végrehajtandó megfelelő intézkedésekre vonatkozóan. A szanálási hatóság úgy hozza meg határozatát, hogy figyelembe veszi a kollégium többi tagjának a négy hónapos időszak alatt kinyilvánított véleményét.

A szanálási hatóság írásban értesíti a központi szerződő felet, adott esetben az anyavállalatát és a kollégium többi tagját a határozatáról.

- (4) Amennyiben a négy hónapos időszak végéig a szanálási kollégium valamely tagja az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban egy a 17. cikk (7) bekezdésének j), k), vagy n) pontjaiban említett ügyet az ESMA elé terjesztett, a központi szerződő fél szanálási hatósága határozathozatalát elhalasztja, és megvárja az ESMA-nak az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghozott határozatát. Ebben az esetben a szanálási hatóság határozatát az ESMA határozatával összhangban hozza meg.

A négy hónapos időszakot az 1095/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az ESMA az ügy elé történő terjesztésétől számított egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az ESMA elé. Abban az esetben, ha az ESMA egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálási hatóság határozatát kell alkalmazni.

IV. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

19. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

- (1) Amennyiben egy központi szerződő fél megszegi vagy a közeljövőben várhatóan meg fogja szegni a 648/2012/EU rendelet szerinti prudenciális követelményeket, vagy ha az illetékes hatóság azt állapította meg, hogy a központi szerződő fél működését esetlegesen befolyásoló közlő válsághelyzetre utaló egyéb jelzések állnak fenn, az illetékes hatóság:
- a) kötelezheti a központi szerződő felet a helyreállítási terv aktualizálására a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően, amennyiben a korai beavatkozást igénylő körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben meghatározott feltételezésektől;
 - b) kötelezheti a központi szerződő felet a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály vagy intézkedés végrehajtására egy meghatározott határidőn belül. Amennyiben a tervet aktualizálják az a) pontnak megfelelően, a szóban forgó szabályok vagy intézkedések tartalmazzák az aktualizált szabályokat vagy intézkedéseket;
 - c) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy azonosítsa az (1) bekezdésben említett jogsértés vagy valószínűsíthető jogsértés okait, és dolgozzon ki megfelelő intézkedéseket és határidőket tartalmazó intézkedési programot;
 - d) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy hívja össze részvényeseinek közgyűlését, vagy ha a központi szerződő fél elmulasztta eleget tenni ennek a kötelezettségnek, saját maga hívja össze a közgyűlést. Mindkét esetben az illetékes hatóság meghatározza a napirendet, azokkal a határozatokkal együtt, amelyeket a részvényesek általi elfogadás céljából meg kell vitatni;
 - e) előírhatja az igazgatóság vagy felső vezetés egy vagy több tagja eltávolítását vagy leváltását, amennyiben a szóban forgó személyek a 648/2012/EU rendelet 27. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
 - f) előírhatja a központi szerződő fél üzleti stratégiájának módosítását;
 - g) a központi szerződő fél jogi vagy működési struktúrái módosításának az előírása;
 - h) a szanalási hatóság rendelkezésére bocsáthatja a központi szerződő fél szanalási tervének aktualizálásához szükséges valamennyi információt a központi szerződő fél esetleges szanalásának előkészítése érdekében, és az eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését a 24. cikkel összhangban, beleértve a helyszíni vizsgálatok révén megszerzett bármely információt;

- i) szükség esetén és a (4) bekezdéssel összhangban előírhatja a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseinek végrehajtását;
 - j) kötelezheti a központi szerződő felet arra, hogy tartózkodjon bizonyos helyreállítási intézkedések megtételétől, amennyiben az illetékes hatóság azt állapítja meg, hogy a szóban forgó intézkedések végrehajtása káros hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra;
 - k) kötelezheti a központi szerződő felet, hogy kellő időben töltsen fel pénzügyi forrásait.
- (2) Az intézkedések mindegyike vonatkozásában az illetékes hatóság megfelelő határidőt szab, és értékeli az intézkedések hatékonyságát azok végrehajtását követően.
- (3) Az illetékes hatóság csak az után alkalmazhatja az (1) bekezdés a)–k) pontjaiban foglalt intézkedéseket, hogy figyelembe vette a szóban forgó intézkedések hatását azon másik tagállamokban, ahol a központi szerződő fél működik vagy szolgáltatást nyújt, különösen ahol a központi szerződő fél működése kritikus vagy jelentős a helyi pénzügyi piacok szempontjából, ideértve azokat a helyeket, ahol a klíringtagok, kapcsolt kereskedési helyek és FMI-k letelepedettek.
- (4) Az illetékes hatóság csak akkor alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést, ha az adott intézkedés a közérdeket szolgálja, és szükséges a következő célok bármelyikének eléréséhez:
- a) az Unió pénzügyi stabilitásának fenntartása;
 - b) a központi szerződő fél kritikus szolgáltatásai folytonosságának fenntartása;
 - c) a központi szerződő fél pénzügyi alkalmazkodóképességének fenntartása és fokozása.

Az illetékes hatóság nem alkalmazhatja az (1) bekezdés i) pontjában foglalt intézkedést más központi szerződő fél vagyonának, jogainak vagy kötelezettségeinek átruházását érintő intézkedések vonatkozásában.

- (5) Amennyiben a központi szerződő fél kezdeményezte többlépcsős veszteségfedezését a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően, haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságot, és tisztázza, hogy a szóban forgó esemény az érintett központi szerződő fél gyengeségeit vagy problémáit tükrözi-e.
- (6) Amennyiben teljesülnek az (1) bekezdésben említett feltételek, az illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja az ESMA-t és a szanálási hatóságot, továbbá konzultál a kollégiummal.

Az értesítést és a kollégiummal folytatott konzultációt követően az illetékes hatóság dönt arról, hogy indokolt-e az (1) bekezdésben foglalt valamely intézkedés alkalmazása. Az illetékes hatóság a végrehajtandó intézkedésekre vonatkozó határozatról tájékoztatja a kollégiumot, a szanálási hatóságot, valamint az ESMA-t.

- (7) A szanálási hatóság (6) bekezdés első bekezdésében foglalt értesítést követően kötelezheti a központi szerződő felet, hogy a 41. cikkben rögzített feltételek és a 71. cikkben rögzített titoktartási előírások betartása mellett vegye fel a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal a szanálásának előkészítése érdekében.

20. cikk

A felső vezetés és az igazgatóság leváltása

Amennyiben egy központi szerződő fél pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy ha a központi szerződő fél megszegi törvényi kötelezettségeit, ideértve a működési szabályzatát is, és a 19. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a helyzet visszafordításához, az illetékes hatóságok előírhatják a központi szerződő fél felső vezetése vagy igazgatósága egészének vagy egyes tagjainak leváltását.

Az új felső vezetés vagy igazgatóság kinevezése a 648/2012/EU rendelet 27. cikkével összhangban, és az illetékes hatóság jóváhagyásával vagy beleegyezésével történik.

V. CÍM SZANÁLÁS

I. FEJEZET

Célok, feltételek és általános alapelvek

21. cikk

Szanálási célok

- (1) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskör gyakorlása során a szanálási hatóság figyelembe veszi a következő szanálási célok mindegyikét, és azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően mérlegeli:
- a) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása a központi szerződő fél helyreállítási tervében meghatározottak szerint, különösen:
 - i. a központi szerződő fél klíringtagjaival szemben fennálló kötelezettségeinek időben történő rendezése;
 - ii. a klíringtagok folyamatos hozzáférése a központi szerződő fél által biztosított értékpapírokhoz vagy készpénzszámlákhoz, és e klíringtagok nevében a központi szerződő fél által tartott értékpapírokhoz vagy számlapénzhez;
 - b) az egyéb FMI-kkel való azon kapcsolatok folytonosságának biztosítása, amelyek zavara lényeges negatív hatást gyakorolna a pénzügyi stabilitásra vagy a kifizetési, klíring, elszámolási és adatrögzítési funkciók megfelelő időben történő ellátására;
 - c) a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatások elkerülése, különösen a pénzügyi stresszhelyzet pénzügyi intézetek közötti továbbterjedésének megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
 - d) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;
 - e) a szanálás költségeinek minimalizálása az összes érintett érdekelt félre nézve, és a központi szerződő fél értéke romlásának elkerülése.
- (2) A szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatósága és felső vezetése minden szükséges támogatást megad a szanálási hatóságnak a szanálási célok eléréséhez.

22. cikk

Szanálási feltételek

- (1) A szanálási hatóságok akkor hajthatnak végre egy központi szerződő féllel kapcsolatban szanálási intézkedést, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a központi szerződő fél fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik a következők bármelyike által meghatározottak szerint:
- i. az illetékes hatóság, a szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően;
 - ii. a szanálási hatóság, az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, amennyiben a szanálási hatóság rendelkezik e következtetés levonásához szükséges eszközökkel;
- b) észszerűen nem várható, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel, beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket, észszerű időn belül megelőzhető lenne a központi szerződő fél csődje, minden releváns körülményt is figyelembe véve;
- c) közérdekből szanálási intézkedés szükséges a szanálási célok eléréséhez, amennyiben a központi szerződő fél rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolásával e célok nem érhetők el azonos mértékben.

Az a) ii. pont alkalmazásában az illetékes hatóság késedelem nélkül a szanálási hatóság rendelkezésére bocsát minden releváns információt az értékelése elvégzése érdekében.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy egy központi szerződő fél fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

- a) a központi szerződő fél oly módon szegi meg vagy fogja valószínűleg megszegni az engedélyezési előírásokat, ami indokolja engedélyének a 648/2012/EU rendelet 20. cikke szerinti visszavonását;
- b) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes ellátni kritikus funkcióit;
- c) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes helyreállítani életképességét a helyreállítási intézkedések végrehajtása révén;
- d) a központi szerződő fél nem képes, vagy valószínűleg nem lesz képes megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit;
- e) a központi szerződő félnek rendkívüli állami pénzügyi támogatásra van szüksége.

Az e) pont alkalmazásában a rendkívüli állami pénzügyi támogatás közé nem tartozik a következő feltételek mindegyikének megfelelő állami pénzügyi támogatás:

- i. valamely központi bank által a központi bank feltételei mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia, vagy újonnan kibocsátott kötelezettségekre nyújtott állami garancia formájában nyújtott állami támogatás;

- ii. az i. pontban említett állami garanciák fizetőképes központi szerződő felekre korlátozódnak, és feltételük az állami támogatások uniós keretrendszere szerinti végső jóváhagyás, megelőző és ideiglenes jellegűek, a súlyos zavarok következményeinek orvoslásához mérten arányosak, és nem használhatók fel a központi szerződő felet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére;
 - iii. az i. pontban említett állami garanciákra valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására és a pénzügyi stabilitás fenntartásához van szükség.
- (3) A szanálási hatóság szanálási intézkedést is végrehajthat, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a központi szerződő fél olyan helyreállítási intézkedéseket alkalmaz vagy tervez alkalmazni, amelyek megakadályozhatják a központi szerződő fél csődjét, de jelentős káros hatást gyakorolnak a pénzügyi rendszerre.
- (4) Az ESMA [*PO, please insert date 12 months from entry into force of this Regulation*]-ig iránymutatást ad ki a felügyeleti és szanálási gyakorlatok konvergenciájának előmozdítása érdekében azon körülmények közötti alkalmazást illetően, amelyek között a központi szerződő fél úgy tekinthető, hogy fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik.

Ezen iránymutatások kiadása céljából az ESMA figyelembe veszi a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdésével összhangban kiadott iránymutatásokat.

23. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

A szanálási hatóság meghozza az összes megfelelő intézkedést a 27. cikkben említett szanálási eszközök használatához, és gyakorolja a 48. cikk szerinti szanálási hatáskört a következő elveknek megfelelően:

- a) a központi szerződő fél helyreállítási tervében szereplő összes szerződéses kötelezettséget és egyéb intézkedéseket részben vagy egészben érvényesíti, amennyiben azokat a szanálás alá vonást megelőzően nem merítették ki, kivéve, ha a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy a szanálási eszközök használata vagy a szanálási hatáskör gyakorlása megfelelőbb a szanálási célok kellő időben történő eléréséhez;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei viselik az első veszteségeket az a) pontban említett összes kötelezettség és intézkedés érvényesítését követően az adott pontnak megfelelően;
- c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseiknek a rendes fizetésképtelenségi eljárás szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez a rendelet kifejezetten eltérően rendelkezik;
- d) a központi szerződő fél egyazon csoportba tartozó hitelezői azonos elbánásban részesülnek;

- e) a központi szerződő fél valamely hitelezőjének vesztesége sem lehet nagyobb annál, mint amekkora vesztesége a következő körülmények bármelyike között lenne:
- i. a szanálási hatóság nem hajtott végre egyetlen szanálási intézkedést sem a 21. cikknek megfelelően egy vagy több klíringtag nemteljesítését követően, és a hitelezőt ehelyett a központi szerződő fél működési szabályzata szerinti esetlegesen még nem teljesített kötelezettségek alá vonták;
 - ii. a központi szerződő felet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolták, amennyiben egyetlen klíringtag részéről sem történt nemteljesítés;
- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságát és felső vezetését leváltják, kivéve azokat az eseteket, amikor a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a testületnek és felső vezetésnek a részben vagy egészben történő megtartása szükséges a szanálási célok eléréséhez;
- b) a szanálási hatóságok tájékoztatják a dolgozói képviselőket és konzultációt folytatnak velük a nemzeti törvényeiknek vagy gyakorlatuknak megfelelően;
- c) amennyiben a központi szerződő fél egy csoport tagja, a szanálási hatóságok figyelembe veszik a csoport többi szervezetére, illetve a csoport egészére gyakorolt hatást.

II. FEJEZET

Értékelés

24. cikk

Az értékelés céljai

- (1) A szanálási hatóságok biztosítják, hogy minden szanálási intézkedést a központi szerződő fél eszközeinek, kötelezettségeinek, jogainak és kötelmeinek méltányos, átgondolt és reális értékelését biztosító értékelés alapján hajtsanak végre.
- (2) Mielőtt a szanálási hatóság szanálás alá von egy központi szerződő felet, biztosítja egy első értékelés elvégzését annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek.
- (3) Miután a szanálási hatóság határozott a központi szerződő fél szanálás alá vonásáról, biztosítja, hogy egy második értékelés készüljön a következők érdekében:
 - a) tájékoztatás a megfelelő szanálási intézkedésről való döntésre vonatkozóan;
 - b) annak biztosítása, hogy a központi szerződő fél eszközeiben bekövetkezett esetleges veszteségeket a szanálási eszközök alkalmazásakor teljes körűen elismerjék;
 - c) tájékoztatás a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonásának vagy hígításának mértékére, valamint a szanálási hatáskör gyakorlása

eredményeképp kibocsátott vagy átruházott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok értékére és számára vonatkozó döntést illetően;

- d) tájékoztatás a fedezetlen kötelezettségek, köztük a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó döntést illetően;
- e) veszteség és pozíció elosztó eszközök alkalmazása esetén tájékoztatás az érintett hitelezői követelésekkel szemben elszámolt veszteségek, még nem teljesített kötelezettségek vagy még nyitott pozíciók mértékére vonatkozó döntést illetően a központi szerződő féllel kapcsolatban;
- f) az áthidaló központi szerződő fél eszközének alkalmazása esetén tájékoztatás az áthidaló központi szerződő félnek átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelemekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntést illetően, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő félnek, illetve – az adott helyzettől függően – a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosainak fizetendő esetleges ellentételezés értékére vonatkozó döntést illetően;
- g) a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén tájékoztatás a harmadik fél vásárlónak átadandó eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelemekre vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntést illetően, valamint a szanálási hatóság tájékoztatása annak megállapításához, hogy a 40. cikk alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek;

A d) pont alkalmazásában az értékelésnek figyelembe kell vennie minden olyan veszteséget, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllel szemben fennálló, még nem teljesített kötelezettségeinek végrehajtásával fedezni lehet, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokra alkalmazandó átváltás szintjét.

- (4) A (2) és (3) bekezdésekben említett értékelések ellen kizárólag a szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozattal együtt lehet jogorvoslattal élni a 72. cikknek megfelelően.

25. cikk

Az értékeléssel szembeni követelmények

- (1) A szanálási hatóság biztosítja, hogy a 24. cikkben említett értékelést:
 - a) minden állami hatóságtól és a központi szerződő féltől független személy;
 - b) a szanálási hatóság végezze, amennyiben az értékeléseket az a) pontban említett személy nem tudja elvégezni.
- (2) A 24. cikkben említett értékelések véglegesnek tekintendők, amennyiben azokat az (1) bekezdés a) pontjában említett személy végzi el, és a jelen cikkben rögzített összes követelmény teljesül.
- (3) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül egy végleges értékelésnek átgondolt feltételezéseken kell alapulnia, és nem tételezheti fel, hogy a központi szerződő fél a jövőben esetlegesen rendkívüli állami pénzügyi támogatásban, központi banki sürgősségi likviditási támogatásban vagy

nem szokásos feltételű biztosítékkal, időtartamra és kamatozási feltételekkel nyújtott központi banki likviditási támogatásban részesül attól az időponttól kezdve, amikor a szanalási intézkedés történik. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a szanalás alatt álló központi szerződő fél észszerűen felmerült költségeinek lehetséges megtérítését a 27. cikk (9) bekezdésnek megfelelően.

- (4) A végleges értékelést a következő, a központi szerződő fél birtokában lévő információkkal kell kiegészíteni:
- a) naprakész mérleg és a központi szerződő fél pénzügyi helyzetéről szóló jelentés, ideértve a fennmaradó rendelkezésre álló előfinanszírozott forrásokat és rendezetlen pénzügyi kötelezettségvállalásokat;
 - b) a 648/2012/EU rendelet 29. cikkében említett elszámolt ügyletek nyilvántartásai;
 - c) eszközeinek, kötelezettségeinek és pozícióinak piaci és könyvszerinti értékére vonatkozó információk, ideértve a központi szerződő féllel szembeni lényeges követeléseket és még nem teljesített kötelezettségeket.

- (5) A végleges értékelés tartalmazza a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti prioritási szintek alapján történő osztályokba sorolását. Tartalmazzon továbbá becslést arra vonatkozóan, hogy a részvényesek és hitelezők egyes osztályai milyen elbánásban részesültek volna a 23. cikk e) pontjában meghatározott elvek alkalmazása esetén.

Az első albekezdésben szereplő becslés nem érinti a 61. cikkben említett értékelést.

- (6) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (14) és (15) bekezdéseinek megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározására:

- a) azon körülmények, amelyek fennállása esetén valamely személy a szanalási hatóságtól és a központi szerződő féltől egyaránt függetlennek minősül e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;
- b) a központi szerződő fél eszközei és forrásai értékének meghatározásához használt módszertan;
- c) a 24. és a 61. cikk szerinti értékelések elkülönítése;

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[PO: insert date: within 12 months of the entry into force of this Regulation]*-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

26. cikk
Ideiglenes értékelés

- (1) A 24. cikkben említett azon értékelések, amelyek nem felelnek meg a 25. cikk (2) bekezdésében rögzített követelményeknek, ideiglenes értékelésnek tekintendők.

Az ideiglenes értékeléseknek – megfelelő indokolással – ki kell terjedniük a további veszteségekre képzett pufferre.

- (2) Amennyiben a szanálási hatóságok ideiglenes értékelés alapján hajtanak végre szanálási intézkedést, biztosítaniuk kell, hogy a végleges értékelést mihamarabb elvégezzék.

A szanálási hatóság biztosítja, hogy az első albekezdésben említett végleges értékelés:

- a) lehetővé tegye a központi szerződő fél minden veszteségének elismerését a könyveiben;
- b) információt nyújtson az arra vonatkozó döntéshez, hogy a (3) bekezdéssel összhangban sor kerüljön-e a hitelezők követeléseinek visszairására vagy a kifizetett ellentételezés értékének növelésére.

- (3) Amennyiben a központi szerződő fél nettó eszközértékének végleges értékelés szerinti becslése magasabb értéket eredményez, mint a központi szerződő fél nettó eszközértékének az ideiglenes értékelés szerinti becslése, a szanálási hatóság:

- a) növelheti az érintett hitelezők részéről fennálló, leírt vagy átütemezett követelések értékét;
- b) kötelezheti az áthidaló központi szerződő felet, hogy fizessen az érintett instrumentumok tulajdonosainak további ellentételezést a szanálás alatt álló központi szerződő félnek az eszközökre, kötelezettségekre, jogokra és kötelemlere vonatkozóan, illetve adott esetben a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozóan.

- (4) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (15) bekezdésének megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki – e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában – az ideiglenes értékelésben feltüntetendő további veszteségekre képzett puffer kiszámításának módszertanára.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[PO: insert date: within 12 months of the entry into force of this Regulation]*-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

III. FEJEZET

Szanálási eszközök

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

27. cikk

A szanálási eszközökre vonatkozó általános rendelkezések

- (1) A szanálási hatóságok a 21. cikkben említett szanálási intézkedéseket a következő szanálási eszközök bármelyikének alkalmazásával, külön-külön vagy egymással kombinálva, hajtják végre:
- a) a pozíció- és veszteségelosztó eszközök;
 - b) a leírási és átalakítási eszköz;
 - c) a vagyoneértékesítési eszköz;
 - d) az áthidaló központi szerződő fél eszköz;
 - e) a 21. és 23. cikkel összeegyeztethető bármely egyéb szanálási eszköz.
- (2) Rendszerszintű válság esetén a szanálási hatóság rendkívüli állami pénzügyi támogatást is nyújthat kormányzati stabilitási eszköz alkalmazásával a 45., 46., és 47. cikkeknek megfelelően az állami támogatások uniós keretrendszere értelmében történő előzetes és végleges jóváhagyás mellett.
- (3) Az (1) bekezdésben említett eszközök használata előtt a szanálási hatóság végrehajtja a következőket:
- a) a központi szerződő fél bármely fennálló és rendezetlen jogait, beleértve a klíringtagok által teljesítendő minden szerződéses kötelezettséget a készpénzbefizetési felhívások teljesítésére, a központi szerződő fél számára pótlólagos források nyújtására, vagy a nemteljesítő klíringtagok veszteségeinek átvételére akár árverésen akár a központi szerződő fél működésében szereplő egyéb elfogadott módon;
 - b) bármely fennálló és még nem teljesített szerződéses kötelezettséget, amely a klíringtagokon kívüli feleket a pénzügyi támogatás bármely formájának nyújtására kötelezi.
- A szanálási hatóság részlegesen végrehajthatja az a) és b) pontokban említett szerződéses kötelezettségeket, amennyiben észszerű határidőn belül nem lehet a szóban forgó szerződéses kötelezettségeket teljes egészében végrehajtani.
- (4) A (3) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóság részben vagy egészben tartózkodhat a vonatkozó meglévő és még nem teljesített kötelezettségek végrehajtásától annak érdekében, hogy elkerülje a pénzügyi rendszerre gyakorolt jelentős káros hatásokat vagy egy széles körű továbbterjedést, vagy amennyiben az (1) bekezdésben említett eszközök használata megfelelőbb a szanálási célok kellő időben történő eléréséhez.

- (5) A szanalási hatóság kötelezi a központi szerződő felet, hogy bocsásson ki az összes teljesítő klíringtag által jegyezendő tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amennyiben az érintett teljesítő klíringtagokkal szemben a központi szerződő fél működési szabályzatától eltérően veszteség és pozíció elosztó eszközöket alkalmaztak, amelynek eredményeképp a teljesítő klíringtag pénzügyi veszteséget szenvedett el. Az egyes érintett teljesítő klíringtag számára kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok száma arányos az elszenvedett veszteséggel, és figyelembe veszi a klíringtagok központi szerződő féllel szemben fennálló rendezetlen szerződéses kötelezettségeit.

A teljesítő klíringtagok által jegyezendő vagy rájuk átruházandó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok száma a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelésen alapul.

- (6) Amennyiben egy szanalási eszköz használata, kivéve a leírási és átalakítási eszközt, a klíringtagok által viselendő veszteséget eredményez, a szanalási hatóság gyakorolja a leírási eszközt, és haladéktalanul átalakít minden tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumot vagy egyéb fedezetlen kötelezettséget a szanalási eszköz alkalmazásakor vagy azt megelőzően.
- (7) Amennyiben csak az (1) bekezdés c) vagy d) pontjában említett szanalási eszközöket alkalmazzák, méghozzá a szanalás alatt álló központi szerződő fél eszközei, jogai, kötelezettségei vagy forrásai egy részének 40. és 42. cikk szerinti átadására, úgy az érintett központi szerződő fél fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kell felszámolni.
- (8) A nemzeti fizetéseképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók valamely szanalás alatt álló központi szerződő fél azon eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek átadására, amely vonatkozásában szanalási eszközök vagy kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazására kerül sor.
- (9) A szanalási hatóság visszaigényelheti minden olyan méltányolható kiadását, amely a szanalási eszközök alkalmazásával vagy a szanalási hatáskörök gyakorlásával vagy a kormányzati pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazásával kapcsolatban merült fel, a következő módszerek közül bármelyiket igénybe véve:
- a) a szanalás alatt álló központi szerződő féltől, elsőbbségi hitelezőként;
 - b) a vásárló által fizetett bármely ellenértékből, amennyiben vagyoneértékesítési eszköz alkalmazása esetén;
 - c) az áthidaló központi szerződő fél megszüntetéséből eredően keletkezett bevételből, elsőbbségi hitelezőként.
- (10) A szanalási eszközök alkalmazásakor a szanalási hatóságok biztosítják – a 25. cikknek megfelelő értékelés alapján – a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél veszteségeinek teljes körű elosztását, előfinanszírozott forrásainak teljes körű feltöltését, valamint a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél feltőkésítését.

2. SZAKASZ POZÍCIÓELOSZTÓ ÉS VESZTESÉGELOSZTÓ ESZKÖZÖK

28. cikk

A pozíció- és veszteségelosztó eszközök célja és hatóköre

- (1) A szanálási hatóságok a pozícióelosztó eszközt a 29. cikknek megfelelően, a veszteségelosztó eszközt pedig a 30. és 31. cikknek megfelelően alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdésben említett eszközöket az elszámolási szolgáltatásokkal kapcsolatos összes ügylet és az ezen szolgáltatásokkal kapcsolatosan a központi szerződő fél számára nyújtott biztosítékok tekintetében kell alkalmazni.
- (3) A szanálási hatóságok a 29. cikkben említett pozícióelosztó eszközt a központi szerződő fél vagy adott esetben az áthidaló központi szerződő fél számviteli nyilvántartásainak kiigazítása érdekében alkalmazzák.

A szanálási hatóságok a 30. és 31. cikkben említett veszteségelosztó eszközt a következők közül bármelyik célból alkalmazhatják:

- a) a központi szerződő fél a 27. cikk (10) bekezdésének megfelelően értékelt veszteségeinek fedezése;
- b) a központi szerződő fél azon képességének helyreállítása, hogy teljesíteni tudja az esedékessé váló fizetési kötelezettségeit;
- c) a központi szerződő fél olyan mértékű feltőkésítése és előfinanszírozott forrásainak feltöltése, amely elegendő ahhoz, hogy a központi szerződő fél újból képes legyen megfelelni az engedélyezés feltételeinek, és folytathassa kritikus tevékenységeit;
- d) az a), b) és c) pontokban említett eredmények elérése egy áthidaló központi szerződő féllel kapcsolatban;
- e) a központi szerződő fél üzleti tevékenysége fizetőképessé harmadik félnek történő átadásának támogatása a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásával.

29. cikk

Szerződések részleges vagy teljes felmondása

- (1) A szanálási hatóság felmondhatja a következő szerződések mindegyikét, vagy közülük bizonyos szerződéseket:
 - a) a nemteljesítő klíringtagok szerződéseit;
 - b) az érintett elszámolási szolgáltatások vagy eszközosztályok szerződéseit;
 - c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél szerződéseit.
- (2) A szanálási hatóság kizárólag akkor mondhatja fel az (1) bekezdés a) pontjában említett szerződéseket, amennyiben az eszközök és e szerződésekből eredő pozíciók

átadására nem került sor a 648/2012/EU rendelet 48. cikke (5) és (6) bekezdésének értelmében.

- (3) A szanalási hatóság minden vonatkozó klíringtagot értesít az (1) bekezdésben említett szerződések felmondásának dátumáról.
- (4) Az (1) bekezdésben említett bármely szerződés felmondása előtt a szanalási hatóság a következő lépéseket teszi meg:
 - a) kötelezi a szanalás alatt álló központi szerződő felet, hogy határozza meg az egyes szerződések értékét, és aktualizálja az egyes klíringtagok számlaegyenlegét;
 - b) határozza meg az egyes klíringtagoknak vagy az egyes klíringtagok által fizetendő nettó összegeket, figyelembe véve minden esedékes de még meg nem fizetett változó letétet, beleértve az a) pontban említett értékelések eredményeképp esedékes változó letétet;
 - c) értesíti az egyes klíringtagokat a megállapított nettó összegekről, és azokat e tájékoztatásnak megfelelően beszedi.
- (5) Amennyiben egy teljesítő klíringtag nem tudja megfizetni a (4) bekezdésnek megfelelően megállapított nettó összeget, a szanalási hatóság kötelezheti a központi szerződő felet, hogy a teljesítő klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, és annak alapletétjét, valamint a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel.
- (6) Amennyiben a szanalási hatóság felmondott egyet vagy többet az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett típusú szerződések közül, meg kell akadályoznia, hogy a központi szerződő fél a felmondott szerződésekkel azonos típusú új ügyleteket számoljon el.

A szanalási hatóság engedélyezheti a központi szerződő fél számára, hogy folytassa az érintett ügylettípusok elszámolását, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) a központi szerződő fél teljesíti a 648/2012/EU rendelet követelményeit;
- b) a szanalási hatóság értesítés ad ki és tesz közzé ebből a célból a 70. cikk (3) bekezdésében említett módokat alkalmazva.

30. cikk

A központi szerződő fél által a teljesítő klíringtagoknak fizetendő nyereségek értékének csökkentése

- (1) A szanalási hatóság csökkentheti a központi szerződő fél teljesítő klíringtagokkal szemben fennálló fizetési kötelezettségeinek értékét, amennyiben e kötelezettségek a központi szerződő fél változó letét fizetésére vagy gazdaságilag ezzel azonos kifizetésre vonatkozó folyamatainak megfelelően fizetendő nyereségből keletkeznek.
- (2) A szanalási hatóság az (1) bekezdésben említett fizetési kötelezettségek csökkentését egy méltányos elosztó mechanizmus alkalmazásával számolja ki, amelynek

meghatározása a 24. cikk (3) bekezdésének megfelelően elvégzett értékelés folyamán történik, és amelyről a klíringtagokat haladéktalanul tájékoztatja, amint sor kerül a szanálási eszköz használatára. Az egyes klíringtagok esetében csökkentendő teljes nettó nyereség arányos a központi szerződő fél által fizetendő összegekkel.

- (3) A fizetendő nyereségek értékének csökkentése attól a pillanattól hatályos és kötelező érvényű a központi szerződő félre és az érintett klíringtagokra nézve, amikor a szanálási hatóság végrehajtja a szanálási intézkedést.
- (4) Későbbi eljárásban egyetlen teljesítő klíringtag sem támaszthat követelést a központi szerződő féllel vagy jogutódjával szemben az (1) bekezdésben említett fizetési kötelezettségek csökkentéséből eredően.
- (5) Amennyiben a szanálási hatóság csak részben csökkenti a fizetendő nyereségek értékét, a fennmaradó fizetendő összeg továbbra is jár a teljesítő klíringtagnak.

31. cikk

Szanálási készpénzbefizetési felhívás

- (1) A szanálási hatóság előírhatja a teljesítő klíringtagok számára, hogy nyújtsanak pénzbeli hozzájárulást a központi szerződő félnek legfeljebb a központi szerződő fél garanciaalapjába befizetett hozzájárulásukkal megegyező összegben.

Amennyiben a központi szerződő fél több garanciaalapot működtet, az első albekezdésben említett pénzbeli hozzájárulás összege a klíringtagnak az érintett klíringszolgáltatás vagy eszközosztály garanciaalapjába vagy garanciaalapjaiba befizetendő hozzájárulásaira vonatkozik.

A szanálási hatóság élhet a szanálási készpénzbefizetési felhívással függetlenül attól, hogy kimerült-e már a teljesítő klíringtagok számára pénzbeli hozzájárulást előíró összes szerződéses kötelezettség.

A szanálási hatóság a pénzbeli hozzájárulás összegét minden egyes teljesítő klíringtag számára a klíringtag garanciaalapba való befizetéseivel arányosan állapítja meg.

- (2) Ha egy teljesítő klíringtag nem fizeti meg az előírt összeget, a szanálási hatóság kötelezheti a központi szerződő felet, hogy az érintett klíringtagot minősítse nemteljesítőnek, és a klíringtag alapletétjét, valamint a garanciaalaphoz való hozzájárulását a 648/2012/EU rendelet 45. cikkének megfelelően használja fel.

3. SZAKASZ

A TULAJDONVISZONYT MEGTESTESÍTŐ INSTRUMENTUMOK, HITELVISZONYT MEGTESTESÍTŐ INSTRUMENTUMOK VAGY EGYÉB FEDEZETLEN KÖTELEZETTSÉGEK LEÍRÁSA ÉS ÁTALAKÍTÁSA

32. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírására és átalakítására vonatkozó kötelezettség

- (1) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a 33. cikknek megfelelően a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek vonatkozásában alkalmazza a veszteségek fedezésére, az érintett központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél feltőkésítésére, vagy a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának támogatására.

A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a 33. cikknek megfelelően a szanálás alatt álló központi szerződő fél anyavállalata által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vonatkozásában is alkalmazza, amennyiben az anyavállalat által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat a központi szerződő fél 648/2012/EU rendelet 16. cikke szerinti tőkekövetelmények teljesítésére használják, vagy az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat a központi szerződő fél finanszírozása céljából bocsátották ki, és azok teljes mértékben fedezik a veszteséget vagy alárendelt követelést testesítenek meg a rendes fizetéseket illető eljárásban.

- (2) A 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés alapján a szanálási hatóság megállapítja a következőket:
- (a) azt az összeget, amellyel a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket le kell írni minden olyan veszteség figyelembevételével, amelyet a klíringtagoknak vagy egyéb harmadik feleknek a központi szerződő féllel szemben fennálló még nem teljesített kötelezettségeinek végrehajtásával fedezni lehet;
- (b) azt az összeget, amellyel a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra kell átváltani a központi szerződő fél vagy az áthidaló központi szerződő fél prudenciális kötelezettségeinek helyreállítása érdekében.

33. cikk

A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek leírását vagy átalakítását szabályozó rendelkezések

- (1) A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a követelések rendes fizetéseket illető eljárásban alkalmazandó elsőbbségének megfelelően használja.

- (2) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegének csökkentése vagy átalakítása előtt a szanálási hatóság a veszteség arányában és szükség esetén legfeljebb a veszteség teljes összege erejéig csökkenti a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok elvi összegét.

Amennyiben a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban elvégzett értékelésnek megfelelően a központi szerződő fél nettó értéke a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok csökkentése után is pozitív, a szanálási hatóság körülményektől függően bevonja vagy hígítja az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.

- (3) A szanálási hatóság a szanálási célok eléréséhez szükséges mértékben, és szükség esetén legfeljebb az érintett instrumentumok vagy kötelezettségek teljes összege erejéig csökkenti vagy átalakítja, vagy csökkenti és átalakítja a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tőkeösszegét.

- (4) A szanálási hatóság a leírasi és átalakítási eszközt nem használhatja a következő kötelezettségek vonatkozásában:

- a) foglalkoztatottakkal szemben fennálló kötelezettségek, felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettségek, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit;
- b) kereskedelmi hitelezőkkel vagy áruhitelezőkkel szemben fennálló, a központi szerződő fél mindennapi működéséhez kritikus áruk vagy szolgáltatások nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgálását és fenntartását – eredő kötelezettségek;
- c) adóhatóságokkal és társadalombiztosítási hatóságokkal szemben fennálló kötelezettségek – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó fizetési képzetlenségi jog szerint;
- d) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőkkel szemben fennálló kötelezettségek.

- (5) Amennyiben egy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egy hitelviszonyt megtestesítő instrumentum vagy egyéb fedezetlen kötelezettség csökkentésére kerül sor, a következő feltételek vonatkoznak:

- a) a csökkentés végleges;
- b) az instrumentumok birtokosának nem maradhat fenn követelése, kivéve a már esetlegesen felhalmozott kötelezettségeket, a szóban forgó csökkentés jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket, valamint a (6) bekezdés értelmében kibocsátott vagy átruházott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok alapján keletkező követeléseket;
- c) amennyiben a csökkentés csak részleges, az eredeti kötelezettséget keletkeztető megállapodás továbbra is érvényben marad a fennmaradó összeg tekintetében,

amelyre az adott megállapodás csökkentés által indokolt, módosított feltételei vonatkoznak.

Az a) pont nem gátolja meg, hogy a szanálási hatóságok leíró mechanizmust alkalmazzanak a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek birtokosainak, illetve az akkori tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok birtokosainak kártalanítására, amennyiben az ideiglenes értékelés alapján végrehajtott leírás szintjéről a 26. cikk (2) bekezdésében említett végleges értékeléssel összevetve megállapításra kerül, hogy az meghaladja a szükséges összeget.

- (6) A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek (3) bekezdés szerinti átalakításakor a szanálási hatóság kötelezheti a központi szerződő feleket, vagy anyavállalataikat, hogy bocsássanak ki vagy ruházzanak át tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek birtokosaira.
- (7) A szanálási hatóság a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeket a (3) bekezdés szerint kizárólag akkor alakíthatja át, ha teljesülnek a következő feltételek:
- a) a szanálási hatóság beszerezte az anyavállalat illetékes hatóságának beleegyezését, amennyiben az anyavállalat köteles tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat kibocsátani;
 - b) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat azelőtt bocsátják ki, hogy az állam vagy egy kormányzati szerv általi sajáttőke-nyújtás céljára a központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsátana ki;
 - c) az átváltási arány arányos kárpótlást biztosít az érintett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tulajdonosai számára, a rendes fizetésektől való elmaradásban biztosított elbánásukkal összhangban.

A hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy egyéb fedezetlen kötelezettségek tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra történő átalakítását követően ez utóbbi az átalakítást követően azonnal jegyezhető, illetve átruházható.

- (8) A (7) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság biztosítja, hogy a központi szerződő fél szanálási tervének kidolgozásával és napra készen tartásával összefüggésben és a központi szerződő fél szanálhatósága előtt álló akadályok felszámolására vonatkozó hatáskör részeként a központi szerződő fél mindig kibocsáthassa a szükséges számú tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

34. cikk

A leírás és átalakítás hatálya

A szanálási hatóság elvégzi vagy elvégezteti a leírási és átalakítási eszköz érvényesítéséhez szükséges összes adminisztratív és eljárási feladatot, beleértve a következőket:

- a) az összes vonatkozó nyilvántartás módosítása;

- b) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdéről való kivétele vagy a kereskedésből való kivonása;
- c) az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés engedélyezése;
- d) a már leírt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ szerinti tájékoztató kötelező közzététele nélküli újbóli tőzsdei bevezetése vagy a velük való kereskedés újraengedélyezése.

35. cikk

A leírás és átalakítás eljárási akadályainak megszüntetése

Amennyiben a 32. cikk (1) bekezdésének második albekezdése kerül alkalmazásra, az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő feleket vagy anyavállalatait, hogy mindig tartson kellő mennyiségű tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot annak biztosítására, hogy az adott központi szerződő felek vagy anyavállalatiak elegendő új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat tudjanak kibocsátani, és hogy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra történő átváltást hatékonyan lehessen elvégezni.

A szanálási hatóság a leírási és átalakítási eszközt a központi szerződő fél létesítő okiratában vagy alapszabályában foglalt rendelkezésektől függetlenül használja, ideértve a részvényesek elővásárlási jogára vonatkozó vagy a részvényesek tőkeemeléshez való hozzájárulását előíró rendelkezéseket.

36. cikk

Reorganizációs terv benyújtása

- (1) A központi szerződő felek a 32. cikkben említett eszközök használata után egy hónappal a 37. cikknek megfelelő reorganizációs tervet készítenek és nyújtanak be a szanálási hatóságnak. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tervnek összeegyeztethetőnek kell lennie a központi szerződő fél által a keretszabályok értelmében a Bizottsághoz benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.

Amennyiben a szanálási célok eléréséhez szükséges, a szanálási hatóság maximum két hónapra meghosszabbíthatja az első albekezdésben említett határidőt.

- (2) Amennyiben az Uniót az állami támogatási keretrendszer értelmében értesíteni kell a szerkezetátalakítási tervről, a reorganizációs terv benyújtása nem veszélyeztetheti az állami támogatások uniós keretrendszere által az érintett szerkezetátalakítási terv benyújtására megállapított határidőt.

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/71/EK irányelve (2003. november 4.) az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzeendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

- (3) A szanálási hatóság a reorganizációs tervet, és annak minden, 38. cikk szerinti módosítását benyújtja az illetékes hatóságnak és a szanálási kollégiumnak.

37. cikk

A reorganizációs terv tartalma

- (1) A 36. cikkben említett reorganizációs tervnek tartalmaznia kell azokat az intézkedéseket, amelyek célja, hogy észszerű időn belül helyreállítsák a központi szerződő félnek, illetve egyes üzletágainak a hosszú távú életképességét. Az intézkedéseknek a központi szerződő fél működési környezetét jelentő gazdasági és pénzügyi feltételekre vonatkozóan realisztikus feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs tervnek figyelembe kell vennie a pénzügyi piacok aktuális és lehetséges állapotát, tükrözni kell mind a legjobb, mind a legrosszabb esetet jelentő feltevéseket, ideértve az olyan helyzeteket, amelyekkel azonosíthatók a központi szerződő fél leginkább sérülékeny pontjai. A feltevéseket megfelelő szektorszintű referenciaértékekhez kell hasonlítani.

- (2) A reorganizációs tervnek legalább a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a központi szerződő fél csődjét vagy valószínűsíthető csődjét okozó tényezők és körülmények részletes elemzése;
 - b) központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítása érdekében elfogadandó intézkedések leírása;
 - c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.
- (3) A központi szerződő fél hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések közé tartozhatnak az alábbiak is:
- a) a központi szerződő fél tevékenységeinek átszervezése és átalakítása;
 - b) a központi szerződő fél műveleti rendszereinek és infrastruktúrájának változásai;
 - c) eszközök vagy üzletágak értékesítése.

38. cikk

A reorganizációs terv értékelése és elfogadása

- (1) A reorganizációs terv központi szerződő fél általi 36. cikk (1) bekezdés szerinti benyújtását követő egy hónapon belül a szanálási hatóság és az illetékes hatóság értékeli, hogy a szóban forgó tervben megállapított intézkedések megbízhatóan állítanak-e helyre a központi szerződő fél hosszú távú életképességét.

Amennyiben a szanálási hatóság és az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy a tervvel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanálási hatóság jóváhagyja a tervet.

- (2) Amennyiben a szanálási hatóság és az illetékes hatóság nem győződik meg arról, hogy a tervben megállapított intézkedésekkel helyreállítható a központi szerződő fél hosszú távú életképessége, a szanálási hatóság értesíti a központi szerződő felet az

aggályairól, és kötelezi, hogy két héten belül ismételtén nyújtson be egy az aggályokra megoldást nyújtó módosított tervet.

- (3) A szanalási hatóság és az illetékes hatóság értékeli az ismételtén benyújtott tervet, és a terv kézhezvételét követő egy héten belül tájékoztatja a központi szerződő felet arról, hogy az megfelelően orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van-e szükség.

39. cikk

A reorganizációs terv végrehajtása és nyomon követése

- (1) A központi szerződő fél végrehajtja a reorganizációs tervet, és kérésre, illetve legalább hathavonta jelentést nyújt be a szanalási hatóságnak és az illetékes hatóságnak a terv végrehajtásában elért eredményekről.
- (2) A szanalási hatóság az illetékes hatósággal egyetértésben kötelezheti a központi szerződő felet a terv átdolgozására, amennyiben az szükséges a 37. cikk (1) bekezdésében említett cél eléréséhez.

A központi szerződő fél az első albekezdésben említett átdolgozott tervet benyújtja a szanalási hatóságnak a 38. cikk (3) bekezdése szerinti értékelés céljából.

4. SZAKASZ

A VAGYONÉRTÉKESÍTÉSI ESZKÖZ

40. cikk

A vagyonértékesítési eszköz

- (1) A szanalási hatóság átruházhatja a következőket egy olyan vevőre, amely nem áthidaló központi szerződő fél:
- a) szanalás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
 - b) szanalás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, kötelme vagy kötelezettsége.

Az első albekezdésben említett átruházásra a központi szerződő fél részvényesei vagy a vevőn kívül bármely más harmadik fél beleegyezésének megszerzése nélkül, valamint a társasági jog vagy az értékpapírszabályozás alkalmazandó bármilyen eljárási követelményeinek – kivéve a 41. cikkben szabályozottakat – való megfelelés nélkül kerül sor.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.

A szanalási hatóságnak az első albekezdés alkalmazásában minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy megteremtse a 24. cikk (3) bekezdése szerint elvégzett értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételeket.

- (3) E rendelet ellenkező rendelkezéseinek hiányában a vevő által fizetett bármilyen ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:
- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait, amennyiben a vagyonértékesítésre a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól a vevőre történő átruházásával került sor;
 - b) a központi szerződő felet, amennyiben a vagyonértékesítésre a központi szerződő fél eszközei vagy kötelezettségei egy részének vagy egészének a vevőre történő átruházásával került sor;
 - c) a szanalást megelőzően veszteséget elszenvedő bármely teljesítő klíringtagot.

A vevő által fizetett bármely ellenszolgáltatás elosztása a központi szerződő fél többlépcsős veszteségfedezésével összhangban történik a 648/2012/EU rendelet 43. és 45. cikkeiben rögzítetteknek, valamint a követelések rendes fizetési képtelenségi eljárás szerinti kielégítési sorrendjének megfelelően.

- (4) Az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört többször is gyakorolhatja a szanalási hatóság annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve adott esetben a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek további átruházását hajtsa végre.
- (5) A szanalási hatóság a vevő hozzájárulásával ismételen a központi szerződő félre ruházhatja át azokat az eszközöket, jogokat, kötelezettségeket vagy forrásokat, amelyeket a vásárlóra ruházott át, illetve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonosaira ruházhatja át.

Amennyiben a szanalási hatóság használja az első albekezdésben említett átruházási hatáskört, a központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden ilyen eszközt, jogot, kötelmet vagy kötelezettséget, illetve tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot.

- (6) Az (1) bekezdés szerint végrehajtott minden átruházásra attól függetlenül kerül sor, hogy a vevő jogosult-e a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására és tevékenységek folytatására.

Amennyiben a vevő nem jogosult a szerzésből eredő szolgáltatások nyújtására, illetve a tevékenységek folytatására, a szanalási hatóság, az illetékes hatósággal való egyeztetés mellett elvégzi a vevő megfelelő átvilágítását, és biztosítja, hogy a vevő amint lehetséges, de legkésőbb a vagyonértékesítési eszköz használatát követő egy hónapon belül kérelmezze az engedélyét. Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az ilyen engedély iránti kérelmet gyorsított eljárásban bírálják el.

- (7) Amennyiben az (1) bekezdésben említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása a 648/2012/EU rendelet 31. cikkének (2) bekezdésében említettek szerinti befolyásoló részesedés megszerzését vagy növelését eredményezné, az illetékes hatóság az említett cikkben előírt értékelést olyan idő alatt végzi el, hogy az ne hátráltassa a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását, és ne akadályozza meg azt, hogy a szanalási intézkedés elérje a releváns szanalási célokat.

- (8) Amennyiben az illetékes hatóság nem végezte el a (7) bekezdésben említett értékelést addig az időpontig, amikor sor kerül a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására, a következők vonatkoznak:
- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása azonnal hatályos attól a dátumtól, amikor megtörténik azok átruházása;
 - b) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során fel kell függeszteni a vevőnek az adott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogát, és azt kizárólag a szanalási hatóság gyakorolhatja, amelynek azonban nincs a szavazati jog gyakorlására vonatkozó kötelezettsége, és nem tartozik felelősséggel a szavazati jog gyakorlására vagy attól való tartózkodásra vonatkozóan;
 - c) az értékelési időszak és az f) pont szerinti esetleges elidegenítési időszak során a szóban forgó átruházással kapcsolatban nem kell alkalmazni a 648/2012/EU rendelet 12. cikkében előírányzott, a befolyásoló részesedés szerzésére és megszüntetésére vonatkozó követelmények megsértése esetén kivethető szankciókat és egyéb intézkedéseket;
 - d) az illetékes hatóság az értékelés elvégzése után haladéktalanul írásban értesíti a szanalási hatóságot és a vevőt a 648/2012/EU rendelet 32. cikke szerinti értékelés eredményéről;
 - e) amennyiben az illetékes hatóság nem kifogásolja az átruházást, a szóban forgó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokhoz fűződő szavazati jogok a vevőre átruházottnak tekintendők a d) pontban említett értesítés dátumától kezdve;
 - f) amennyiben az illetékes hatóság kifogást emel a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházása ellen, a b) pont továbbra is érvényben marad, és a szanalási hatóság figyelemmel a piaci feltételekre, egy elidegenítési időszakot állapíthat meg, amelyen belül a vevőnek el kell idegenítenie az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat.
- (9) A szolgáltatásnyújtáshoz való jog 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanalás alatt álló központi szerződő fél jogutódként kell tekinteni, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanalás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek vagy források tekintetében gyakorolt.
- (10) Az (1) bekezdésben említett vevő nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrához való hozzáféréshez fűződő jogait, feltéve, hogy a vevő megfelel a tagsági vagy e rendszerekben vagy infrastruktúrákban való részvételi kritériumoknak.

Amennyiben a vevő nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, a vevő továbbra is gyakorolhatja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrához való hozzáféréshez fűződő jogait a szanalási hatóság által meghatározott időszak alatt. Ez az időszak legfeljebb 12 hónap lehet.

- (11) A vevő fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrához való hozzáférése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy a vevő nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel, vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az említett rendszerekhez, illetve infrastruktúrákhoz való hozzáférés engedélyezéséhez,
- (12) E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei, hitelezői, klíringtagjai és ügyfelei, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait, kötelezettségeit vagy forrásait nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átruházott eszközök, jogok, kötelemények vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

41. cikk

Vagyonértékesítési eszköz: eljárási követelmények

- (1) Amennyiben sor kerül a vagyonértékesítési eszköz használatára egy központi szerződő fél vonatkozásában, a szanálási hatóságnak meg kell hirdetnie az átruházni szándékozott eszközök, jogok, kötelemények, kötelezettségek vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok rendelkezésre állását, vagy intézkednie kell azok értékesítéséről. Jogok, eszközök, kötelemények és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.
- (2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítés az alábbi kritériumokkal összhangban történik:
- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, és nem vezethet jelentősen téves kép kialakulásához a központi szerződő fél eszközei, jogai, kötelemei, kötelezettségei vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai tekintetében, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
 - b) nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget;
 - c) nem állhat fenn összeférhetetlenség;
 - d) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
 - e) a lehetséges mértékig az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelemények vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

Az első albekezdésben említett kritériumok nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve, a szanálási hatóság a (2) bekezdésben meghatározott kritériumok teljesítése nélkül is értékesítheti az eszközöket, jogokat, köteleményeket, kötelezettségeket vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, ha úgy ítéli meg, hogy az e kritériumoknak való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését.

5. SZAKASZ AZ ÁTHIDALÓ KÖZPONTI SZERZŐDŐ FÉL ESZKÖZ

42. cikk *Az áthidaló központi szerződő fél eszköz*

- (1) A szanálási hatóság átruházhatja a következőket egy áthidaló központi szerződő félre:
- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok;
 - b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely eszköze, joga, kötelme vagy kötelezettsége.
- Az első albekezdésben említett átruházásra a szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei vagy az áthidaló központi szerződő félen kívül bármely más harmadik fél beleegyezésének megszerzése nélkül, valamint a társasági jog vagy az értékpapírjog máskülönben alkalmazandó bármilyen eljárási követelményeinek – kivéve a 43. cikkben szabályozottakat – való megfelelés nélkül kerül sor.
- (2) Az áthidaló központi szerződő félnek olyan jogi személynek kell lennie, amely az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
- a) a szanálási hatóság ellenőrzése alatt áll, és részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság tulajdonában van; e hatóságok között lehet a szanálási hatóság is;
 - b) azzal a céllal hozták létre, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok egy részét vagy összességét, illetve a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelmeinek és kötelezettségeinek egy részét vagy összességét átvegye és birtokolja abból a célból, hogy fenntartsa a központi szerződő fél kritikus funkcióit és a későbbiek során eladja a központi szerződő felet.
- (3) Az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy az áthidaló központi szerződő félre átruházott teljes kötelmi, illetve kötelezettségállomány ne legyen nagyobb a szanálás alatt álló központi szerződő félről átruházott jogok és eszközök összértékénél.
- (4) E rendelet ellenkező rendelkezéseinek hiányában az áthidaló központi szerződő fél által fizetett bárminemű ellenszolgáltatás a következőket illeti meg:
- a) a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok tulajdonosait, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak azok tulajdonosairól az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor;
 - b) a szanálás alatt álló központi szerződő felet, amennyiben az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásra a központi szerződő fél eszközei vagy

kötelezettségei egy részének vagy egészének az áthidaló központi szerződő félre történő átruházásával került sor.

(5) Az (1) bekezdésben említett átruházási hatáskört többször is gyakorolhatja a szanalási hatóság annak érdekében, hogy a központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, vagy a központi szerződő fél eszközeinek, jogainak, kötelezettségeinek vagy forrásainak további átruházását hajtsa végre.

(6) A szanalási hatóság ismételten a szanalás alatt álló központi szerződő félre ruházhatja át azokat a jogokat, kötelezettségeket, az eszközöket vagy kötelezettségeket, amelyeket az áthidaló központi szerződő félre ruházott át, illetve a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat ismét azok eredeti tulajdonaira ruházhatja át, amennyiben az (1) bekezdésben említett átruházás alapjául szolgáló határozat kifejezetten rendelkezik erről.

Amennyiben a szanalási hatóság használja az első albekezdésben említett átruházási hatáskört, a szanalás alatt álló központi szerződő fél vagy az eredeti tulajdonosok kötelesek visszavenni minden ilyen eszközt, jogot, kötelezettséget vagy kötelezettséget, illetve tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot, feltéve, hogy teljesülnek e bekezdés első albekezdésében vagy a (7) bekezdésben foglalt feltételek.

(7) Amennyiben a konkrét tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelezettségek nem tartoznak a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelezettségek azon kategóriáiba, amelyeket az átruházás alapjául szolgáló határozat meghatároz, illetve nem teljesítik az említett határozatban előírt, a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelezettségek átruházására vonatkozó feltételeket, a szanalási hatóság az áthidaló központi szerződő félről ismét a szanalás alatt álló központi szerződő félre, vagy az eredeti tulajdonosokra ruházhatja át.

(8) A (6) és (7) bekezdésben említett átruházásra bármilyen időtartamon belül sor kerülhet, és végrehajtása során teljesíteni kell az adott cél érdekében történt átruházásra vonatkozó határozatban előírt minden egyéb feltételt.

(9) A szanalási hatóság a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, illetve eszközöket, jogokat, kötelezettségeket vagy kötelezettségeket átruházhatja az áthidaló központi szerződő félről egy harmadik félre.

(10) A szolgáltatásnyújtáshoz való jog 648/2012/EU rendelettel összhangban történő gyakorlása céljából az áthidaló központi szerződő felet a szanalás alatt álló központi szerződő fél jogutódaként kell tekinteni, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanalás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

Egyéb esetekben a szanalási hatóságok kérhetik, hogy az áthidaló központi szerződő felet tekintsék a szanalás alatt álló központi szerződő fél jogutódjának, amely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, amelyet a szanalás alatt álló központi szerződő fél az átruházott eszközök, jogok, kötelezettségek tekintetében gyakorolt.

- (11) Az áthidaló központi szerződő fél nem akadályozható meg abban, hogy gyakorolja a szanálás alatt álló központi szerződő fél tagsági jogait, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb FMI-khez való hozzáféréshez fűződő jogait, feltéve, hogy az áthidaló központi szerződő fél megfelel a tagsági vagy e rendszerekben és infrastruktúrákban való részvételi kritériumoknak.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél nem felel meg az első albekezdésben említett kritériumoknak, az áthidaló központi szerződő fél továbbra is gyakorolhatja a központi szerződő fél tagsági jogait, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb pénzügyi piaci infrastruktúrához való hozzáféréshez fűződő jogait a szanálási hatóság által meghatározott időszak alatt. Ez az időszak legfeljebb 12 hónap lehet.

- (12) Az áthidaló központi szerződő fél fizetési és elszámolási rendszerekhez, illetve egyéb pénzügyi FMI-khez való hozzáférése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy az áthidaló központi szerződő fél nem rendelkezik hitelminősítő intézettől származó minősítéssel, vagy a minősítés nem felel meg azoknak a minősítési szinteknek, amelyek szükségesek az említett rendszerekhez, illetve infrastruktúrákhoz való hozzáférés engedélyezéséhez.
- (13) A szanálás alatt álló központi szerződő fél részvényesei, hitelezői, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az áthidaló központi félre átruházott eszközök, jogok, kötelmek vagy kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan, illetve nem támaszthatnak követeléseket annak igazgatóságával vagy felső vezetésével szemben.
- (14) Az áthidaló központi szerződő félnek nincsen kötelezettsége vagy felelőssége a szanálás alatt álló intézmény részvényeseivel vagy hitelezőivel szemben, és az áthidaló központi szerződő fél igazgatósága vagy felső vezetése nem tartozik felelősséggel e részvényeseknek vagy hitelezőknek a feladataik ellátása során elkövetett cselekményekért és mulasztásokért, kivéve, ha e cselekmények vagy mulasztások az alkalmazandó nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősülnek.

43. cikk

Áthidaló központi szerződő fél: eljárási követelmények

- (1) Az áthidaló központi szerződő fél teljesíti az alábbi követelmények mindegyikét:
- a) az áthidaló központi szerződő fél beszerzi a szanálási hatóság jóváhagyását a következők mindegyikéhez:
- i. az áthidaló központi szerződő fél létesítő okirata;
 - ii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatóságának tagjai, amennyiben azokat nem közvetlenül a szanálási hatóság nevezi ki;
 - iii. az áthidaló központi szerződő fél igazgatósága tagjainak felelősségi körei és javadalmazása, amennyiben a javadalmazást és a felelősségi köröket nem közvetlenül a szanálási hatóság határozza meg;

iv. az áthidaló központi szerződő fél stratégiája és kockázati profilja;

- b) az áthidaló központi szerződő fél rendelkezik a 42. cikk (1) bekezdéséből eredő szolgáltatások nyújtásához vagy tevékenységek folytatásához szükséges engedélyekkel a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél nem rendelkezik az (1) bekezdés b) pontja szerint előírt engedélyekkel, a szanalási hatóság megszerzi az illetékes hatóság engedélyét a 42. cikk (1) bekezdésében említett átruházás végrehajtásához. Amennyiben az illetékes jóváhagyja a szóban forgó átruházást, meg kell jelölnie, hogy az áthidaló központi szerződő fél milyen időtartamra mentesül a 648/2012/EU rendelet követelményeinek való megfelelés alól. Ez az időszak nem haladhatja meg a 12 hónapot.

- (2) Figyelemmel az uniós vagy nemzeti versenyszabályok szerinti esetleges korlátozásokra, az áthidaló központi szerződő fél vezetésének az áthidaló központi szerződő felet azzal a céllal kell működtetnie, hogy fennmaradjon az érdekelt feleknek az áthidaló központi szerződő fél kritikus funkcióihoz való hozzáférése, és egy vagy több magánszektorbeli vásárlónak értékesítsék az áthidaló központi szerződő felet vagy eszközeit, jogait, kötelezettségeit és forrásait. Ennek az értékesítésnek az e cikk (5) és adott esetben (6) bekezdésében meghatározott időtartamon belül kell megtörténnie, valamint akkor, amikor a piaci feltételek megfelelőek.
- (3) A szanalási hatóság megszünteti az áthidaló központi szerződő fél működését a következők közül bármelyik esetén:
- a) a szanalási célok teljesültek;
 - b) az áthidaló központi szerződő fél egyesül egy másik szervezettel;
 - c) az áthidaló központi szerződő fél már nem teljesíti a 42. cikk (2) bekezdésében szereplő követelményeket;
 - d) az áthidaló központi szerződő fél vagy lényegében az összes eszköze, joga, kötelezettsége vagy forrása értékesítésre került a (4) bekezdésnek megfelelően;
 - e) lejár az (5) bekezdésben meghatározott időszak;
 - f) az áthidaló központi szerződő fél által elszámolt ügyletek rendezése megtörtént, lejártak vagy a pozíció lezárásra került, és a központi szerződő fél ezen ügyletekhez kapcsolódó jogai és kötelezettségei ezzel teljes mértékben megszűntek.
- (4) Az áthidaló központi szerződő fél vagy eszközeinek, jogainak, kötelmeinek vagy kötelezettségeinek értékesítése előtt a szanalási hatóságnak meg kell hirdetnie az értékesíteni kívánt vagyonelemek rendelkezésre állását, és biztosítania kell, hogy azok értékesítése nyíltan és átláthatóan történjen, és ne alakuljon ki lényegesen téves kép róluk.

A szanalási hatóság az első albekezdésben említett értékesítést kereskedelmi feltételek mellett végzi, és nem részesíthet indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget.

- (5) A szanálási hatóságnak meg kell szüntetnie az áthidaló központi szerződő fél működését attól a naptól számított két év lejártával, amelyen a szanálás alatt álló központi szerződő féltől az utolsó vagyonelem átruházása megtörtént.

Amennyiben a szanálási hatóság megszünteti az áthidaló központi szerződő fél működését, kérelmezi az illetékes hatóságnál az áthidaló központi szerződő fél engedélyének visszavonását.

- (6) A szanálási hatóság az (5) bekezdésben említett időtartamot egy vagy több alkalommal további egy évvel meghosszabbíthatja, amennyiben a meghosszabbítás szükséges az áthidaló központi szerződő félnek a (3) bekezdés a)–d) pontjaiban említett megszüntetéséhez.

Az (5) bekezdésben említett időtartam meghosszabbítására irányuló határozatot meg kell indokolni, és annak tartalmaznia kell az áthidaló központi szerződő fél helyzetének részletes elemzését a piaci feltételek és kilátások vonatkozásában.

- (7) Amennyiben az áthidaló központi szerződő fél működését a (3) bekezdés d) vagy e) pontjában említett körülmények között szünetik meg, úgy az áthidaló központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében fel kell számolni.

E rendelet ellenkező rendelkezéseinek hiányában az áthidaló központi szerződő fél megszüntetéséből eredően keletkezett bevétel az áthidaló központi szerződő fél részvényeseit illeti meg.

Amennyiben az áthidaló központi szerződő felet több szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek és kötelezettségeinek átruházására használják, úgy a második albekezdésben említett bevételek jóváírása az egyes szanálás alatt álló központi szerződő felekről átruházott eszközökre és kötelezettségekre hivatkozással történik.

6. SZAKASZ

PÓTLÓLAGOS FINANSZÍROZÁSRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEK

44. cikk

Alternatív finanszírozási eszközök

A szanálási hatóság köthet kölcsönszerződéseket, vagy igénybe veheti a pénzügyi támogatás egyéb formáit, ideértve a szanálás alatt álló központi szerződő félben lévő nem kimerített garanciaalapokban rendelkezésre álló előfinanszírozott erőforrásokat, amennyiben ez szükséges a szanálási eszközök hatékony alkalmazásának biztosításához.

7. SZAKASZ

KORMÁNYZATI STABILIZÁCIÓS ESZKÖZÖK

45. cikk

Állami pénzügyi stabilizációs eszközök

- (1) A szanálási hatóság kormányzati stabilizációs eszközöket használhat a 46. és 47. cikkekkel összhangban egy központi szerződő fél szanálása céljából, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

- a) a pénzügyi támogatás szükséges a szanalási celok eléréséhez;
 - b) a pénzügyi támogatás alkalmazása végső megoldásként történik, miután a lehető legteljesebb mértékben értékelték és kihasználták az egyéb szanalási eszközöket – a pénzügyi stabilitás fenntartása mellett –, az illetékes minisztériumnak vagy kormánynak a szanalási hatósággal folytatott konzultációt követő elhatározása szerint;
 - c) a pénzügyi támogatás összhangban van az állami támogatások uniós keretrendszerével;
 - d) az illetékes hatóság kötelezi a szanalási hatóságot a szóban forgó pénzügyi támogatás nyújtására.
- (2) Az állami pénzügyi stabilizációs eszközök alkalmazására tekintettel az illetékes minisztériumoknak vagy kormánynak rendelkezniük kell a 48–59. cikkeken említett megfelelő szanalási hatáskörökkel, valamint biztosítaniuk kell az 52., 54., és 70. cikkeken való megfelelést.
- (3) Az állami pénzügyi stabilizációs eszközök végső megoldásként használhatók az (1) bekezdés b) pontjában foglalt celok eléréséhez, amennyiben legalább a következő feltételek bármelyike teljesül:
- a) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanalási hatóság – a központi bankkal és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – megállapítja, hogy egyéb szanalási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez;
 - b) az illetékes minisztérium vagy kormányzat és a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanalási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi bank korábban már rendkívüli likviditási támogatásban részesítette a központi szerződő felet;
 - c) az illetékes minisztérium vagy kormányzat az illetékes hatósággal és a szanalási hatósággal való konzultációt követően az ideiglenes államosítási eszköz tekintetében úgy ítéli meg, hogy a szanalási eszközök alkalmazása nem bizonyulna elégségesnek a közérdek védelméhez, amennyiben a központi szerződő fél korábban már a részvény-finanszírozási eszközökből nyújtott állami részvénytőke támogatásban részesült.

46. cikk

Állami tőketámogatási eszköz

- (1) Állami pénzügyi támogatás adható a központi szerződő fél feltökésítéséhez tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok ellenében.
- (2) Az állami tőketámogatási eszköz alá tartozó központi szerződő feleket kereskedelmi és szakmai alapon kell irányítani.
- (3) Az (1) bekezdésben említett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat egy magánszektorbeli vásárlónak kell értékesíteni, amint a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik azt.

47. cikk

Ideiglenes államosítási eszköz

- (1) Valamely központi szerződő fél ideiglenesen állami tulajdonba vehető a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra valamely tagállam által egy kedvezményezett javára adott egy vagy több átruházási megbízással, amely kedvezményezett a következők valamelyike:
- a) a tagállam által kijelölt személy;
 - b) teljes mértékben a tagállam tulajdonában álló valamely társaság.
- (2) Az ideiglenesen állami tulajdonba vett központi szerződő feleket kereskedelmi és szakmai alapon kell irányítani, és azokat a kereskedelmi és pénzügyi körülmények által megengedett legrövidebb időn belül egy magánszektorbeli vásárlónak kell értékesíteni.

IV. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

48. cikk

Általános hatáskörök

- (1) A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a szanálási eszközök eredményes alkalmazásához szükséges valamennyi hatáskörrel, beleértve a következő hatásköröket:
- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják bármely olyan információ szolgáltatását a szanálási hatóság számára, amelyre annak szüksége van a szanálási intézkedésről való határozathozatalhoz, valamint a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését is helyszíni vizsgálatok révén;
 - b) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél feletti ellenőrző befolyás gyakorlására, valamint a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak birtokosaira és a központi szerződő fél igazgatóságára ruházott összes jog és hatáskör gyakorlására;
 - c) hatáskör szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok átruházására;
 - d) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél jogainak, eszközeinek, kötelezettségeinek vagy forrásainak más szervezetre történő átruházására az adott szervezet beleegyezésével;
 - e) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy egyéb fedezetlen kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy az esedékes összegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;

- f) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak vagy egyéb fedezetlen kötelezettségeinek az átváltására annak a központi szerződő félnek vagy áthidaló központi szerződő félnek a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaira, amelyre a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeit, jogait, kötelmeit vagy kötelezettségeit átruházták;
- g) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- h) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kibocsátott tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok névértékének csökkentésére, akár nullára csökkentésére, valamint e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok bevonására;
- i) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy anyavállalata számára előírják új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását, ideértve az elsőbbségi részvényeket és feltételesen átváltható instrumentumokat;
- j) hatáskör a központi szerződő fél hitelviszonyt megtestesítő instrumentumainak és egyéb kötelezettségek tekintetében a lejárat, a fizetendő kamatösszeg vagy annak az időpontnak a módosítására, amelyen a kamatfizetés esedékessé válik, többek között a fizetés átmeneti felfüggesztésével is;
- k) hatáskör pénzügyi szerződések lezárására és felmondására;
- l) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának és felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- m) arra irányuló hatáskör, hogy az illetékes hatóságot kötelezzék arra, hogy a 648/2012/EU rendelet 31. cikkében meghatározott határidőktől eltérve időben értékelje a befolyásoló részesedés vevőjét;
- n) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél valamely klíringtagja számára járó változó letét összegének csökkentésére, akár nullára csökkentésére;
- o) hatáskör a nyitott pozíciók és bármely kapcsolódó eszközök, ideértve a vonatkozó tulajdonjog átruházást és az értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodásokat, az egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodásokat és nettósítási megállapodásokat, átvezetését egy nemteljesítő klíringtag számlájáról egy teljesítő klíringtag számlájára a 648/2012/EU rendelet 48. cikkének megfelelő módon;
- p) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél résztvevőinek fennálló és rendezetlen szerződéses kötelezettségeinek végrehajtására;
- q) hatáskör a szanálás alatt álló központi szerződő fél anyavállalatának fennálló és még nem teljesített szerződéses kötelezettségeinek végrehajtására, ideértve a pénzügyi támogatás nyújtását a központi szerződő fél számára garanciák vagy hitelkeretek útján;

- r) hatáskör a klíringtagok kötelezésére, hogy nyújtsanak pótlólagos pénzbeli hozzájárulást.

A szanálási hatóságok az első albekezdésben említett hatásköröket külön-külön vagy egymással kombinálva is gyakorolhatják.

- (2) E rendelet és az állami támogatások uniós keretrendszere ellenkező rendelkezésének hiányában a szanálási hatóságra nem vonatkoznak a következő követelmények, amennyiben az (1) bekezdésben említett hatásköröket gyakorolja:
- a) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély jóváhagyásának vagy hozzájárulásának megszerzésére vonatkozó követelmény;
 - b) szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy áthidaló központi szerződő fél pénzügyi instrumentumainak, jogainak, kötelezettségeinek, eszközeinek vagy forrásainak átruházására vonatkozó követelmények;
 - c) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély értesítésére vonatkozó követelmény;
 - d) valamely értesítés vagy tájékoztató közzétételére vonatkozó követelmény;
 - e) bármilyen dokumentum más hatóságoknál való elhelyezésére vagy nyilvántartásba vételére vonatkozó követelmény.

49. cikk

Kiegészítő hatáskörök

- (1) A 48. cikk (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása esetén a szanálási hatóság gyakorolhatja a következő kiegészítő hatáskörök bármelyikét is:
- a) a 65. cikkekre is figyelemmel, annak előírása, hogy az átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, kötelezettségeket, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor;
 - b) a további tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
 - c) az érintett hatóság felkérése arra, hogy szüntesse meg vagy függessze fel a központi szerződő fél által kibocsátott pénzügyi instrumentumoknak szabályozott piacra való bevezetését, illetve a 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² szerinti hivatalos tőzsdei jegyzését;
 - d) annak előírása, hogy a vevő vagy áthidaló központi szerződő fél, a 40., illetve 42. cikknek megfelelően, a szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely joga vagy kötelezettsége, illetve a szanálás alatt álló intézmény által hozott bármely intézkedés tekintetében, ideértve a piaci infrastruktúrában való részvételhez kapcsolódó bármilyen jogot vagy kötelezettséget is, olyan

³² Az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzeendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 184., 2001.7.6., 1. o.).

elbánásban részesüljön, mintha ő lenne a szanálás alatt álló központi szerződő fél;

- e) annak előírása a szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy adott esetben a vevő vagy áthidaló központi szerződő fél számára, hogy a másikat információval és támogatással lássa el;
- f) annak előírása, hogy az a klíringtag, amely a 48. cikk (1) bekezdésének o) és p) pontjaiban foglalt hatáskör gyakorlásával elosztott bármely pozíció átvevője, vállaljon át minden a központi szerződő félben történő részvételhez kapcsolódó jogot vagy kötelezettséget e pozíciók tekintetében;
- g) az olyan szerződések feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részes fél, illetve valamely vevő vagy áthidaló központi szerződő fél helyettesítése részes féli minőségében;
- h) a szanálás alatt álló központi szerződő fél működési szabályzatának módosítása, a 37. cikk hatálya alá tartozó részvétel feltételei tekintetében is;
- i) valamely klíringtag tagságának átruházása a szanálás alatt álló központi szerződő félről a központi szerződő fél vevőjére vagy egy áthidaló központi szerződő félre.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában e rendeletben szabályozott semmilyen kártalanításra való jog nem tekinthető kötelezettségnek vagy tehernek.

- (2) A szanálási hatóság előírhatja azokat az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedéseket, amelyek szükségesek a szanálási intézkedés hatékonyságának, és annak a biztosításához, hogy a vevő vagy az áthidaló központi szerződő fél működtetni tudja az átadott üzleti tevékenységet. Az üzletmenet folytonosságát biztosító intézkedések a következőket foglalhatják magukban:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött szerződések folyamatossága oly módon, hogy vevő vagy áthidaló központi szerződő fél átvállalja a szanálás alatt álló központi szerződő fél bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz és kötelelemhez, eszközhöz vagy kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanálás alatt álló központi szerződő fél helyébe lép;
- b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél vevő vagy áthidaló központi szerződő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, kötelelemhez, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.

- (3) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (2) bekezdés b) pontjában szabályozott hatáskörök nem érintik a következőket:

- a) a központi szerződő fél munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;

- b) az 55., a 56. és a 57. cikkre is figyelemmel valamely szerződés részes fel szerződés szerinti jogainak, köztük a szerződés felmondásához való jog gyakorlása, amennyiben erről a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló központi szerződő félnek az átruházást megelőző, illetve a vevőnek vagy az áthidaló központi szerződő félnek az átruházást követő cselekménye vagy mulasztása alapján jogosult.

50. cikk
Rendkívüli ügyvezetés

- (1) A szanálási hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhetnek ki a szanálás alatt álló központi szerződő fél igazgatóságának leváltására. A rendkívüli ügyvezető kellően jó hírnévvel és megfelelő tapasztalattal rendelkezik a pénzügyi szolgáltatások, a kockázatkezelés és az elszámolási szolgáltatások terén a 648/2012/EU rendelet 27. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban.
- (2) A rendkívüli ügyvezető a központi szerződő fél részvényeseit és igazgatóságát megillető valamennyi hatáskörrel rendelkezik. A rendkívüli ügyvezető kizárólag a szanálási hatóság ellenőrzése alatt gyakorolhatja e hatásköröket. A szanálási hatóságok korlátokat szabhatnak a rendkívüli ügyvezető intézkedéseinek, illetve kötelezhetik arra, hogy bizonyos intézkedések esetén kérje a szanálási hatóság előzetes hozzájárulását.

A szanálási hatóság nyilvánosságra hozza az (1) bekezdésben említett kinevezést, és e kinevezéshez kapcsolódó feltételeket.

- (3) A rendkívüli ügyvezető egy évnél hosszabb időre nem nevezhető ki. A szanálási hatóság ezt az időszakot szükség esetén meghosszabbíthatja, amennyiben az szükséges a szanálási célok eléréséhez.
- (4) A rendkívüli ügyvezető minden szükséges intézkedést megtesz a szanálási célkitűzések előmozdítása és a szanálási hatóság által hozott szanálási intézkedések megvalósítása érdekében. Összeférhetlenség vagy érdekellentét esetén ez a törvényi kötelezettség minden egyéb, a központi szerződő fél alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt irányítási feladattal szemben elsőbbséget élvez.
- (5) A rendkívüli ügyvezető az őt kinevező szanálási hatóság számára a szanálási hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatása kezdetén és végén jelentéseket készít. Ezek a jelentések részletesen ismertetik a központi szerződő fél pénzügyi helyzetét, valamint a megtett intézkedések okát.
- (6) A szanálási hatóság bármikor felmentheti a rendkívüli ügyvezetőt. A rendkívüli ügyvezetőt a következő esetek mindegyikében el kell távolítania:
- a) amennyiben a rendkívüli ügyvezető elmulasztja teljesíteni feladatait a szanálási hatóság által meghatározott feltételeknek megfelelően;
 - b) amennyiben a szanálási célok jobban elérhetők az érintett rendkívüli ügyvezető eltávolításával vagy leváltásával;
 - c) amennyiben a kinevezés feltételei már nem teljesülnek.

- (7) Amennyiben a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok rendelkeznek egy fizetéseképtelenségi ügyvezetés kinevezéséről, az (1) bekezdés szerint kinevezett rendkívüli ügyvezető fizetéseképtelenségi ügyvezetőnek is kinevezhető.

51. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

- (1) A szanálási hatóságok előírhatják egy szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy a szanálás alatt álló központi szerződő féllel azonos vállalatcsoportba tartozó vállalkozás vagy klíringtagjai számára, hogy biztosítsa mindazon szolgáltatásokat és létesítményeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a vevő vagy áthidaló központi szerződő fél hatékonyan tudja működtetni az átruházott üzleti tevékenységet.

Az első albekezdés alkalmazandó függetlenül attól, hogy a központi szerződő féllel azonos vállalatcsoportba tartozó valamely vállalkozás vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagja rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá került-e, vagy ő maga is szanálás alatt áll-e.

- (2) A szanálási hatóság végrehajthatja a más tagállamok szanálási hatóságai által az (1) bekezdés szerint kiszabott kötelezettségeket, amennyiben azokat a hatásköröket a szanálás alatt álló központi szerződő féllel azonos vállalatcsoportba tartozó valamely vállalkozással, vagy a központi szerződő fél valamely klíringtagjával kapcsolatban gyakorolják.
- (3) Az (1) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények a pénzügyi támogatás semmilyen formáját sem foglalják magukban.
- (4) Az (1) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbiak szerint történik:
- ugyanazon feltételekkel, mint amelyek mellett a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanálási intézkedés előtt a központi szerződő félnek biztosították, amennyiben létezik e célból megállapodás;
 - észszerű kereskedelmi feltételek mellett, amennyiben nincs ilyen célú megállapodás, illetve amennyiben a megállapodás lejárt.

52. cikk

Más tagállam által hozott szanálási intézkedések vagy válságmegelőzési intézkedések érvényesítésére vonatkozó hatáskör

- (1) Amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai, eszközei, jogai, kötelmei vagy kötelezettségei a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található, vagy azokat a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga szabályozza, e tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, jogok, kötelek vagy kötelezettségek átruházása e másik tagállam joga szerint történik.
- (2) A másik vonatkozó tagállam hatóságai kötelesek megadni valamely tagállam szanálási hatóságának minden szükséges támogatást annak biztosítására, hogy valamennyi tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumot, eszközt, jogot, kötelmet

vagy kötelezettséget az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően ruházzanak át a vevőre vagy az áthidaló központi szerződő félre.

- (3) A tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, eszközöknek, jogoknak, kötelemeknek vagy kötelezettségeknek az (1) bekezdésben említett átruházása által érintett részvényesek, hitelezők és harmadik felek az érintett tagállamnak az átruházásra irányadó jogának alapján ne legyenek jogosultak az átruházás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.
- (4) Amennyiben valamely tagállam szanálási hatósága a 28. vagy a 32. cikkeken említett szanálási eszközöket alkalmazza, és a szanálás alatt álló központi szerződő fél ügyletei, kötelezettségei, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai között szerepelnek olyan ügyletek vagy kötelezettségek, amelyekre egy másik tagállam joga az irányadó, vagy az érintett másik tagállamban található hitelezőkkel szembeni kötelezettségek vagy ottani klíringtagok vonatkozásában fennálló ügyletek, az adott másik tagállam érintett hatóságainak biztosítaniuk kell, hogy e szanálási eszközökből eredő minden intézkedés hatályos legyen.

Az első albekezdés alkalmazásában e szanálási eszközök által érintett részvényesek, hitelezők és klíringben részt vevő felek nem jogosultak megtámadni a tőkeösszegnek vagy az instrumentum vagy kötelezettségek alapján fizetendő összeg csökkentését, annak átalakítását vagy átütemezését.

- (5) A szanálási hatóság szerinti tagállam biztosítja, hogy az alábbi jogok és védintézkedések a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljenek meghatározásra:
 - a) a részvényesek, hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 72. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, illetve eszközöknek, jogoknak, kötelemeknek vagy kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésében említett átruházását;
 - b) az érintett hitelezők azon joga, hogy a 72. cikk alapján fellebbezés benyújtása útján megtámadják az e cikk (4) bekezdése alá tartozó instrumentumok, kötelezettségek vagy ügyletek tőkeösszegének vagy az azok alapján fizetendő összeg csökkentését, annak átalakítását vagy átütemezését;
 - c) az e cikk (1) bekezdésében említett eszközök, jogok, kötelemek vagy kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, az V. fejezetben említettek szerinti védintézkedések.

53. cikk

Harmadik országokban található személyek tulajdonában álló, vagy harmadik országok joga által szabályozott eszközökkel, szerződésekkel, jogokkal, kötelemekkel, kötelezettségekkel, és tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokkal kapcsolatos hatáskör

- (1) Amennyiben a szanálási intézkedés harmadik országban található személyek eszközeit vagy szerződéseit, vagy harmadik ország joga alá tartozó tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, kötelemeket vagy kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírhatják a következőket:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél és az érintett eszközöket, szerződéseket, tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, jogokat, kötelezettségeket vagy forrásokat átvevő fél tegyen meg minden, az intézkedés hatályossá válásához szükséges lépést;
 - b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél az intézkedés hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokat, eszközöket vagy jogokat, illetve teljesítse a kötelezettségeket;
 - c) az átvevőnél az e bekezdés a) és b) pontja értelmében előírt intézkedések meghozatala során indokoltan felmerült, méltányolható költségek megtérítésére a 27. cikk (9) bekezdésében előírt bármely módon sor került.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság előírhatja a központi szerződő fél számára, hogy biztosítsa olyan rendelkezés beillesztését a klíringtagokkal és a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, valamint egyéb kötelezettségek harmadik országokban található tulajdonosaival kötött szerződéseibe és egyéb megállapodásaiba, amellyel azok rájuk nézve kötelezőnek fogadják el az eszközeik, szerződéseik, jogaik, kötelemeik és kötelezettségeik tekintetében a szanálási hatóság által végrehajtott intézkedéseket, beleértve az 55., 56. és 57. cikkek alkalmazását is.
- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett szanálási intézkedés nem válik hatályossá, az adott intézkedés érvényét veszti az érintett tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok, eszközök, kötelemeik vagy kötelezettségek tekintetében.

54. cikk

Egyes szerződéses feltételek kizárása a korai beavatkozás és a szanálás során

- (1) Az e rendelet szerint meghozott válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedések vagy az érintett intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármely esemény önmagában még nem tekinthető a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett jogérvényesítési eljárásnak és a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetéképtelenségi eljárásnak, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek.

Az első albekezdés alkalmazásában a 75. cikk szerint elismert harmadik országbeli szanálási eljárások, vagy amennyiben a szanálási hatóság úgy határoz, az érintett eljárások e rendelettel összhangban meghozott válságkezelési intézkedésnek minősülnek.

- (2) Az (1) bekezdésben említett válságmegelőzési intézkedés vagy szanálási intézkedés nem alkalmazandó a következőkre:
- a) felmondási, felfüggesztési, módosítási, nettósítási vagy egymással szembeni elszámolási jog gyakorlása, többek között olyan szerződések vonatkozásában, amelyeket a központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó valamely szervezet kötött, és amely a csoport bármely szervezete által garantált vagy egyéb módon támogatott cross-default (szerződésszegés más szerződésben) rendelkezéseket vagy kötelezettségeket tartalmaz;

- b) az érintett központi szerződő fél vagy a központi szerződő féllel azonos csoportba tartozó szervezet vagyonának birtokba vétele, a vagyon feletti ellenőrző befolyás gyakorlása vagy biztosíték végrehajtása cross-default rendelkezéseket tartalmazó szerződés vonatkozásában;
- c) az érintett központi szerződő fél vagy az azzal azonos csoportba tartozó szervezet bármely szerződéses jogának befolyásolása cross-default rendelkezéseket tartalmazó szerződés vonatkozásában.

55. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

- (1) A szanálási hatóságok felfüggeszthetik a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött bármely ügylet mindkét szerződő felének fizetési vagy szállítási kötelezettségeit felfüggesztésről szóló közlemény 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfél jelent.

- (2) Amikor a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül a felfüggesztési időtartam lejártakor válik esedékessé.
- (3) A szanálási hatóság nem gyakorolja az (1) bekezdésben említett hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerekkel vagy rendszerműködtetőkkel, köztük egyéb központi szerződő felekkel és központi bankokkal szembeni fizetési és szállítási kötelezettségekre.

56. cikk

Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

- (1) A szanálási hatóság megakadályozhatja, hogy a szanálás alatt álló központi szerződő fél biztosított hitelezői érvényesítsék a biztosítéki érdekeiket a szanálás alatt álló intézmény bármely eszközével összefüggésben a korlátozásról szóló közlemény 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap végéig.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfél jelent.

- (2) A szanálási hatóság nem gyakorolhatja az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, köztük egyéb központi szerződő felek és központi bankok birtokában lévő olyan hitelbiztosíték esetén, amely olyan eszközre vonatkozik, amelyre a szanálás alatt álló központi szerződő fél letéttel vagy más fedezettel biztosítékot nyújtott.

57. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

- (1) A szanálási hatóságok felfüggeszthetik a szanálás alatt álló központi szerződő fél által kötött valamely szerződés bármely szerződő felének jogát a felfüggesztésről szóló közlemény 70. cikk szerinti közzétételétől a közzétételt követő munkanap

végéig, feltéve, hogy a fizetési és szállítási kötelezettségeket továbbra is teljesítik, és a biztosítékot továbbra is nyújtják.

Az első albekezdés alkalmazásában a munkanap vége a szanálási hatóság székhelye szerinti tagállam ideje szerint éjfél jelent.

- (2) A szanálási hatóságok nem gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört a 98/26/EK irányelv alkalmazásában kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők, többek között egyéb központi szerződő felek és központi bankok vonatkozásában.
- (3) Valamely személy az (1) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a szerződés szerinti felmondási jogával, amennyiben az érintett fél értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek:
 - a) nem kerülnek átadásra az átvevő félhez;
 - b) nem kerülnek leírásra, átalakításra, vagy vonatkozásukban nem alkalmazzák a veszteségek és pozíciók elosztását szolgáló szanálási eszközt.
- (4) Amennyiben nem került sor a (3) bekezdés szerinti értesítésre, a felmondási jogok a felfüggesztési időszak lejártát követően, a 54. cikkekre is figyelemmel, az alábbiak szerint gyakorolhatók:
 - a) amennyiben a szerződés szerinti jogokat és kötelezettségeket más szervezetre ruházták át, a partner csak akkor gyakorolhatja az adott szerződés feltételei szerinti felmondási jogot, ha az átvevő szervezetnél bekövetkezik vagy folyamatosan fennáll a jogérvényesítési esemény;
 - b) amennyiben a szerződés szerinti jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló központi szerződő félnél maradnak és a szanálási hatóság a szóban forgó szerződés tekintetében alkalmazta a veszteségek és pozíciók elosztását szolgáló szanálási eszközt, a partner az adott szerződés feltételeinek megfelelően élhet felmondási jogával, amint az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartama lejárt.

58. cikk

Hatáskör ellenőrző befolyás gyakorlására a központi szerződő fél felett

- (1) A szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorolhat a szanálás alatt álló központi szerződő fél felett:
 - a) a központi szerződő fél tevékenységeinek és szolgáltatásainak irányítása, részvényesei és igazgatósága hatáskörének gyakorlása, és a kockázatkezelési bizottsággal való konzultáció érdekében;
 - b) a szanálás alatt álló központi szerződő fél eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés érdekében.

Az első albekezdésben említett ellenőrző befolyást gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a szanálási hatóság által kinevezett személy vagy személyek.

- (2) Amennyiben a szanálási hatóság ellenőrző befolyást gyakorol a központi szerződő fél felett, a szanálási hatóság nem tekintendő a nemzeti jog értelmében vett árnyékvezetőnek vagy tényleges vezetőnek.

59. cikk

A szanálási hatóságok hatásköreinek gyakorlása

A 72. cikkre is figyelemmel a szanálási hatóságok a szanálási intézkedéseket a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban meghozott végrehajtási határozat révén hajtják végre.

V. FEJEZET

Védintézkedések

60. cikk

„Egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv

Amennyiben a szanálási hatóság egy vagy több szanálási eszközt használ, biztosítja, hogy a részvényeseknek, hitelezőknek és a klíringben részt vevő feleknek ne keletkezzen:

- a) valamely klíringtag nemteljesítése esetén nagyobb vesztesége, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanálási hatóság nem hajtotta volna végre a szanálási intézkedést a központi szerződő fél vonatkozásában akkor, amikor a szanálási hatóság úgy ítélte meg, hogy teljesültek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, hanem helyette a központi szerződő fél helyreállítási terve szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségeket vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásokat alkalmazták volna rájuk;
- b) valamely klíringtag nemteljesítésétől eltérő esemény bekövetkezése esetén nagyobb vesztesége, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a központi szerződő felet rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna, figyelemmel a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásokra is.

61. cikk

Értékelés az „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elv alkalmazásához

- (1) A 60. cikkben rögzített „egyetlen hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe” elvnek való megfelelés felmérésére a szanálási hatóság gondoskodik arról, hogy a szanálási intézkedés végrehajtását követően a lehető leghamarabb független személy által végzett értékelésre kerüljön sor.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értékelésnek tartalmaznia kell a következőket:
- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek, hitelezők és klíringben részt vevő felek részesültek volna, ha a szanálási hatóság nem hajtotta volna végre a szanálási intézkedést azon központi szerződő fél vonatkozásában, amely esetében a szanálási hatóság úgy ítélte meg, hogy teljesültek a 22. cikk (1) bekezdése szerinti szanálási feltételek, hanem helyette a központi szerződő fél

helyreállítási terve szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségeket vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb szerződéses megállapodásokat alkalmazták volna rájuk, vagy a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolták volna;

- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek, hitelezők és klíringben részt vevő felek részesültek a központi szerződő fél szanálása során;
 - c) hogy van-e eltérés az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás között.
- (3) A (2) bekezdésben említett elbánások kiszámítása céljából az (1) bekezdésben hivatkozott értékelés figyelmen kívül hagyja a szanálás alatt álló központi szerződő félnek nyújtott minden rendkívüli állami pénzügyi támogatást.
- (4) Az (1) bekezdésben hivatkozott értékelés elkülönül a 24. cikk (3) bekezdése szerint végrehajtott értékeléstől.
- (5) Az ESMA – figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 74. cikkének (4) bekezdésének megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardokat – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben hivatkozott értékelés elvégzése módszertanának meghatározására.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [*PO please insert the date 12 months from entry into force of the Regulation*]-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

62. cikk

A részvényesek, hitelezők és klíringben részt vevő felek védelme

Amennyiben a 61. cikk szerint elvégzett értékelés szerint bármely részvényesnek, hitelezőnek vagy klíringben részt vevő félnek nagyobb vesztesége keletkezett, mint amekkora akkor keletkezett volna, ha a szanálási hatóság nem hajtott volna végre szanálási intézkedéseket a központi szerződő féllel kapcsolatban, és ehelyett a központi szerződő fél helyreállítási terve vagy a működési szabályzatában szereplő egyéb megállapodások szerinti esetlegesen fennálló, még nem teljesített kötelezettségek alá tartoztak volna, vagy ha a központi szerződő felet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel, az érintett részvényes, hitelező vagy klíringben részt vevő fél jogosult arra, hogy a különbözetet kifizessék számukra.

63. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

A 64., 65. és 66. cikkben szabályozott védelem a következő körülmények fennállása esetén alkalmazandó:

- a) amennyiben a szanálási hatóság valamely szanálás alatt álló központi szerződő fél vagy áthidaló központi fél néhány, de nem az összes eszközt, jogát, kötelmét vagy kötelezettségét egy vevőre ruházza át;
- b) amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja a 49. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatásköröket.

64. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó és nettósítási megállapodások esetén

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, egymással szembeni elszámolásra vonatkozó megállapodások vagy nettósítási megállapodások szerinti jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének a szanálás alatt álló központi szerződő fél és másik felek közötti transzferét, és az ilyen megállapodások szerinti jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdésben említett megállapodások közé tartozik minden olyan megállapodás, amelynek felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek egymással szembeni elszámolására vagy nettósítására.

65. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a szanálás alatt álló központi szerződő fél és a megállapodásban részes egyéb felek közötti biztosítéki megállapodások tekintetében:

- a) azon eszközök átruházása, amelyek a kötelezettség biztosítékeként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átadják;
- b) a biztosított kötelezettség átruházása, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átadják;
- c) a biztosíték hasznának átruházása, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átadják;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

66. cikk

Védelem strukturált finanszírozási rendszerek és biztosítékkal fedezett kötvények esetében

A szanálási hatóság biztosítja, hogy valamely szanálási eszköz alkalmazása ne eredményezze a következők valamelyikét a strukturált finanszírozási megállapodások tekintetében, beleértve a fedezett kötvényeket is:

- a) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél;

- b) olyan eszközök, jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél.

Az első bekezdés alkalmazásában a strukturált finanszírozási rendszerek magukban foglalják az értékpapírosításokat és a fedezeti célokra használt olyan instrumentumokat, amelyek a biztosíték elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a biztosítékkal fedezett kötvényekhez hasonló módon vannak fedezve, továbbá amelyek a megállapodásban részes egyik fél, vagy egy vagyonekezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

67. cikk

Részleges átruházás: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

- (1) A szanálási hatóság biztosítja, hogy a szanálási eszköz használata ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:
- a) a szanálás alatt álló valamely központi szerződő fél eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem az egészét egy másik szervezetre ruházza át;
 - b) törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló központi szerződő fél részes fél, vagy valamely vevőt vagy áthidaló központi szerződő felet helyettesíti annak részes féli minőségében.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóságnak biztosítania kell, hogy valamely szanálási eszköz használata ne eredményezze a következők valamelyikét:
- a) az átutalási megbízásoknak a 98/26/EK irányelv 5. cikke szerinti visszavonása;
 - b) az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségének befolyásolása;
 - c) a pénzeszközök, értékpapírok vagy hiteleszközök 98/26/EK irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználásának befolyásolása;
 - d) a nyújtott biztosítéknak a 98/26/EK irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmének befolyásolása.

VI. FEJEZET

Eljárási kötelezettségek

68. cikk

Értesítési követelmények

- (1) A központi szerződő fél értesíti az illetékes hatóságot, amennyiben úgy véli, hogy a 22. cikk (2) bekezdésében említettek szerint fizetése képtelen vagy valószínűleg fizetése képtelenné válik.

- (2) Az illetékes hatóság tájékoztatja a szanálási hatóságot az (1) bekezdésnek megfelelően megkapott értesítésről, valamint a IV. cím szerinti minden olyan helyreállítási vagy egyéb intézkedésről, amely megtételére az illetékes hatóság kötelezi a központi szerződő felet.

Az illetékes hatóság tájékoztatja a szanálási hatóságot a 648/2012/EU rendelet 24. cikkében foglalt minden vészhelyzetről valamely központi szerződő féllel összefüggésben, valamint a szóban forgó rendelet 48. cikkével összhangban kapott értesítésekről.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóság vagy a szanálási hatóság megállapítja, hogy a központi szerződő féllel összefüggésben teljesülnek a 22. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, erről haladéktalanul tájékoztatnia kell az alábbi hatóságokat:
- a) az adott központi szerződő fél illetékes hatóságát vagy szanálási hatóságát;
 - b) a központi szerződő fél anyavállalatának illetékes hatóságát;
 - c) a központi bankot;
 - d) az illetékes minisztériumot;
 - e) az ERKT-t és a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot.

69. cikk

A szanálási hatóság határozata

- (1) Az illetékes hatóság 68. cikk (3) bekezdése szerinti értesítését követően a szanálási hatóság megállapítja, hogy szükséges-e szanálási intézkedés.
- (2) Az arról szóló határozatnak, hogy hozzanak-e szanálási intézkedést valamely központi szerződő fél vonatkozásában, az alábbi információkat kell tartalmaznia:
- a) a szanálási hatóság arra vonatkozó értékelését, hogy a központi szerződő fél teljesíti-e a szanálás feltételeit;
 - b) minden olyan intézkedést, amelyet a szanálási hatóságnak meg kell tennie, beleértve a felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti, illetve a 27. cikk (1) bekezdésének e) pontjától függően a nemzeti jog szerinti intézkedést.

70. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

- (1) A szanálási intézkedés végrehajtását követően, amint lehetséges, a szanálási hatóság értesíti a következők mindegyikét:
- a) a szanálás alatt álló központi szerződő felet;
 - b) a szanálási kollégiumot;

- c) a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatóságot és az ERKT-t;
 - d) a Bizottságot, az Európai Központi Bankot és az EIOPA-t;
 - e) a 98/26/EK rendelet alá tartozó azon rendszerek üzemeltetőit, amelyekben a központi szerződő fél részt vesz.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értesítés tartalmazza azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a vonatkozó intézkedések megtételére sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől kezdve a szanálási intézkedés hatályos.

A szanálási kollégium (1) bekezdés b) pontja szerinti értesítése tartalmazza annak megjelölését is, hogy a szanálási intézkedés eltér-e a szanálási tervtől, és tartalmazza az esetleges eltérések indoklását is.

- (3) Azon határozat vagy aktus másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait, valamint adott esetben a 55., 56. és 57. cikkben említett felfüggesztés vagy korlátozás feltételeit és időtartamát összefoglaló közlemény közzé kell tenni a következő helyek mindegyikén:
- a) a szanálási hatóság weboldalán;
 - b) az illetékes hatóság weboldalán, amennyiben az különbözik a szanálási hatóságtól, és az ESMA weboldalán;
 - c) a szanálás alatt álló központi szerződő fél weboldalán;
 - d) amennyiben a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumait vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, a szanálás alatt álló központi szerződő féllel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.
- (4) Amennyiben a részvényeket vagy tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat nem vezették be szabályozott piacra, a szanálási hatóság biztosítja, hogy a (3) bekezdésben említett intézkedés bizonyítékául szolgáló dokumentumok eljussanak a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumainak azon tulajdonosaihoz és hitelezőihez, akik a szanálás alatt álló központi szerződő félnek a szanálási hatóság rendelkezésére álló nyilvántartásaiból vagy adatbázisaiból ismertek.

71. cikk *Titoktartás*

- (1) A következő személyeket kötik a szakmai titoktartás követelményei:
- a) szanálási hatóságok;

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. december 15-i 2004/109/EK irányelve a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

- b) az illetékes hatóságok, az ESMA és az EBH;
- c) az illetékes minisztériumok;
- d) az e rendelet értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők vagy ügyvivő vagyongfelügyelők;
- e) a szanalási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vásárlók, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük a vagyoneértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;
- f) a szanalási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok vagy az e) pontban említett potenciális vásárlók által közvetlenül vagy közvetve megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, értékelési és egyéb szakértők;
- g) központi bankok és a szanalási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
- h) egy áthidaló központi szerződő fél;
- i) az a)–k) pontban megnevezett személyeknek aktuálisan vagy korábban, közvetlenül vagy közvetve, állandó vagy alkalmi jelleggel szolgáltatást nyújtó minden más személy;
- j) a központi szerződő fél felső vezetése és igazgatóságának tagjai, és a fenti a)–k) pontokban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai kinevezésük alatt és után;
- k) a szanalási kollégium a), b), c) és g) pontokban nem említett összes többi tagja.

(2) Az (1) és (3) bekezdésben előírt titoktartási követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az (1) bekezdés a), b), c), g), h) és k) pontjában említett személyeknek biztosítaniuk kell, hogy az említett célből belső szabályok legyenek érvényben, többek között olyan szabályok, amelyek az információ titkosságát a szanalási eljárásban közvetlenül érintett személye esetében biztosítják.

(3) Az (1) bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során, illetve az illetékes hatóságtól vagy a szanalási hatóságtól annak e rendelet szerinti funkciói kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve, ha az az e rendelet szerinti funkcióik gyakorlása során, vagy olyan összefoglaló vagy összegzett formában történik, amely alapján a központi szerződő felek nem azonosíthatók, illetve az információt nyújtó hatóság vagy a központi szerződő fél kifejezett és előzetes hozzájárulásával.

Bármilyen típusú információ nyilvánosságra hozatala előtt az (1) bekezdésben említett személyek értékelik, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra.

Az információ tudomásra hozásának hatásait vizsgáló eljárásnak magukban kell foglalniuk egy külön értékelést az 9. és 13. cikkben előírt helyreállítási és szanalási

terv tartalmának és részleteinek, illetve a 10. és 16. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek tudomásra hozásával járó hatások tekintetében.

Az (1) bekezdésben említett személyek és szervezetek a nemzeti joggal összhangban polgári jogi felelősséggel bírnak, amennyiben megszegik e cikket.

- (4) A (3) bekezdéstől eltérve, az (1) bekezdésben említett személyek cserélhetnek bizalmas információkat a következők bármelyikével, feltéve, hogy van érvényben az adott információcsere céljából kötött titoktartási megállapodás:
- a) bármely más személlyel amennyiben az a szanalási intézkedés végrehajtásához szükséges;
 - b) a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságaival, saját tagállamuk számvevőszékével vagy saját tagállamuk egyéb vizsgálati szerveivel;
 - c) a következők felügyeletét ellátó nemzeti hatóságokkal: fizetési rendszerek, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásért felelős hatóságok, olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok és biztosítótársaságok felügyeletéért felelős hatóságok és az azok nevében eljáró felügyelők, olyan hatóságok, amelyeknek feladata, hogy a makroprudenciális szabályok révén megőrizték a pénzügyi rendszer stabilitását a tagállamokban, a pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzéséért felelős hatóságok, valamint a jogszabályban előírt könyvvizsgálatot végző személyek;
- (5) Ez a cikk nem akadályozza meg, hogy:
- a) az (1) bekezdés a)–g) és k) pontjaiban említett szervek vagy szervezetek alkalmazottai és szakértői az egyes szerveken vagy szervezeteken belül egymás között információt osszanak meg;
 - b) a szanalási hatóságok és az illetékes hatóságok, beleértve azok alkalmazottait és szakértőit is, szanalási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszanak meg egymással és más uniós szanalási hatóságokkal, más uniós illetékes hatóságokkal, illetékes minisztériumokkal, központi bankokkal, a rendes fizetéseképtelenségi eljárásokért felelős hatóságokkal, a makroprudenciális szabályok alkalmazása által a tagállamokban a pénzügyi egyensúly fenntartásáért felelős hatóságokkal, a kötelező auditok végrehajtásával megbízott személyekkel, az EBH-val, az ESMA-val vagy a 78. cikkre is figyelemmel a szanalási hatóságok feladataival megegyező feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal, vagy a titoktartásra vonatkozó szigorú követelmények betartásával egy potenciális vásárlóval.
- (6) E cikk nem sérti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.

VII. FEJEZET

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

72. cikk

Előzetes bírósági jóváhagyás és a fellebbezési jog

- (1) A válságmegelőzési intézkedések vagy a szanálási intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok előzetes bírósági jóváhagyáshoz köthetők, feltéve, hogy ennek jóváhagyásával összefüggő eljárásra és a kérelem bírósági vizsgálatára egyaránt gyorsított eljárásban kerül sor.
- (2) A válságmegelőzési intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok vagy a szanálási intézkedések meghozatalától eltérő bármely hatáskör gyakorlására vonatkozó határozatok által érintett minden személy jogosult fellebbezést benyújtani a szóban forgó határozat ellen.
- (3) A szanálási intézkedések meghozatalára vonatkozó határozatok által érintett minden személy jogosult fellebbezést benyújtani a szóban forgó határozat ellen.
- (4) A (3) bekezdésben említett, fellebbezéshez való jog a következő feltételek függvénye:
 - a) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt a megdönthető vélelmet állítja fel, hogy a közérdekekkel ellentétes volna, ha annak végrehajtását felfüggesztenék;
 - b) a fellebbezéssel összefüggő eljárásra gyorsított eljárásban kerül sor;
 - c) a bíróságok saját értékelésükhöz alapként használják fel a szanálási hatóság által az adatok vonatkozásban készített gazdasági értékeléseket.
- (5) Amennyiben az szükséges a jóhiszeműen eljáró azon harmadik felek érdekeinek védelme érdekében, akik valamely szanálási intézkedés folytán vásároltak a szanálás alatt álló központi szerződő fél tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumaiból, eszközeiből, jogaiból, kötelmeiből vagy kötelezettségeiből, a szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érintheti azokat a későbbi adminisztratív intézkedéseket vagy végrehajtott ügyleteket, amelyeket az érintett szanálási hatóság a megsemmisített határozat alapján hozott.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben szanálási hatóság által hozott határozat érvénytelenítésére kerül sor, kérelmező rendelkezésére álló jogorvoslatoknak az adott határozat eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódniuk.

73. cikk

Egyéb eljárásokra vonatkozó korlátozások

- (1) Rendes fizetésektelenségi eljárás nem indítható valamely központi szerződő fél vonatkozásában, kivéve a szanálási hatóság kezdeményezésére vagy a szanálási hatóság beleegyezésével a (3) bekezdésnek megfelelően.

- (2) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak haladéktalanul értesítést kell kapniuk minden olyan kérelemről, amely valamely központi szerződő felet érintő rendes fizetésképtelenségi eljárás megindítására vonatkozik, függetlenül attól, hogy az adott központi szerződő fél szanálás alatt áll-e vagy a 70. cikk (3) bekezdése szerinti határozatot tettek-e közzé.
- (3) A rendes fizetésképtelenségi eljárásokért felelős hatóságok kizárólag azután indíthatják meg a szóban forgó eljárást, hogy a szanálási hatóságtól értesítést kaptak arra vonatkozó határozatáról, hogy nem fog szanálási intézkedést hozni a központi szerződő fél tekintetében, vagy ha a (2) bekezdésben említett értesítést követő hét napon belül nem kapnak értesítést.

Amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhetik a bíróságot, hogy a kitűzött célokkal összhangban lévő hosszúságú időszakra függeszzen fel minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben egy szanálás alatt álló központi szerződő fél érintett fél vagy azzá válhat.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

74. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

- (1) A Bizottság az EUMSZ 218. cikkével összhangban a Tanács elé terjesztheti ajánlásait szanalási hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok között a központi szerződő felekre vonatkozó helyreállítási és szanalási tervek készítését célzó együttműködés módjait szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások tekintetében, a következő helyzetekben:
- a) amennyiben a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújtja szolgáltatását vagy egy vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal;
 - b) amennyiben valamely tagállamban letelepedett központi szerződő fél harmadik országban nyújtja szolgáltatását vagy egy vagy több leányvállalattal rendelkezik harmadik országban.
- (2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák az együttműködést szolgáló folyamatokat és szabályokat a 77. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben, beleértve a szóban forgó célok eléréséhez szükséges információcserét is.

75. cikk

Harmadik országbeli szanalási eljárások elismerése és végrehajtása

- (1) A 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országbeli szanalási eljárások tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik a harmadik országbeli szanalási eljárások elismeréséről és végrehajtásáról.
- (2) Az érintett nemzeti hatóságok elismerik a harmadik országbeli szanalási eljárásokat valamely harmadik országbeli központi szerződő fél vonatkozásában a következők közül bármelyik esetben:
- a) a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújtja szolgáltatását vagy egy vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal;
 - b) a harmadik országbeli központi szerződő fél rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal, kötelekkel és kötelezettségekkel, amelyek egy vagy több tagállamban vannak, vagy e tagállamok joga által szabályozottak.

Az érintett nemzeti hatóságok biztosítják a nemzeti jogszabályaikkal összhangban az elismert harmadik országbeli szanalási eljárás végrehajtását.

- (3) Az érintett nemzeti hatóságok legalább a következő hatáskörökkel rendelkeznek:
- a) szanálási hatáskör gyakorlása a következőkre vonatkozóan:
 - i. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatóak, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó;
 - ii. harmadik országbeli központi szerződő fél olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban könyveltek el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga az irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők;
 - b) a kijelölt tagállamban letelepedett uniós leányvállalat tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra;
 - c) az 55., 56. és 57. cikkben előírt hatáskörök gyakorlása az e cikk (2) bekezdésében említett szervezettel szerződéses viszonyban álló bármely fél jogaival kapcsolatban, amennyiben e hatáskörök a harmadik országbeli szanálási eljárások végrehajtásához szükségesek;
 - d) a szerződések felmondása, likvidálása vagy esedékességének előre hozása jogának érvényesíthetlenné tétele, vagy a (2) bekezdésben említett vállalkozások vagy egyéb, csoporthoz tartozó vállalkozások a szerződéses jogainak befolyásolása, amennyivel e jogok a harmadik országbeli központi szerződő fél tekintetében végrehajtott szanálási eljárásból adódnak, történjen az maga a harmadik országbeli szanálási hatóság által vagy az ország szanálási intézkedésére vonatkozó jogi vagy szabályozási előírásainak megfelelő egyéb módon, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, beleértve a fizetési és a szállítási kötelezettségeket is, valamint a biztosíték garántálása továbbra is teljesülnek.
- (4) A harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése és végrehajtása nem sértheti az e rendelettel összhangban alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendes fizetésektelenségi eljárásokat.

76. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének vagy végrehajtásának elutasításához való jog

A 75. cikk (2) bekezdésétől eltérve az érintett nemzeti hatóságok visszautasíthatják a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerését vagy végrehajtását a következő esetek bármelyikben:

- a) a harmadik országbeli szanálási eljárások hátrányos hatást gyakorolnának a saját tagállamuk pénzügyi stabilitására;
- b) a saját tagállamukban található hitelezők vagy klíringben részt vevő felek a harmadik ország saját szanálási eljárása alapján nem részesülnének a hasonló

törvényes jogokkal rendelkező harmadik országbeli hitelezőkkel vagy klíringben résztvevő felekkel egyenlő elbánásban;

- c) a harmadik országbeli szanalási eljárások elismerése vagy végrehajtása jelentős költségvetési következményekkel járna a tagállamuk számára;
- d) az elismerés vagy a végrehajtás a nemzeti joggal ellentétes lenne.

77. cikk

Együtműködés harmadik országbeli hatóságokkal

- (1) A 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig és ilyen megállapodás hiányában e cikk alkalmazandó a harmadik országgal történő együtműködés tekintetében. E rendelkezések alkalmazandók a 74. cikk (1) bekezdésében előírt, az érintett harmadik országgal kötött nemzetközi megállapodás hatálybalépését követően is, amennyiben a megállapodás nem rendelkezik az ezen cikkben szabályozott tárgykörrel.
- (2) Az illetékes hatóságok vagy adott esetben a szanalási hatóságok együtműködési megállapodásokat kötnék a következő harmadik országbeli érintett hatóságokkal, figyelemmel a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (7) bekezdése szerint létrehozott meglévő együtműködési megállapodásokra:
 - a) amennyiben a harmadik országbeli központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújtja szolgáltatását vagy egy vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal, azon harmadik ország érintett hatóságai, amelyben a központi szerződő fél székhellyel rendelkezik;
 - b) amennyiben a központi szerződő fél egy vagy több tagállamban nyújtja szolgáltatását vagy egy vagy több tagállamban rendelkezik leányvállalattal, azon harmadik ország érintett hatóságai, amelyben az említett szolgáltatásokat nyújtják, vagy ahol a leányvállalatok székhellyel rendelkeznek.
- (3) Az (2) bekezdés szerinti együtműködési megállapodások megállapítják a részt vevő hatóságok közötti, szükséges információmegosztás és együtműködés során alkalmazandó eljárásokat és szabályokat a következő feladatok végrehajtására, illetve a következő hatáskör gyakorlására vonatkozóan a (2) bekezdés a) és b) pontjában említett központi szerződő felek vagy az ilyen központi szerződő feleket magukban foglaló csoportok tekintetében:
 - a) szanalási tervek kidolgozása a 13. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
 - b) a 16. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanalhatóságának értékelése;
 - c) a szanalhatóság előtt álló akadályok kezelésére és megszüntetésére irányuló, 17. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;

- d) a 19. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
 - e) a szanalási eszközök használata és a szanalási hatáskörök, valamint azon hasonló hatáskörök gyakorlása, amelyekkel az érintett harmadik országbeli hatóságokat felruházták.
- (4) A tagállamok valamint a harmadik országok szanalási hatóságai és illetékes hatóságai között a (2) bekezdésnek megfelelően kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmazhatnak a következőkre vonatkozóan:
- a) a szanalási tervek elkészítéséhez és naprakészen tartásához szükséges információcsere;
 - b) a szanalási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 75. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
 - c) a szanalási eszközök használatához és a szanalási hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere, és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök;
 - d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az e rendelet alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező központi szerződő felet vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
 - e) együttes szanalási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
 - f) az a)–e) pont szerinti információcserére és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben– válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.

A (3) bekezdés közös, egységes és következetes alkalmazása érdekében az ESMA a (4) bekezdésben rendelkezések típusára és tartalmára vonatkozóan [*PO please insert the date 18 months from entry into force of the Regulation*]-ig iránymutatást ad ki.

- (5) A szanalási hatóságok és illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet e cikknek megfelelően kötöttek.

78. cikk

A bizalmas információk cseréje

- (1) A szanalási hatóságok, az illetékes hatóságok, az illetékes minisztériumok, és adott esetben egyéb érintett nemzeti hatóságok csak akkor cserélnek bizalmas információkat – köztük helyreállítási terveket – az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 71. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal minden érintett hatóság

véleménye szerint egyenértékűnek minősülő követelmények és előírások vonatkoznak;

- b) az információra az érintett harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti azon funkcióik ellátásához, amelyek hasonlóak az e rendelet szerintiékhez, és az információt nem használják fel semmilyen más célra.
- (2) Amennyiben az információcsere személyes adatokra vonatkozik, az ilyen személyes adatok kezelésére és harmadik országbeli hatóságoknak való továbbítására a vonatkozó uniós és nemzeti adatvédelmi jogszabályok alkalmazandók.
- (3) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok nem tehetik közzé ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok számára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik, hozzájárul a közzétételhez;
 - b) az információt csak az a) pontban említett hatóság által engedélyezett célból teszik közzé.
- (4) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

AZ 1095/2010/EU, A 648/2012/EU, VALAMINT AZ (EU) 2015/2365 RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

79. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosításai

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

(1) az 4. cikk (3) bekezdése a következő iv. ponttal egészül ki:

„iv. figyelemmel az (EU) [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló]rendeletre, az (EU) [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott szanálási hatóság.”;

(2) A 40. cikk (5) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (EU) [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] rendelet alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”.

80. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosításai

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

(1) A szöveg a következő 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

Az elszámolási kötelezettség felfüggesztése szanálás során

(1) Amennyiben egy központi szerződő fél teljesíti a [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló]/EU rendelet 22. cikk szerinti feltételeket, a központi szerződő félnek a szóban forgó rendelet 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt szanálási hatósága vagy a szanálás alatt álló központi szerződő fél valamely klíringtagjának illetékes hatósága kérheti a Bizottságot, hogy átmenetileg függeszze fel a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított elszámolási kötelezettséget azon tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek meghatározott osztályai esetében, amelyeknél teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szanálás alatt álló központi szerződő fél rendelkezik a 14. cikk szerinti elszámolási engedéllyel a 4. cikk (1) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettség alá tartozó azon tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletekre vonatkozóan, amelyekre a felfüggesztést kérelmezték;
- b) a 4. cikkben e tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek meghatározott osztályai tekintetében megállapított elszámolási kötelezettség felfüggesztése

szükséges az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető és a központi szerződő fél szanálásával összefüggő súlyos veszély elkerülése érdekében, különösen akkor, ha a következő két kritérium mindegyik teljesül:

- i. a pénzügyi stabilitás szempontjából súlyos veszélyt jelentő káros események vagy fejlemények állnak fenn;
- ii. az intézkedésre a veszély elhárítása érdekében feltétlenül szükség van, és az intézkedés nem érinti – jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben – hátrányosan a pénzügyi stabilitást.

Az első albekezdésben említett kérelemhez csatolni kell arra való bizonyítékot, hogy az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

Az első albekezdésben említett hatóság indokolással ellátott kérelméről a Bizottsághoz intézett kérelemmel egyidejűleg értesíti az ESMA-t és az ERKT-t.

- (2) Az ESMA az (1) bekezdésben említett kérésről szóló értesítés kézhezvételét követő 24 órán belül és az ERKT-vel folytatott konzultációt követően állásfoglalást ad ki a tervezett felfüggesztésről, amelyben figyelembe veszi az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető súlyos veszély elkerülésének szükségességét, az (EU) [*központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló*] rendelet 21. cikkében meghatározott szanálási célokat és e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat.
- (3) Az (2) bekezdésben említett állásfoglalás nem hozható nyilvánosságra.
- (4) A Bizottság az (1) bekezdésben említett kérelemtől számított 48 órán belül, és a (6) bekezdésnek megfelelően határozatot hoz a tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek meghatározott osztályai elszámolási kötelezettségének felfüggesztéséről vagy a felfüggesztésre irányuló kérelem elutasításáról.
- (5) A Bizottság határozatáról tájékoztatni kell a felfüggesztést kérő hatóságot és az ESMA-t, és azt a Bizottság weboldalán közzé kell tenni. Amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy felfüggeszti az elszámolási kötelezettséget, ezt közzé kell tenni a 6. cikkben említett nyilvános jegyzékben.
- (6) A Bizottság határozhat úgy, hogy átmenetileg felfüggeszti az (1) bekezdésben említett elszámolási kötelezettséget a tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek meghatározott osztálya esetében, feltéve, hogy teljesülnek az (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott feltételek. A szóban forgó határozat elfogadása során a Bizottság figyelembe veszi az ESMA az (2) bekezdésben említett állásfoglalását, az (EU) [*központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló*] rendelet 21. cikkében meghatározott szanálási célokat, e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat az érintett tőzsdén kívüli határidős származtatott ügyletek osztályai tekintetében, valamint a stabilitást fenyegető súlyos veszély elkerülésének szükségességét.
- (7) Az elszámolási kötelezettség 4. bekezdés szerinti felfüggesztése a felfüggesztésnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételétől számított legfeljebb három hónapos kezdeti időszakra érvényes.

- (8) Amennyiben a felfüggesztés indokai továbbra is fennállnak, a Bizottság a 7. bekezdésben említett felfüggesztést megújíthatja egy vagy több időszakra, amelyek együttesen nem haladhatják meg a kezdeti felfüggesztés végétől számított három hónapot.
- (9) Amennyiben a felfüggesztést a kezdeti időszak vagy bármely megújítási időszak végéig nem újítják meg, automatikusan megszűnik.
- (10) A Bizottság értesíti az ESMA-t az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének tervezett megújításáról.

Az ESMA a Bizottságnak az elszámolási kötelezettség felfüggesztésének tervezett megújításáról szóló értesítését követő 48 órán belül állásfoglalást ad ki a felfüggesztés megújításáról, amelyben figyelembe veszi az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető súlyos veszély elkerülésének szükségességét, az (EU) [központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló] rendelet 21. cikkében meghatározott szanálási célokat és e rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

- (2) A 28. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kockázatkezelési bizottság bármely olyan esemény intézkedés kapcsán tanáccsal látja el az igazgatóságot, amely hatással lehet a központi szerződő fél kockázatkezelésére; ilyen esemény intézkedés például a kockázati modell, a nemteljesítési eljárások, vagy a klíringtagok felvételére vonatkozó kritériumok számottevő változása, vagy a klíringtagok felvételére, az új eszközkategóriák elszámolásaira vagy a feladatok kiszervezésére vonatkozó kritériumok számottevő változása. A kockázatkezelési bizottság kellő időben tájékoztatja az igazgatóságot minden olyan új kockázatról, amely érinti a központi szerződő fél alkalmazkodóképességét. A központi szerződő fél napi működéséhez nincs szükség a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra. Vészhelyzetben elvárható erőfeszítéseket kell tenni a kockázatkezelési bizottsággal való konzultációra a központi szerződő fél kockázatkezelésére hatást gyakorló fejleményekről, ideértve a klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettségére vonatkozó fejleményeket és más központi szerződő felekkel fennálló kölcsönös függőségeket illető konzultációkat.

- (3) A 28. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A központi szerződő fél haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot és a kockázatkezelési bizottságot minden olyan döntésről, amelyben az igazgatóság nem követi a kockázatkezelési bizottság tanácsát, és megindokolja az ilyen döntéseket. A kockázatkezelési bizottság vagy a kockázatkezelési bizottság bármely tagja tájékoztathatja az illetékes hatóságot minden olyan területről, amelyen megítélése szerint nem követték a kockázatkezelési bizottság tanácsát.

- (4) A 38. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„A központi szerződő fél klíringtagjai tájékoztatják meglévő és potenciális ügyfeleiket azokról az esetleges veszteségekről vagy egyéb költségekről, amelyeket valószínűleg nekik kell majd viselniük a központi szerződő fél helyreállítási szakasza során, ideértve azt is, hogy esetlegesen milyen típusú kártalanításban részesülnek, a

648/2012/EU rendelet 48. cikkének (7) bekezdésére figyelemmel. Az ügyfeleket kielégítő információkkal kell ellátni annak biztosítására, hogy megértsék a legrosszabb esetben keletkező veszteségeket vagy egyéb költségeket, amelyeket esetlegesen nekik kell viselniük, amennyiben a központi szerződő fél helyreállítási intézkedéseket hajt végre.”

(5) a 81. cikk (3) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

„q) a [*központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló*]/EU rendelet 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

81. cikk

Az (EU) 2365/2015 rendelet módosításai

A 12. cikk (2) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

„n) a [*központi szerződő felek helyreállításáról és szanálásáról szóló*] (EU) rendelet 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságok.

VIII. CÍM ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

82. cikk Felülvizsgálat

A Bizottság [...]ig felülvizsgálja ezen rendelet végrehajtását, és jelentést nyújt be arról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is kell csatolni.

83. cikk Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet [*PO: Please insert the date set out in the second subparagraph of Article 9(1) of the Directive amending Directive 2014/59/EU*] napjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*